

CÓ MỘT NGƯỜI Ở ĐÂY

CÓ THỂ BẬT ĐÈN LÊN

Cảm ơn anh em. (Hãy để cô ấy hát.) Xin chúng ta hãy cúi đầu giờ này. Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, chúng con cảm ơn Cha sáng hôm nay vì sự nhơn từ và thương xót của Ngài, vì ban cho chúng con đặc ân nhóm nhau tại đây lần nữa, một ngày phía bên này của cõi Đời đời tuyệt vời, để thờ phượng Đấng yêu thương, là Chúa Jêsus Christ. Chúng con tạ ơn Cha vì Ngài đã đến thế gian này để—để cứu chuộc chúng con ra khỏi một—một đời sống tội lỗi, và ban cho chúng con một cơ nghiệp vĩ đại này mà chúng con có qua sự công bình của Ngài. Và như chúng con, sáng hôm nay, được ở đây, như những đại sứ của Ngài, để—để bẻ Bánh Sự Sống cho hội chúng đang chờ đợi này, nguyện xin Thánh Linh hà hơi từng Lời và đặt để nó vào lòng của dân sự, đúng như chúng con có cần. Chúng con cầu nguyện trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

Mời ngồi.

2 Tôi nghĩ rằng chắc chắn đây, thật là một đặc ân lớn, lại một lần nữa sáng hôm nay, được đứng ở đây với anh chị em. Xin lỗi vì chúng tôi không có chỗ nào nữa hơn những gì chúng tôi có, để tiếp đón dân sự. Đền tạm của chúng tôi không đủ lớn. Và chúng tôi rất vui mừng được ở đây, qua những ngày nghỉ này, từ—từ dưới nhà chúng tôi ở...ở Tucson. Và thời tiết thì hầu như khắc nghiệt, nhưng chúng tôi vui mừng được ở đây và có buổi nhóm này.

Bây giờ, tôi muốn thông báo rằng tối nay sẽ có một buổi nhóm chữa lành tối nay, hay cầu nguyện cho những người đau. Và tôi đã nói với Billy ngay lúc này. Cậu ấy nói, “Ồ, ba sẽ làm gì?”

3 Tôi nói, “À, có lẽ tốt hơn là con nên phát một số thẻ cầu nguyện tối nay, khoảng sáu giờ ba mươi, để nhiều người sẽ không...”

Và, các bạn thấy, thật là đông đúc ở đây, chúng ta có thể biết làm thế nào để mang họ đến, từng người một, để các bạn có thể được gọi theo số trong tấm thẻ của mình, và như vậy sẽ không có sự chen chúc. Chúng ta có thể gọi họ, từng người một, để họ đi theo hàng khi chúng ta cầu nguyện cho họ.

⁴ Vì vậy, các bạn, nếu các bạn bị đau, hay có những người thân của mình đau ốm, và muốn đem họ đến, thì hãy đến lúc sáu giờ ba mươi, gần như thế, bảy giờ, và nhận thẻ cầu nguyện. Cậu ấy sẽ đứng ở cửa, hay dù thế nào cậu ấy sẽ phát thẻ ra, khi các bạn đến.

⁵ Và, rồi, đây có lẽ là lần cuối cùng tôi được trở lại, trong một thời gian, bởi vì tôi có một lịch trình rất dày đặc lúc này. Đi xuống, vẫn còn ở Hoa Kỳ cho đến cuối, mùa xuân này. Vì thế, chúng tôi, chúng tôi có lẽ sẽ quay trở lại vào khoảng cuối mùa hè này.

Nếu Chúa cho phép, tôi muốn, ước gì chúng ta đến nơi—nơi ở trên đây nếu nó có máy điều hòa. Tôi đã định hỏi Billy. Tôi muốn nói về Bảy Tiếng Kèn đó, có một buổi-...một buổi nhóm ở đây dành cho Bảy Tiếng Kèn, nếu—nếu Chúa muốn. Vì, đó là, bảy—Bảy Thời đại Hội thánh, và Bảy Ấn, và bây giờ là Bảy Tiếng Kèn. Và có thể chọn lúc nào đó vào tháng Sáu khi mà mọi người có kỳ nghỉ của họ, cho họ thời gian để có thể đến tham dự.

⁶ Và tôi vui mừng thấy Anh Shepherd ở đây sáng nay, từ bệnh viện đến. Tôi đi ra để thăm anh ấy ngày trước. Và Chị Shepherd, tôi đã không đến thăm chị ngày hôm qua. Giấc mơ mà chị gửi cho tôi rất, rất tốt. Chị đã thấy, như nó xảy ra, Đấng Christ ở trong một—trên một...trên—trên bầu trời, cưỡi trên con ngựa trắng này, nhưng chưa nhảy vọt lên, chị biết đấy. Nhưng, tuy nhiên, trước khi nó biến đi, cả gia đình chị đều nhìn thấy điều đó. Điều đó, sự thông giải giấc mơ ấy, là gia đình chị đã nhìn thấy sự di chuyển của Ngài trong thời kỳ cuối cùng trước khi nó qua đi, những gì Nó đã xảy ra. Vì vậy, đó là, điều đó rất thiêng liêng, và là một phước hạnh rất tốt lành đối với chị, gia đình chị. Gia đình chị ra khỏi đại nạn nào đó, để đến được nơi mà họ có ngày hôm nay.

⁷ Và bây giờ chúng ta có điều gì đó, đáng buồn một chút, sáng nay. Vì tôi đã gặp ở đây...Một trong những người bạn yêu quý của chúng ta, và—và những người đến với đền tạm này, gia đình

Coasts; mà, hết thấy chúng ta đều yêu mến. Họ đến từ miền đông, và, hay từ Chicago, vùng lân cận. Và Chị Billie Habib, và—và chị của chị ấy, Armstrong, và tất cả các cô gái. Họ...Tôi nghĩ họ là những người Nazarene trước đây, và đã đến với Chúa, và họ là những người bạn rất quý của chúng ta.

Và Anh Chị Coasts, cha và mẹ họ, trên đường đi về nhà hôm trước, từ miền Tây, và người nào đó trượt xe trên đường và—và đã giết chết Chị Coasts, ngay lập tức. Và—và trong khi họ gọi tôi đến, ở—ở Tucson, và tôi nghe về điều đó, tôi đang ngồi ngay tại đó lúc ấy với hộp kẹo mà chị vừa làm cho tôi, để trên—trên bàn. Và các bạn biết điều đó đã làm tôi cảm thấy thế nào. Nhưng tôi—tôi nghĩ rằng, cảm ơn Chúa sáng nay, chị ấy không phải chịu đau đớn nữa. Chị ấy đã có tuổi rồi, và chị ấy không phải chịu sự đau khổ. Chị đã đi về Nhà ở với Chúa.

⁸ Tôi vừa suy nghĩ, và nói chuyện với hai cô con gái của chị ấy, mới đây, trong phòng ở trong đó. Anh Coasts ở đây sáng nay; anh ấy bị gãy mấy xương sườn. Và tôi đã gọi cho anh ấy trong bệnh viện và nơi anh ấy nhập viện, ở Missouri, và mấy cái xương sườn của anh ấy bị gãy và các thứ, nhưng chắc chắn anh ấy có một sự can đảm thật, một Cơ-đốc nhân thật; biết rằng hoàng hậu thân thương của mình không chết, chị ấy sống mãi mãi, với Đấng Christ, và sẽ có một thì giờ hiệp nhất.

⁹ Gióp đã nói, lần nọ, “Ôi, chớ gì Chúa giấu tôi nơi âm phủ, che khuất tôi trong nơi bí mật, cho đến khi cơn giận Chúa đã nguôi.”

¹⁰ Các bạn đã từng để ý Đức Chúa Trời, trong thiên nhiên, làm việc như vậy chưa? Giống như nhựa sống ở trong thân cây ở trên đây, giữ cho những chiếc lá bám vào cành; và trước khi mùa đông đến, cơn thịnh nộ đổ ra trên đất...Thấy đó, vào một lần trái đất không có mùa đông. Và trong một Ngàn năm bình an sẽ không hề có mùa đông nào nữa, các bạn thấy. Vì vậy đó là sự thịnh nộ xảy đến cho trái đất. Rồi khi điều đó đã xảy đến...Hãy xem, trước khi cơn thịnh nộ đến, Đức Chúa Trời trong sự thương xót Ngài đưa nhựa sống đi ngay xuống vào trong...dưới mặt đất, vào rễ của cây đó, và giữ nó ở đó cho đến khi cơn thịnh nộ của mùa đông qua đi, rồi vực nó sống lại, đấy, vào mùa xuân.

“Ôi, chớ gì Chúa giấu tôi nơi âm phủ, che khuất tôi trong nơi bí mật, cho đến khi cơn giận Chúa đã nguôi.” Đó là những gì Chúa đã làm cho chị chúng ta. Đó là điều Chúa làm cho hết thấy tín hữu Cơ-đốc.

¹¹ Anh Coasts, xin Chúa ban phước cho anh. Tôi rất vui mừng được biết điều đó, rằng Ấn của Đức Chúa Trời nằm giữ trong thì giờ hoạn nạn. Tôi biết những gì anh ấy trải qua, vì tôi cũng đã trải qua điều tương tự, cách đây nhiều năm. Nhưng tôi...Từng người một trong chúng ta phải đi qua khúc sông lớn này; và, tôi, và đó sẽ là thời điểm của tôi, một trong những ngày này; và thời điểm của anh em, một trong những ngày này. Nhưng như Đa-vít nói, “Tôi sẽ chẳng sợ tai họa nào; vì Chúa ở cùng tôi. Cây trượng và cây gậy của Chúa an ủi tôi.”

¹² Giờ này để tưởng nhớ về Chị Coasts, người chị yêu quý của chúng ta đã về với Chúa. Tôi...Như là một chút tưởng niệm với chị ấy, sáng hôm nay, tôi muốn hội chúng đứng lên một lát.

Xin chúng ta hãy cúi đầu và nghĩ về một người đã từng, vài ngày trước đây, đã đi vào—vào đền tạm này, ra vào ở giữa chúng ta, bắt tay chúng ta, một Cơ-đốc nhân đáng yêu, giờ đây ở trong nơi mà Chúa đã cho tôi thấy cách đây không lâu, một phụ nữ trẻ lại, đang chờ đợi gia đình của mình đến.

¹³ Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, chúng con cảm ơn Cha vì những kỷ niệm về Chị Coasts. Thật là một người chị yêu quý, yêu dấu! Và giờ đây thời điểm đến khi chúng con sống theo sự xoay vần của cuộc sống, mà đã định phần cho chúng con, chúng con phải vượt qua con sông này. Chúng con tạ ơn Cha vì cơ chị ấy không phải đau khổ nữa. Sẽ không có điều gì chống lại chị ở đây, để chị phải khổ. Chị ấy đã đi thẳng vào cánh tay Đức Chúa Trời, chỉ trong phút chốc.

¹⁴ Chồng chị, các con của chị, ở đây sáng hôm nay, Chúa ôi, trở về với bốn phận của họ. Thật chúng con cảm tạ Ngài vì đức tin can đảm đó! “Đức tin của những người cha của chúng con vẫn sống, thay vì ngục tối, lửa, và gươm.” Chúng con cảm tạ ơn Chúa về hết thấy những điều này.

15 Xin cho linh hồn quý báu của chị được yên nghỉ, Chúa ôi. Chị ấy là chị em của chúng con. Thương tiếc, những giọt nước mắt rơi xuống lòng chúng con, vì sự thiếu vắng chị, nhưng sự vui mừng nẩy sinh từ những giọt nước mắt rơi xuống ấy, xin để cho chúng con biết bằng sự đảm bảo về Lời Ngài mà chị ấy sống trên một đời sống bất diệt không bao giờ chết. Và sẽ không hề có một tai nạn nào nơi chị ấy ở giờ này, chỉ chờ đợi những người đến sau họp mặt với chị.

16 Xin ban phước trên Anh Coasts, và ban phước cho những cô con gái và gia đình chị, Chúa ôi, và những người thân yêu ấy, hết thấy những người thương mến chị. Và ngày nào đó, Cha ôi, chúng con tin rằng sẽ được gặp lại chị ấy ở trong Nơi Xa kia, nơi mà không có sự đau ốm, buồn rầu, hay chết chóc. Cho đến lúc ấy, xin Chúa gìn giữ chúng con đều được khỏe mạnh, để hầu việc Ngài, và trông mong đến ngày ấy. Chúng con cầu nguyện trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

17 Cầu xin Đức Thánh Linh lớn giao thông với chúng ta ở đây tại đèn tạm này, trong sự bày tỏ Lời Ngài, xin Chúa cho linh hồn của chị ấy được yên nghỉ trong sự an bình cho đến khi chúng ta gặp lại chị.

18 Bây giờ trời thật ấm áp ở đây buổi sáng hôm nay, vì là một khối lượng lớn, các bạn biết đấy, có nhiều người nên nhiệt từ thân thể mỗi người tỏa ra làm cho căn phòng này ấm lên.

19 Bây giờ, chúng tôi muốn thông báo giờ này. Đôi khi những buổi nhóm của chúng tôi ở đây, kéo dài, suốt một—suốt một buổi sáng, lý do là...Thật không đúng khi tổ chức một buổi nhóm dài, bởi vì, thì giờ, một giờ rưỡi, hay đôi lúc đến hai giờ đồng hồ. Nhưng những gì tôi làm, tôi đang thâu băng lại đây, đấy, và cuốn băng này sẽ đi khắp thế giới. Và đó là những gì tôi...chúng ta tập trung lại, quá lâu, trong buổi sáng, là—là vì tôi đến đây để ghi âm những cuốn băng này. Đó là để...tôi...chúng là...Đấy, các bạn có thể nhìn thấy trong phòng này đây, những—những cuốn băng ấy đang—đang được ghi âm. Giờ này...Và chúng sẽ được phát hành ra khắp mọi nơi trên thế giới.

20 Bây giờ, ngay khi, ý Chúa, lần đến này, ngay sau khi tôi rời khỏi đây...Tôi sẽ ra đi, ý Chúa, sáng ngày mai, lúc nào đó, tôi trở

lại Arizona, bởi vì tôi có một buổi nhóm thờ phượng ở đó. Và rồi cứ đi suốt con đường khắp miền Nam. Và các bạn người miền Nam từ dưới Georgia, và Mississippi, Texas, và Alabama, chúng ta sẽ đi thẳng xuống dưới đó, suốt con đường vào thẳng Florida, ngay lập tức.

21 Đi từ đây đi đến Phoenix, rồi đến California, đi ngược trở về Dallas, và—và có lẽ dừng lại ở San Antonio, tôi nghĩ là vậy, và trở lại qua Alabama, và Florida, và xuyên qua đó. Vì vậy chúng tôi sẽ thăm quý vị ở đó, ý Chúa, ngay lập tức.

22 Và rồi các bạn cứ cầu nguyện cho chúng tôi, và chúng tôi sẽ cho các bạn biết khi nào, nếu chúng tôi...Chúa đặt để trong lòng chúng tôi giờ này để tổ chức một—một vài ngày ở đây, mùa hè sắp đến này.

23 Tôi đã có một lịch trình của các buổi nhóm. Và nhiều người trong các bạn ở New York biết khi nào khải tượng đến, mà đã bảo rằng những buổi nhóm đó ở vùng đất Scandinavia...Các bạn nhớ là họ đã lên lịch trình ở đó không? Và thế thì, trong khi tôi ở New York, khải tượng đã đến, cho biết rằng mọi người của các buổi nhóm ấy sẽ hủy bỏ, vì lý do nào đó. Và tôi nhớ tôi đã nói với một số các bạn ở đây, khi chúng tôi còn ở New York. Thật chính xác là những gì đã xảy ra, bởi vì hết thầy họ đều muốn cùng một ngày ấy và không thể đến tòa nhà đó.

Vì vậy, thế thì, điều đó chỉ có thể dời lại một địa điểm khác vào tháng Sáu. Có thể đó là ý Chúa, tôi nghĩ, có thể trở lại với đề tài những Tiếng Kèn kia ngay tại đây, trước khi quá trễ. Hiểu không? Vì thế chúng tôi biết rằng mọi việc đều xảy ra thật đúng. Vì vậy điều đó được đặt để trong lòng tôi, vậy có thể đó là những gì Chúa muốn chúng ta làm.

24 Bây giờ tôi thấy các bạn đang đổi chỗ ngồi cho nhau, và—và ở ngoài kia trong những phòng lớn, và vân vân. Chúng tôi ao ước mỗi chúng ta đều có chỗ để ngồi xuống.

Và bây giờ khi chúng ta nói những Tiếng Kèn ấy, đó là...chúng tôi muốn có được phòng thể thao trường trung học. Tôi nghĩ nó có đến năm ngàn năm trăm chỗ ngồi, và thế thì chúng ta cũng có cơ hội, cho mọi người đều có chỗ ngồi, và ngồi xuống để nghe

giảng một cách yên lặng trong khi chúng tôi—trong khi chúng tôi đang giảng.

25 Hay, đây, những Tiếng Kèn, chúng rất, rất hay. Tôi nhìn xem điều đó ngày nọ. Đây, về Ấn thứ Sáu, tất cả Bảy Tiếng Kèn trỗi lên ngay trong Ấn thứ Sáu đó, đây, ngay trước khi Ấn thứ Bảy mở ra sự Đến của Đấng Christ.

26 Và, tối nay, tôi có một Sứ điệp rất quan trọng mà tôi muốn giảng ngay trước—trước—trước buổi nhóm chữa lành. Và nếu các bạn ở đây, và định ở lại, ồ, chúng tôi sẽ cố gắng, nếu có thể được chúng ta sẽ bắt đầu sớm hơn một chút, bởi vì sẽ có hàng người xin cầu nguyện chữa lành. Tôi sẽ không giảng quá dài, ngoài điều gì đó mà tôi muốn nói với hội thánh, trong lúc nào đó, và hầu như có thể thông báo kịp thời cho các bạn về—về—về—về...cách mà những sự việc đang tiến triển như thế nào ở thời điểm này, và chúng ta thật sự đang đứng ở đâu, và chia sẻ với tất cả sự hiểu biết của tôi qua lời Kinh Thánh.

27 Bây giờ, tôi muốn các bạn sáng nay lật ra với tôi, nếu các bạn muốn gạch dưới hay ghi chép lại những chỗ chúng ta đọc, Sách Ê-sai. Và tôi muốn đọc từ Ê-sai, chương 42 của Ê-sai.

28 Chúng ta cũng rất vui mừng sáng hôm nay, cũng có Anh Dauch cùng ngồi lại với chúng ta ở đây. Trong khi các bạn đang lật...Các bạn biết, họ nghĩ anh ấy sẽ không sống, ở tại Shreveport đây ngày nọ. Và anh ấy tất nhiên có đức tin. Vâng, thưa quý vị, anh ấy đã leo ngay ra khỏi nó; Chúa ban phước cho anh ngay, đúng thế. Thấy đấy, Anh Dauch đã chín mươi một tuổi, và anh bị bệnh suy tim hoàn toàn; và nhồi máu cơ tim, thật nặng. Và chính bác sĩ đã nói rằng họ không tìm thấy có cách nào khác cho anh sống được. Anh Dauch vẫn đang sống, còn bác sĩ ấy thì chết rồi. Hiểu không? Vì, anh ấy...Đấy, Anh Dauch ngồi ở đây.

29 Và rồi, một—một người đã chín mươi một tuổi, với căn bệnh suy tim và nhồi máu cơ tim. Và ở đó, khi tôi đi lên đó, tôi thấy anh ấy đang đi bộ trên đường phố; tôi thấy anh trong nhà thờ. Và tôi đã đi thăm và nói với anh, dưới lồng ô-xi, “Trong Danh của Chúa, tôi bắt tay anh trong...Tôi sẽ nhìn thấy anh trong nhà thờ trở lại, và bắt tay anh trên đường phố.”

Chính buổi nhóm chữa lành tiếp theo, anh ấy ở đây, ngồi ngay ở đây trong nhà thờ. Và tôi đi qua đến Louisville, nơi chúng tôi ăn ở quán Blue Boar đằng kia, để ăn, ngay khi tôi bước ra khỏi xe, ở đầu đường, Anh Dauch đang đi bộ trên đường phố. Đúng vậy, thật tuyệt vời. Và thật Chúa đã ban phước cho anh là đường nào!

³⁰ Bây giờ chúng ta sẽ nói về sự chữa lành, tối nay, và các điều, và có một số điều thật nổi bật nói với các bạn trong tối nay.

³¹ Nhưng bây giờ, để tôi có thể có được những cuốn băng này bây giờ, rồi họ có thể sẵn sàng bật chúng lên, tôi muốn bắt đầu đọc trong Ê-sai chương thứ 42, từ câu 1 đến câu 7. Và Ma-thi-ơ chương 4, tôi nghĩ là, bắt đầu, câu 15 và 16.

³² Bây giờ, chúng ta sẽ đọc, trong—trong chương 42 của—của Ê-sai.

Này, đây tớ Ta đây, là kẻ Ta nâng đỡ, là kẻ Ta chọn lựa, là kẻ mà linh hồn Ta lấy làm đẹp lòng. Ta đã đặt Thần Ta trên Người, Người sẽ tỏ ra sự công bình cho các dân Ngoại.

Người sẽ chẳng kêu la, hay chẳng lên tiếng, hay chẳng để ngoài đường phố nghe tiếng mình.

Người sẽ chẳng bẻ cây sậy đã giập, và chẳng dục tìm đèn còn hơi cháy. Người sẽ lấy lễ thật mà tỏ ra sự công bình.

Người chẳng mòn mỏi, chẳng ngã lòng, cho đến chừng nào Người...lập xong sự công bình trên đất; Các cù lao sẽ trông đợi những luật pháp Người.

Phán như vậy... CHÚA, là Đấng đã dựng nên các tầng trời và giương ra, đã trải đất với mọi sự ra bởi nó; đã ban hơi sống cho dân ở trên nó, và thần linh cho mọi loài đi trên nó, có phán như vậy:

Ta là CHÚA, đã kêu gọi người trong sự công bình; Ta sẽ nắm tay người và giữ lấy người. Ta sẽ phó người làm giao ước của dân này, làm sự sáng cho các dân Ngoại;

Để mở mắt kẻ bị mù, làm cho kẻ tù ra khỏi khám, và kẻ ngồi trong tối tăm ra khỏi ngục.

³³ Bây giờ trong Phúc âm Ma-thi-ơ, chương 4, tôi muốn đọc sự ứng nghiệm của lời tiên tri được đưa ra bởi Ê-sai. Trong Ma-thi-ơ chương 4, tôi—tôi sẽ bắt đầu đọc. Nếu có thể được, chúng ta hãy bắt đầu từ câu 12 thay vì câu 15.

Và khi Đức Chúa Jêsus nghe Giăng bị tù rồi, thì Ngài lánh qua xứ Ga-li-lê;

...Ngài bỏ thành Na-xa-rét mà đến ở thành Ca-bê-na-um, gần mé biển, giáp địa phận xứ Sa-bu-lôn cùng xứ Nép-ta-li.

Để cho ứng nghiệm lời đấng tiên tri Ê-sai nói rằng:

Này, đất Sa-bu-lôn và Nép-ta-li, ở về trên con đường đi đến biển, bên kia sông Giô-đanh, tức là xứ Ga-li-lê thuộc về dân Ngoại;

Dân ấy...ngồi chỗ tối tăm, đã thấy ánh sáng lớn; và trên những kẻ ngồi trong những miền của bóng sự chết, thì ánh sáng đã mọc lên.

Và từ lúc đó, Đức Chúa Jêsus bắt đầu giảng dạy, và phán rằng: Hãy ăn năn, vì nước thiên đàng đã đến gần.

³⁴ Cầu xin Chúa gia ơn cho việc đọc Lời Ngài! Và bây giờ, một đề tài hơi kỳ cục mà tôi đã nghe người nào đó nói, nói điều này, nhưng tôi muốn lấy đây làm đề tài: *Có Một Người Ở Đây Có Thể Bật Đèn Lên*. Và bây giờ chúng ta sẽ nói về chủ đề sự sáng.

³⁵ Đề tài này theo sau ba chủ đề mà chúng ta vừa nói về.

Một trong ba đề tài ấy, ở Tucson, hay ở Phoenix, về tại sao Chúa Jêsus đến bằng con đường Bết-lê-hem. Đó là, Ngài phải như vậy, vì Ngài là Bết-lê-hem. Bethlehem! *B-e-t-h* có nghĩa là “nhà”; *e-l* là “Đức Chúa Trời”; *e-h-e-m* là “bánh,” bánh. “Bánh của Nhà Đức Chúa Trời.” Và mỗi Cơ-đốc nhân được sanh ra trong Đấng Christ là được sanh ra trong Bết-lê-hem, nhà bánh của Đức Chúa Trời.

³⁶ Rồi, trong đó, một hình bóng về Đa-vít, là người đã chạy trốn vào thời điểm về ông bị dứt phép thông công với dân sự của mình. Ông bị đuổi ra. Và Bết-lê-hem bị vây hãm, quân Phi-li-tin là đội quân vây quanh Bết-lê-hem. Và Đa-vít, một người chạy trốn, một hình bóng của hội thánh ngày nay, của Đấng Christ. Thấy

đó, Đấng Christ là Người Lánh Nạn đối với hội thánh của Chính Ngài ngày hôm nay. Họ...*Một người lánh nạn* là “người nào đó bị chối bỏ.” Và Đa-vít đã bị chối bỏ, tuy nhiên ông đã được xức dầu lên làm vua; nhưng nhà tiên tri đã xức dầu cho ông.

³⁷ Và trong suốt thời gian này, là một—một người chạy trốn dân sự của mình, ông đã kiếm được nhiều người dân Ngoại dung cảm. Một trong số họ đã giết tám trăm người, trong một ngày, bằng một cây giáo, hay gươm. Và người khác thì nhảy vào hố để giết sư tử, trong một ngày tuyết đậm. Và—và họ đã nhặt đậu lăng, là những hạt đậu hay đậu đỗ, hay gì đó, và—và hết thảy bọn họ bỏ chạy, còn người đó đứng lên giết hết binh lính cho đến chừng tay ông mỏi rã rời. Họ cũng đã giết những anh em cao lớn khổng lồ của Gô-li-át.

Con người dung cảm, đi theo Đa-vít, vì họ biết ông đã đến trong năng quyền. Họ biết, cho dù ai nói gì đi nữa. Đức Chúa Trời đã xức dầu trên Đa-vít, và họ biết điều đó. Họ là dân Ngoại. Cho dù có biết bao nhiêu người đã quay bỏ ông, tuy nhiên họ biết rằng ông là người đến bởi quyền năng. Và một ngày nào đó sẽ có...

³⁸ Thật là hình bóng ngày hôm nay, về—về Đấng Christ, một Người Lấn Tránh! Các bạn nói, “Đấng Christ, là một Người Lấn Tránh ư?” Theo như Kinh Thánh, mà chúng ta...Đức Chúa Trời đã dẫn chúng ta qua Bầy Thờ đại Hội thánh đó một cách dung cảm. Hội thánh Lao-đi-xê này, Đấng Christ là Người Lánh Nạn ở bên ngoài hội thánh của Ngài, bị chối bỏ, cố quay trở vào lại. Hiểu không? Ngài là Kẻ Lánh Nạn, với hội thánh của Chính Ngài. Và lý do mà Ngài trở thành một Kẻ Lánh Nạn, là bởi vì Ngài là Lời, và họ không muốn để Lời ở trong hội thánh. Họ tiếp nhận những tín điều, thay vào đó.

³⁹ Và chúng ta thấy, thế thì, trong cuộc đấu tranh vĩ đại này, những người gan dạ đó ở chung—chung quanh Đa-vít, là những người dân Ngoại.

⁴⁰ Nếu các bạn chú ý Bết-lê-hem được hình thành như thế nào. Không muốn đi sâu vào đề tài ấy, nhưng làm thế nào Bết-lê-hem...Thật ra, Ra-háp, là kỵ nữ, con trai bà là người đã lập nên Bết-lê-hem. Nó là một trung tâm lúa mì, và có nhiều nguồn nước

tốt ở đó. Và ông lập nên thành phố nhỏ đó. Và nó là một thành phố nhỏ nhất trong tất cả các thành phố, bởi vì theo như lời tiên tri đã nói, “Hỡi...Bết-lê-hem xứ Giu-đa, người chẳng phải kém gì các thành lớn của Giê-ru-sa-lem...hay xứ Giu-đa? Nhưng từ người sẽ ra một Đấng Cầm Quyền sẽ cai trị dân Ta.” Ra từ cái thành nhỏ.

⁴¹ Đa-vít, khi ông được chọn ra ở đó. Những người anh em tốt đẹp, to lớn đó, khi tiên tri Sa-mu-ên đi lên, để xúc dầu, tất cả bọn họ đứng ở đấy. Những người dũng sĩ cao lớn, gan dạ kia, trông giống như, sẽ là những vị vua trông có vẻ, tốt đẹp. Nhưng chính người bị chối bỏ, là Đa-vít, lại là người mà dầu được đổ ra trên ông. Cái thành bị chối bỏ này là thành mà Đấng Christ...

Chính là người bị chối bỏ mà Đấng Christ chọn, đấy, những người kia bị khước từ.

⁴² Thế thì chúng ta thấy, theo đó ông là cháu của Ô-bết. Và là con của Bô-ô. Và ở đó dân Ngoại khác đi vào, mà ông đến bởi Ru-tơ. Và từ đó sanh ra Y-sai. Và Y-sai sanh ra Đa-vít. Và một chuồng bò nhỏ bên sườn đồi đó sanh ra Vua của các vua, là Chúa Jê-sus Christ, Con vua Đa-vít, Con thuộc linh của ông.

⁴³ Vậy thì, ông là, chính vua Đa-vít đã được sinh ra trong thành này, ông phải đến với ấp nhỏ này. Và nó được gọi là Bết-lê-hem, có nghĩa là, “nhà—nhà bánh của Đức Chúa Trời.” Và Ngài là Bánh của Nhà Đức Chúa Trời.

⁴⁴ Đa-vít, nằm trên ngọn đồi ngày đó, nhìn xuống thấy dân Phi-li-tin tập trung lại vây quanh như thế, chắc hẳn ông phải nóng nực và khát nước. Ông nói, “Ồ, ước gì ta có thể uống nước từ giếng đó, một lần nữa!” Tại sao, ít nhất trong suy nghĩ của ông là một mệnh lệnh đối với người của ông, những người mà yêu mến ông.

⁴⁵ Ngày hôm nay cũng vậy, ít nhất ý tưởng của Chúa Jê-sus, hay Lời của Ngài như thế nào, sẽ là một mệnh lệnh đối với chúng ta là dân Ngoại là những người yêu mến Ngài. Vì chúng ta biết Ngài đang đến trong năng quyền, cho dù có bao nhiêu người chối bỏ Ngài đi nữa. Trời đất sẽ qua đi, nhưng Lời này sẽ vẫn tể trị không hề thay đổi khi trời và đất qua đi. Và chúng ta biết Ngài đang đến trong năng quyền, bởi vì không có gì có thể ngăn cản điều đó xảy

ra. [Anh Branham vỗ nhẹ quyển Kinh Thánh của mình—Bt.] Đây là Đấng Christ, sự mặc khải của Ngài, và điều này sẽ xảy ra theo cách mà Lời nói nó xảy ra, bởi vì Ngài là Lời. Và ít nhất những mạng lệnh của Ngài ở đó, cho dù nó nhỏ bé thế nào đi nữa, nếu đó là “chịu báp-têm lại,” hay là gì đi nữa, thì chúng ta sẽ phải làm điều đó, dù thế nào đi nữa. Đó là mạng lệnh của Ngài.

⁴⁶ Và ít nhất ý tưởng của Đa-vít là một mạng lệnh đối với những người dân Ngoại kia, vì, họ, là một hình bóng của Hội thánh dân Ngoại ngày nay. Những người lính gan dạ! Đây, những người đứng bên Đa-vít là những người dân Ngoại, nhưng, là những người gan dạ. Họ không sợ hãi. Họ thậm chí chẳng biết sợ hãi là gì.

⁴⁷ Một người đã rút gươm ra và giết chết tám trăm người, và hết thấy họ đứng chung quanh ông. Đó thật là một người dũng cảm! Một trong số họ, một...

Một người khác. Có một chiến binh Ai-cập chạy tới, với cây giáo dài. Còn ông chỉ có một cây gậy trên tay. Ông lấy cây gậy ra và đánh bật cây giáo ra khỏi tay hắn; nhặt lấy giáo và giết chết hắn tại chỗ, chính người ấy. Hiểu không?

⁴⁸ Một trong những người cao to dềnh dàng này có những ngón tay dài đến mười bốn in-sơ, như thế. Đây, mười bốn in-sơ, ngón tay các bạn chỉ dài như bàn tay các bạn, nắm lại; mở nó ra, đó sẽ là một bàn tay dài hai mươi tám in-sơ. Và với một ngọn giáo nhọn! Đã nhảy tới ngay đó giết hắn ta. Hiểu không? Tại sao? Người ấy là một người dũng mãnh, một người dân Ngoại trông mong vào người được xúc dầu mà người ấy biết là sẽ lên nắm quyền.

⁴⁹ Các bạn có để ý, họ rất là gan dạ đối với Đa-vít, khi Đa-vít cuối cùng đã nắm chính quyền, ông lập họ làm những người cai trị trên các thành không? Chúa Jêsus há chẳng hứa điều như vậy sao? Đúng y như vậy, lập họ làm người cai trị.

⁵⁰ Rồi, ở đó, khi ước ao của Đa-vít là được uống nguồn nước trong lành. Ông có thể đã có cái thứ nước để lâu ngày, dơ bẩn, mà ông đang dùng. Nhưng ông chợt nghĩ về dòng nước trong lành, tinh khiết ở nơi Bết-lê-hem, là nhà bánh của Đức Chúa Trời. Và

ông nói, “Giá như ta có thể uống nước từ cái giếng đó!” Và những người này đã rút gươm ra và chiến đấu với dân Phi-li-tin ở cách đó mười lăm dặm, không phải bởi ông yêu cầu họ làm vậy, nhưng bởi vì họ biết ông muốn có nó. Và họ băng qua người Phi-li-tin, băng mọi con đường để đi đến cái giếng. Đương khi hai người chiến đấu, người kia lấy một—một xô nước của mình; và tìm đường quay trở về, đi hết con đường trở về, và dâng nước đó lên cho vua Đa-vít. Nói về người lính dũng cảm!

51 Đa-vít, con người tin kính đó, nói, “Đức Chúa Trời cấm ta uống nước từ những người bạn này vì họ đã liều mạng sống mình đi đến nơi giếng mà lấy nước về.” Và ông đã dùng nước đó mà làm của lễ dâng; đổ nó ra trên mặt đất, cho Chúa. “Xin dâng nó cho Chúa. Ngài là Đáng đáng được lãnh nước đó, không phải tôi.” Họ đặt...

52 Chính hình bóng về Chính Đấng Christ, với Sự sống Đời đời của Chính Ngài trong Ngài; Hòn Đá bị đập, tuôn đổ Sự sống của Ngài ra trên đất, như của lễ chuộc tội cho chúng ta, để Lời này có thể sống.

53 Ô, hỡi các dân Ngoại, như tôi đã nói, ai sẽ rút gươm đó ra với tôi? Ngài muốn có thứ nước uống trong lành, sáng nay, không phải là những thứ tín điều giáo hội đã cũ rích ô nhiễm và những thứ mà chúng ta đang bị lừa dối. Ngài cần một đức tin chân thật vào Lời Ngài, là những người sẽ tin mọi Lời của Ngài. Chúng ta hãy đi đến cái giếng và mang về nước uống, một nước uống trong lành; một tinh thần thờ phượng được xây dựng không phải trên những giáo điều và giáo phái. Nhưng một sự thờ phượng Thánh Linh chân thật, có Đấng Christ ở giữa chúng ta, sống bởi Sự Sống của Ngài là cách Ngài muốn có, giữa chúng ta, đó—đó chẳng phải là với những tín điều và những thứ gì khác. Chúng ta hãy cứ—cứ có Ngài theo cách đó.

54 Bây giờ, tiếp đến là cách mà Đức Chúa Trời giải quyết với dân sự như thế nào qua giấc mơ, trong thời của—của Giô-sép. Các bạn có để ý không? Một giấc chiêm bao là cách thứ yếu. Nó là cách thứ yếu mà Đức Chúa Trời làm việc. Một số người cũng có những giấc mơ, không có ý nghĩa gì cả. Các bạn có thể ăn quá nhiều và có những cơn ác mộng. Và giấc mơ là phương cách thứ

yếu. Hiểu không? Tại sao Đức Chúa Trời bảo vệ Chính Con Ngài qua phương cách thứ yếu? Ngài hiện ra với Giô-sép. Sự thịnh vượng của Con Một Ngài, Ngài đưa vào trong cách thứ yếu. Các bạn có bao giờ nghĩ về điều đó chưa? Bởi vì, lúc bấy giờ không có một vị tiên tri nào trong xứ. Ngài phải làm việc qua những giấc mơ. Và đó không phải là giấc mơ mà phải được thông giải. Thiên sứ của Chúa phán, “Hỡi Giô-sép, người chớ ngại lấy Ma-ri làm vợ, vì con mà người chịu thai đó là bởi Thánh Linh.”

55 Thật là một sự lạ thường cho điều đó xảy ra. Giô-sép là một người công bình, ông...Thật khác thường. Đức Chúa Trời khác thường. Điều bất thường thì khó hiểu. Đó là lý do tại sao ngày hôm nay rất khó để hiểu Lễ thật; Nó quá khác thường. Một người nữ mang thai trong khi chưa hề biết đến người đàn ông nào, đó là một điều rất khác thường.

Nhưng nếu các bạn chân thành và thành thật, Đức Chúa Trời có thể hiện ra với các bạn trong giấc mơ. Điều đó cho thấy rằng bất cứ điều gì các bạn có, bất luận đó là tâm trí các bạn, hay là các bạn có thể huyết sáo, hát, làm chứng, hay là làm việc gì khác, nếu hết thảy những việc làm đó của các bạn đã được giao phó cho Đức Chúa Trời, thì Đức Chúa Trời có thể sử dụng nó nếu các bạn để cho Ngài làm việc đó.

56 Rồi, buổi tối tiếp theo ở đây, Anh Neville đã giảng luận về đề tài “sự đào tẩu,” cách mà con—con người đã đào tẩu thế nào. Và tôi nghĩ đề tài này rất đáng chú ý.

Và sáng nay Thánh Linh cho phép tôi được giải bày chủ đề về sự sáng, chủ đề tiếp theo. Chúng ta tiếp tục tìm hiểu, sự khởi đầu, cuộc đời Chúa Jê-sus đã bắt đầu tại nơi máng cỏ như thế nào, chúng ta đang đi vào ngay trở lại sự kiện đó một lần nữa trong đề tài của chúng ta. Và anh ấy không biết điều đó; tôi cũng không biết; cho nên ở đây nó đúng là điều giống nhau. Đây, tiếp đến, việc tiếp theo là Ngài đi vào chức vụ của Ngài tại đâu. Và tối hôm nay chúng ta có được một số điều mà sẽ hòa quyện ngay với sự việc đó, để tiếp tục, vào tối nay, ý Chúa.

57 Bây giờ, Ánh Sáng lớn! “Dân Ngoại ngồi trong miền của bóng sự chết, Ánh Sáng lớn đã mọc lên giữa họ. Trong Sa-bu-lôn, và

Nép-ta-li, trong...ở trên đường đi đến xứ Ga-li-lê của các dân Ngoại, Ánh Sáng lớn, họ đã thấy một Ánh Sáng lớn.”

⁵⁸ Bây giờ sự sáng, sự sáng thời đầu tiên, chúng ta tìm thấy nó trong Kinh Thánh, được tìm thấy trong Sáng thế ký 1:3. Đó là, Lời được phán của Đức Chúa Trời đã làm nên sự sáng. Đức Chúa Trời phán, “Phải có sự sáng,” Sáng thế ký 1:3, thì có sự sáng.

⁵⁹ Vậy thì nhớ rằng, sau đó, sự sáng xuất hiện bởi Lời được phán của Đức Chúa Trời. Và sự sáng là sự xác minh, hay đối tượng mà Ngài đã phán, là sự sáng. Khi sự sáng bay đến, cho thấy điều đó. Chúa phán, “Phải có sự sáng.” Chưa có sự sáng, và Ngài phán, “Phải có sự sáng,” và có sự sáng. Đó là một chứng cứ. Sự sáng là một chứng thực về Lời được phán của Ngài. Ngày hôm nay cũng vậy, một sự chứng thực về Lời được phán của Ngài.

⁶⁰ Vậy thì khi các bạn thấy Lời Ngài được chứng thực, hay, nói cách khác, là được bày tỏ, được minh chứng, thì đó là một—Sự sáng của Lời được phán của Ngài. Và, không có sự sáng, thì sẽ không có cái gì sống được. Không có sự sống trên đất ngày hôm nay nếu không có sự—sự sáng của mặt trời, trong đời sống thực vật, và vân vân. Và chẳng có Sự sống Đời đời nào bên ngoài Con Đức Chúa Trời. Hiểu không? Ngài là Sự Sáng.

⁶¹ Vậy thì chúng ta thấy, tôi tin, như chúng ta học lúc này, và sự sáng này...“Trái đất không có hình thể.”

⁶² Bây giờ, một số người tranh luận ngày nay trong trường học của chúng ta, và vân vân, về thế giới được tồn tại qua rất nhiều triệu năm, và cố lên án Kinh Thánh và nói Nó sai. Họ thật sự không, không hề đọc Kinh Thánh. Chỉ thế thôi. Bởi vì, Kinh Thánh không nói cho chúng ta biết thế giới này đã bao nhiêu tuổi. Kinh Thánh nói, “Ban đầu Đức Chúa Trời dựng nên trời đất.” Thời kỳ! Khi nào, như thế nào, điều đó thì, chúng ta không biết điều đó. Vậy thì, đó là ban đầu. Và, đó là một thời kỳ, đó là sự kết thúc của câu đó.

⁶³ “Ban đầu Đức Chúa Trời dựng nên trời và đất.” Nó có thể đã được một trăm triệu, hay một tỉ năm, hay là gì đi nữa. Và Ngài đã dựng nên nó bằng cách nào, điều đó chỉ thuộc về Ngài biết, đấy, không phải tôi.

Nhưng thế gian, ô, “Trái đất là vô hình, và trống không; và nước ở trên—trên trái đất. Và Chúa Trời,” nói, “vận hành trên mặt nước.” Và phán, “Phải có sự sáng.”

⁶⁴ Vậy thì, tôi tin rằng mặt trời, với mặt trăng, và vân vân, đã tồn tại rồi, tôi tin vậy. Khi nó di chuyển, Sáng thế ký 3, để giải thích điều đó...Nhưng tôi tin, những gì đã có ở đây, mà thế gian, chúng ta đang sử dụng nó, và do đó...Và nó chuyển động; có sương và sương mù trên khắp trái đất, làm nó tối tăm. Và Chúa phán, “Hãy có sự sáng,” thì sự tối tăm tan dần, và xuất hiện một bầu trời quang đãng.

⁶⁵ Và tôi nghĩ đó là cách của Đức Chúa Trời tạo dựng nên các thứ. Ngài...trong Kinh Thánh, câu tiếp theo có chép, câu thứ 4 chép rằng, “Và Ngài phân rẽ sự sáng ra cùng sự tối. Và Ngài đặt tên sự sáng là ‘ngày,’ và Ngài gọi sự tối là ‘đêm.’” Và Lời của Đức Chúa Trời phân rẽ Sự sáng ra khỏi sự tối. Hiểu không? Ấy là Lời mới làm sự phân rẽ, đây, Sự sáng ra khỏi sự tối tăm.

⁶⁶ Đức Chúa Trời đã làm điều như vậy, khi Ngài sẵn sàng để sử dụng bất cứ thứ gì. Giống như Ngài sẵn sàng dùng những ngôi sao cũ này, hay là bất cứ cái gì khác, thế gian này, Ngài phải phân cách sự sáng ra khỏi sự tối. Khi Ngài sẵn sàng, để dùng một—một nhóm người, thì Ngài phải phân cách Sự sáng ra cùng sự tối. Khi Ngài muốn sử dụng một cá nhân nào đấy, thì Ngài cũng phân rẽ Sự sáng ra khỏi sự tối. Hiểu không?

⁶⁷ Sự sáng đến bởi Đức Chúa Trời. Và...Hãy nhớ, sự sáng đến bởi Lời được phán của Ngài. Lời của Đức Chúa Trời phán, “Hãy có sự sáng,” khi ở đó không có sự sáng, và Ngài ban ánh sáng đến để phân cách sự tối tăm ra khỏi sự sáng.

⁶⁸ Lời của mạng lệnh này đã làm quang đãng bầu trời để mặt trời có thể chiếu sáng. Và Lời Ngài ngày hôm nay là điều làm sạch lại hết thảy những bầu không khí của sự vô tín.

⁶⁹ Tôi đang nói, đã—đã có, tôi nghĩ, mười một cuộc phỏng vấn ngay trước khi tôi bước lên bục giảng sáng hôm nay, ở trong đó. Quá tệ...

⁷⁰ Ngày nọ một người bạn thân của tôi, Jim Poole, bé trai của anh ấy, họ nghĩ cậu bé bị bệnh tim, và vội vã đưa cậu bé vào

bệnh viện. Đó là một tình trạng hen suyễn, đã đưa cậu bé vào... Cậu bé không thể... Tim cậu bé đập, và thở thoi thóp, và—và cậu bé thét lên không thể thở được, trông giống như sắp chết, khi họ đưa cậu đến đây. Và tôi định đi vào bệnh viện; thì họ đem nó đến đây. Và cầm bàn tay bé nhỏ của nó lên; tôi nói, “Điều gì đã xảy ra, bệnh sỏi đã tấn công đứa bé. Và, bệnh sỏi, bệnh sốt đã tấn công đứa bé này. Anh hãy theo dõi nó. Trong hai ngày tôi muốn thăm lại nó. Nó sẽ bị sỏi mọc đầy.” Và đây nó bị bệnh sỏi phát lên khắp người, các bạn thấy đó. Hiểu không?

⁷¹ Vậy thì, điều gì? Đức Chúa Trời phân rẽ sự tối ra khỏi sự sáng, hay sự sáng ra khỏi sự tối. Và Ngài phân rẽ sự chết ra khỏi Sự sống, và Ngài làm điều đó bằng Lời Ngài. Lời Ngài là cái mà luôn sanh ra điều này.

⁷² Bây giờ, sự sáng! Ồ, vậy thì, hạt giống đã có trên đất rồi. Tôi tin là Đức Chúa Trời đã trồng hạt giống. Và bao lâu mặt trời có thể chiếu trên hạt giống đó, thì nó bắt đầu mọc lên. Và đó là lý do tại sao Chúa đã định ra ngày để sanh ra những thứ này, bởi vì hạt giống đã có sẵn trong đất rồi. Tất cả những gì nó cần là ánh sáng.

⁷³ Và đó là cách mà Đức Chúa Trời làm ngày hôm nay. Hạt Giống của Ngài đã ở đây rồi, là Lời Ngài. Thứ duy nhất Nó cần là Ánh Sáng chiếu rọi trên Nó. Và Ngài là Sự Sáng đó, vì Ngài là Lời. Lời và Sự Sáng là một. Sự Sống ở trong đó là Sự Sáng của Lời, đấy, là Sự sống. Mầm của sự sống nằm ở trong hạt, và hạt...sự sống là cái mà phá vỡ cái vỏ bọc và đem sự sống ra khỏi hạt giống. Đó là cách mà Đấng Christ, trong Lời, làm cho Lời thực hiện những gì mà Nó được cho làm. Cũng giống hệt như sự sống ở trong hạt của lúa mì vậy, hay bất kể nó là gì; nó làm cho hạt lúa mì thực hiện những gì mà đã được định cho, bởi vì đó là sự sống chứa trong hạt giống. Tất cả sự sống!

⁷⁴ Vì vậy, Sự sống duy nhất bởi Lời của Đức Chúa Trời được bày tỏ. Sự sống chỉ đến bởi Lời của Đức Chúa Trời được bày tỏ. Chừng nào điều đó thì đúng như ở trong Sách, như thế này, thì nó vẫn có thể bị nghi vấn. Nhưng khi nó được bày tỏ, thì các bạn nhìn thấy thành phẩm của những gì Lời đã phán ra, được tỏ tường, thì đó là Sự Sáng ở trên—trên Lời. Hiểu không? Đó là điều mà

mang đến...Lời nói như vậy, và, rồi, khi nó ứng nghiệm, đó là Sự Sống trong Sự Sáng, và Sự Sáng mang Sự Sống. Sự Sáng mang Sự Sống.

⁷⁵ Trồng lúa mì ra ở đây, nó sẽ...và đặt nó ở dưới tầng hầm, phủ kín lên nó, và nó sẽ—nó sẽ không thể sanh ra điều gì, bởi vì không thể được. Không có sự sáng ở đó. Nhưng ngay khi ánh sáng ập vào, thì nó sẽ sanh ra sự sống nếu đó là một hạt giống đã có mầm.

Cũng một thể ấy ở trong Lời. Thấy đó, Lời là Đức Chúa Trời, và khi Sự Sống đập vào Nó, nó mang Lời...Sự Sáng đập vào Lời, thì nó mang Lời đến với sự sống trở lại. Mọi thời đại đều luôn xảy ra điều đó. Ồ, thật chúng ta rất cảm ơn những điều tuyệt vời này, cách mà Lời được chứng thực là Sự Sáng của Lời được phán ra. Hiểu không?

Đức Chúa Trời phán, “Hãy có sự sáng.”

⁷⁶ Bây giờ, điều gì xảy ra nếu Ngài phán điều đó mà không có sự sáng nào đến? Thế thì chúng ta cũng không biết liệu điều đó có đúng hay không. Chúng ta không biết liệu Ngài có đúng không. Chúng ta không biết Ngài có phải là Đức Chúa Trời hay không, bởi vì Ngài phán, “Hãy có sự sáng,” và chẳng có. Hiểu không?

Vậy thì khi Đức Chúa Trời phán và chúng ta nhìn thấy nó có như vậy, thì đó là Sự Sáng chiếu ra, Lễ thật của Lời. Hiểu không? Đó là Sự Sáng và Sự Sống.

⁷⁷ Tất cả sự sống tự nhiên đều đến bởi Lời phán ra của Ngài. Và mặt trời là Lời phán ra của Ngài. Ngài phán Ngài tạo dựng nên một vì sáng lớn trên trời, cho ban ngày, và vì ít sáng hơn cho ban đêm. Hiểu không? Mọi sự sống trong thiên nhiên phải đến bởi Lời của Đức Chúa Trời được phán ra. Một bông hoa không thể lớn lên được nếu không có ánh sáng của Lời Đức Chúa Trời soi sáng trên nó, vì mặt trời là, s-u-n, là Lời được phán ra của Đức Chúa Trời, khi Ngài phán, “Hãy có sự sáng.” Hiểu không? Đó là sự sống được phán ra của Đức Chúa Trời. Và cho dù có bao nhiêu người cố nói—nói *thế này*, *thế nọ*, hay *thế kia*, thì nó vẫn giữ nguyên như vậy. Bạn phải có mặt trời đó, vậy sự sống, tự nhiên, chỉ có thể đến bởi Lời được phán của Đức Chúa Trời.

⁷⁸ Và Sự sống thuộc linh, Sự sống Đời đời, chỉ có thể đến bởi Lời Sự Sống được phán ra của Đức Chúa Trời. Sự Sống ở đây là C-o-n lúc này. Trong Ngài có Sự Sáng, và trong Ngài không có sự tối tăm; Ngài là Sự Sáng được phán ra của Đức Chúa Trời. Phải vậy không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Lời được phán của Đức Chúa Trời, vì, “Ban đầu có Lời, Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời.” Và Nó là Đức Chúa Trời đời đời. Hiểu không?

Và lấy Sự Sáng của Đức Chúa Trời đập vào Lời, để làm cho Lời sống. Đây là những gì Ngài đã phán [Anh Branham vỗ nhẹ quyển Kinh Thánh của mình—Bt.], vậy thì hãy để cho Sự Sáng chiếu sáng! A-men! Để cho Sự Sáng soi sáng, và Sự Sáng sẽ mang mọi Lời đến với vị trí đúng của Nó, trong mùa của nó. A-men! Ồ! Các bạn thấy không, khi nó đến thì!

⁷⁹ Thỉnh thoảng hạt thóc giống đó nằm dưới đất, im lìm, suốt cả mùa—mùa đông, giống như hạt giống, mùa đông lúa mì được gieo vào trong đất. Nhưng khi mặt trời chiếu sáng, ồ, nó trở mình sống dậy. Hiểu không? Nó không thể sống được nếu không có mặt trời.

Và Đức Chúa Trời đã hứa cho mọi thời đại và mọi ngày. Và khi Sự Sáng đến và chiếu sáng trên mọi sự đó, thì nó sẽ sản sinh ra thật chính xác những gì Lời đã phán, bởi vì Ngài là Sự Sáng và Sự Sống.

⁸⁰ Lời của Đức Chúa Trời chỉ đến bởi Kinh Thánh. Kinh Thánh của Đức Chúa Trời là hình—hình thức được in của Con Đức Chúa Trời, bởi vì Kinh Thánh chép rằng Nó là sự mặc khải của Chúa Jêsus Christ. Đó là Đức Chúa Trời bày tỏ chính Ngài qua Đấng Christ, và Đấng Christ là Lời. Và nó lấy Sự Sáng của Đức Chúa Trời chiếu sáng trên Lời đó, để chứng thực Nó, để chứng minh rằng Đức Chúa Trời vẫn còn phán Sự sống, Sự sống Đời đời. Ngài phán ánh sáng tự nhiên, mang đến sự sống. Sự sống chỉ đến bởi Sự Sáng, Lời được bày tỏ, hay trở nên xác thịt. Khi tất cả những lời hứa trở nên, ở trong Kinh Thánh, được tỏ bày, là khi Chúa Jêsus Christ, là Lời, đã trở nên xác thịt ở giữa chúng ta. Đức Chúa Trời luôn luôn làm việc qua con người. Con người là đối tượng của Đức Chúa Trời.

⁸¹ Bây giờ, nếu ở đây trở nên ấm một chút cho các bạn, các bạn có thể kéo các cửa sổ xuống, hay bất cứ điều gì mà các bạn muốn, tắt cái lò sưởi. Có thể người bảo vệ ngắt điện cái lò sưởi một lúc. Tôi thấy ấm nhiều. Và đứng đây cũng cảm thấy ấm, vậy—vậy hãy nhớ điều đó. Tôi vui mừng khi trời ấm áp thay vì lạnh, vì tôi—tôi thích ấm áp. Tôi...Sự ấm áp luôn mang đến ánh sáng, sự sống, bắt lửa.

⁸² Để ý lúc này, “trở nên xác thịt.” Khi Lời trở nên xác thịt, Lời được tỏ bày. Giống như, đem Lời và đặt Nó vào trong vị trí thích hợp và loại đất tốt, Nó sẽ sanh ra. Hạt—hạt giống sẽ sanh ra loại của nó. Và Lời, được đem vào đúng tâm lòng, thì nó sẽ tỏ bày chính Nó. Nó sẽ mang đến sự sáng. Nó sẽ tuôn ra trên nó. Thật vậy.

⁸³ Không có gì thuộc về tự nhiên, không có gì thuộc về tự nhiên hay thuộc về tâm linh, có thể sống được mà không có Sự Sáng của Đức Chúa Trời. Sự Sống chỉ có thể đến bởi Sự Sáng. Chẳng có cái gì thuộc về tự nhiên hay tâm linh mà có thể sống được mà không nhờ có Sự Sáng của Đức Chúa Trời. Hãy suy nghĩ về điều đó. Được rồi. Nhưng khi Ngài ban cho chúng ta Sự Sáng, đấy, và làm tất cả những điều này, và rồi chúng ta khước từ Nó; vậy thì đó là một phần đáng buồn, là khi Sự Sáng bị từ chối khi nó được ban xuống cho chúng ta.

⁸⁴ Bây giờ các bạn có thể tưởng tượng người nào đó ngày nay nói, “Tôi thật từ chối nói có một thứ như mặt trời. Tôi không tin có một mặt trời?” Và anh ta chạy xuống dưới tầng hầm, và—và đóng chặt hết các cửa, và ngồi trong bóng tối, và nói, “Không có chuyện như mặt trời vậy. Không có chuyện ánh sáng như vậy.” Các bạn biết, ngay lập tức, có điều gì đó không ổn về mặt tâm thần với người đó. Hiểu không? Có gì đó không ổn, khi anh ta chạy vào trong tầng hầm tối tăm và từ chối không nhận lấy ích lợi của sự sáng ban cho của Đức Chúa Trời. Có gì đó không ổn với anh ta. Anh ta không muốn những tia nắng ấm áp của nó. Anh ta không muốn chất liệu ban cho khoẻ mạnh của nó. Anh ta không muốn có ánh sáng của nó, để bước đi trong sự sáng đó. Anh ta thích ngồi ở trong bóng tối hơn. Điều đó cho thấy, về mặt tâm thần, có điều gì đó không ổn, tất nhiên, với người đó.

⁸⁵ Và tôi nói điều này với tất cả tình yêu và tôn trọng anh em. Cũng vậy có điều gì sai trật về tâm linh với một người mà sẽ chạy trở lại trong những giáo phái của tín điều và từ chối nhìn nhận Ánh sáng Thánh Kinh khi nó soi sáng trước mặt anh ta. Có điều gì đó không ổn đối với người đó. Đấy, quay trở lại trong những tín điều và hình thức, đóng chặt cửa lại và nói rằng, “Không có chuyện như Thế. Thời kỳ của phép lạ qua rồi. Chẳng có chuyện như là sự chữa lành Thiên liêng bằng phép lạ, không có những chuyện này. Điều đó dành cho sứ đồ.” Người đó bị điên thuộc linh. Hiểu không? Có điều gì đó không ổn với anh ta. Anh—anh—anh ta kéo bức màn xuống và chối bỏ Thánh Linh mà có thể đến với mình. Nếu anh ta có thể...

“Ví bằng các người cứ ở trong Ta, và những Lời Ta ở trong các người, thế thì, Sự Sáng chiếu soi trên Lời này, hãy cầu xin mọi điều mình muốn.” Hiểu không? Hiểu không?

⁸⁶ Có điều gì đó không ổn, khiến anh ta từ chối những nguồn Đức Chúa Trời ban cho mà Chúa đã ban cho chúng ta để chúng ta nhờ đó mà sống, là Lời Ngài. “Người công bình sẽ sống bởi đức tin.”

“Và người ta sống không phải nhờ bánh mà thôi, nhưng bởi mọi Lời,” không phải một phần của Lời, “mọi Lời phát ra từ miệng của Đức Chúa Trời.” Và khi con người cứ muốn khước từ Điều đó, thì chắc hẳn người ấy có vấn đề; có điều gì đó không ổn đối với kinh nghiệm của anh ta, để người đó tuyên bố yêu Chúa và rồi lại từ chối Chúa. Có gì đó đi sai trật đối với người ấy. Chúng ta biết điều đó, không có cái bóng của sự nghi ngờ. Anh ta đã từ chối Nó, chạy vào chỗ này, và nói, “Bây giờ tôi chỉ... tôi không muốn biết gì về Nó. Đừng nói với tôi về những Điều này nữa. Tôi, tôi không tin gì cả về Nó. Anh, cho dù anh có nói gì đi nữa!”

⁸⁷ Một người đã nói, cách đây không lâu. Tôi đã kể với các bạn. Anh ta nói, “Tôi không quan tâm nếu anh mang đến năm mươi người mắc bệnh ung thư, và năm mươi vị bác sĩ để xác minh về họ, tôi vẫn không tin. Tôi không quan tâm nếu anh có thể làm người chết sống dậy, ngay trước mặt tôi, tôi sẽ không tin điều đó.” Thấy đấy, có cái gì đó sai trật đối với người ấy. Ở—ở—ở đó

đấy. Và—và, tuy nhiên, người này là một mục sư, đấy, đấy, được cho là một mục sư.

Nhưng chỉ vì tổ chức đó không tin vào—vào quyền năng của Đức Chúa Trời, không tin rằng (Lời) Nó có nghĩa là những gì Nó đã nói, người này chạy vào trong tầng hầm này, tầng hầm ẩm thấp tăm tối, dơ bẩn, ô uế của tổ chức, và từ chối những tia sáng ấm áp và ban cho Sự sống của Đức Thánh Linh, Chúa Jêsus Christ, mà hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không bao giờ thay đổi. Thế thì có điều gì đó không ổn đối với người đó. Hiểu không?

Anh ta thích ở trong cái tầng hầm ô nhơ, tăm tối, vân vân, hơn là sống trong Ánh Sáng của Đức Chúa Trời và của Kinh Thánh đã chép, rằng, “Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không bao giờ thay đổi. Kể nào tin Ta cũng sẽ làm việc Ta làm. Thậm chí làm lớn hơn điều này nữa, vì Ta đi về cùng Cha Ta.” Có gì đó không ổn với người kia. Không có một vấn đề, chút nào, chắc hẳn có gì đó sai trật.

⁸⁸ Và với các bạn mà đang nghe điều này, ở khắp thế giới, dù bạn ở nơi đâu. Có điều gì đó không ổn trong kinh nghiệm của bạn, khi bạn nói rằng bạn yêu Đức Chúa Trời mà lại chối bỏ Lời Ngài. Có điều gì đó. Bạn từ chối chính...Không lạ gì những điều không thể, hội thánh hiện ở trong tình trạng của nó, và các sự việc không thể được thực hiện như Đức Chúa Trời đã hứa, là bởi vì các bạn thậm chí không muốn nhận lãnh Lời hay là bước đi trong Sự Sáng. Kinh Thánh chép, “Chúng ta hãy bước đi trong Sự Sáng, như Ngài ở trong Sự Sáng, thì Huyết của Chúa Jêsus Christ, Con Đức Chúa Trời, làm sạch mọi tội chúng ta.” Tội lỗi là “sự không tin.”

⁸⁹ Thế thì nếu chúng ta bước đi trong Sự Sáng của Đức Chúa Trời ban cho thời đại này, thì Ngài lấy Lời đó mà đã ban cho thời đại và chứng thực Nó.

Giống như Ngài đã làm trong Sáng thế ký 1:3, phán rằng, “Hãy có sự sáng,” thì sự sáng liền đến. Lời Ngài vừa phán ra, và sự sáng theo sau Nó, và xua đi làn sương mù. Và sự tối tăm lùi vào một góc, và ánh sáng chiếu rọi trên phía bên kia.

90 Đó là cách Đức Chúa Trời thực hiện ngày hôm nay. Ngài ban đến Lời Ngài dành cho thời đại này, và Đức Thánh Linh đến và làm cho Lời sống động. Và sự tối tăm đi vào những tin điều và hệ phái của họ, nhưng Sự Sáng chiếu sáng bởi vì đó là Lời của Đức Chúa Trời được chứng thực rằng Lời Ngài là thật. Vậy thì, chẳng có gì là tưởng tượng về điều đó cả, đó hoàn toàn chính xác là thuộc về Kinh Thánh. Đúng vậy.

91 Vậy thì, chúng ta thấy rằng những nhà—nhà thông thái, người khôn ngoan của thời Cựu Ước, luôn đi theo thực chất được Đức Chúa Trời ban cho. Họ đi theo Lời Đức Chúa Trời, đến với Sự Sáng, bởi vì đó là Lời mang đến Sự Sống. Bây giờ các bạn hỏi, “Họ đã đi theo như thế nào?”Ồ, họ là, hầu như, những người đạo sĩ, chúng ta hiểu.

92 Và rồi chúng ta thấy Ba-la-am, tiên tri đó, trở lại trong Dân số ký 24:17, chính Ba-la-am cũng là một đạo sĩ. Ông là một tiên tri, thật vậy, và ông nói tiên tri ở đây và nói một ngôi Sao sẽ mọc lên từ Gia-cốp.

Và khi những người thông thái này thấy rằng Lời của Đức Chúa Trời phán có một ngôi Sao sẽ mọc lên từ Gia-cốp, họ đi theo dấu hiệu Đức Chúa Trời ban cho đó tìm đến nguồn của Sự sáng Đời đời.

Những người thông thái ngày nay cũng vậy, là những người không bị mù bởi những tin điều, sẽ đi theo Lời được phán, được ban cho của Đức Chúa Trời cho đến khi họ nhìn thấy sự trọn vẹn của Quyền phép của Đức Chúa Trời nở hoa trong thời đại này. Họ, họ nhìn thấy điều đó, và họ biết rằng nó ở đây trong Kinh Thánh. Đức Chúa Trời đã hứa điều đó dành cho thời đại này.

93 Cho dù có bao nhiêu đài thiên văn, bao nhiêu điều khác đi nữa, đã nói với nhà thông thái, “Tại sao, anh đang trí rồi!” Họ đã đi lại trong hai năm. Họ đi qua nhiều nước, và người ta nói, “Các ông đang đi đâu?”

94 “Ồ, chúng tôi đã thấy Ngôi Sao Ngài bên Đông phương, và chúng tôi đến để thờ phượng Ngài.”

Và khi họ đi vào thành Giê-ru-sa-lem, tổng hành dinh giáo phái, họ không có được câu trả lời. Họ đi lên đi xuống các đường

phổ, kêu lên, “Ngài ở đâu, Vua dân Giu-đa mới sinh tại đâu?” Người ta không biết gì về điều đó.

Vì vậy, họ kêu cầu Lời, để tìm thấy. Họ đã đi theo, biết Ngôi Sao đó sẽ dẫn họ đến với Ánh sáng Đời đời. “Xin đưa dẫn chúng tôi đến Ánh Sáng tuyệt vời của Ngài.” Và Lời là điều hướng dẫn các bạn đến với Sự Sáng, và Sự Sáng là điều mà khiến cho Lời được chứng thực. Để ý, họ là những nhà thông thái.

⁹⁵ Và những nhà thông thái ngày hôm nay, không khôn-...“Sự khôn ngoan của đời này là sự ngu dại trước mặt Đức Chúa Trời.” Tất cả những nhà khoa học của quý vị, và quý vị là những người mà luôn dựa vào những học vị cao, hay điều gì khác, nói với các bạn cách hạt nguyên tử chia tách như thế nào; nó không thể đem đến cho các bạn Sự sống. Chẳng có cái gì có thể cho bạn Sự sống ngoài Lời được phán ra của Đức Chúa Trời. Nơi duy nhất mà Sự sống có thể đến, là qua Lời được phán ra của Ngài.

⁹⁶ Và điều đó tốt thôi, để biết làm thế nào tách ra một nguyên tử. Tôi ước ao họ không bao giờ tìm ra điều đó. Nhưng nếu họ... Họ phải làm điều đó, bởi vì thế giới ngày hôm nay đang trong tình trạng ngàn cân treo sợi tóc...Nó phải xảy ra, nổ những cái lỗ hổng lớn trong trái đất, để dung nham đang tạo ra và làm trẻ lại thế giới này, để làm mới lại thế giới này; nơi mà những người công bình sẽ bước đi trên bụi tro của kẻ ác, nơi mà kẻ tội lỗi sẽ được lãng quên. Mọi vật có một cách tự đổi mới. Và con người, được ban cho để sống trên trái đất này, bởi sự khôn ngoan riêng của họ, nhận lấy cây tri thức thay vì Cây Sự Sống, kẻ đó sẽ hủy diệt trái đất mà Đức Chúa Trời ban cho họ để sống. Nhưng người nào vẫn còn ở trên Cây Sự Sống, sẽ đến với một trời mới và đất mới, nơi đó không có sự đau ốm hay sự chết. Sự Sáng! Sự Sáng, Chúa ôi, xin ban cho chúng con Sự Sáng.

⁹⁷ Chính là các Thiên sứ của Đức Chúa Trời đã tỏ cho thấy ánh sáng trên đời, để dẫn đường các mục đồng tìm đến với Ánh Sáng Đời đời. Đây, điều đó chỉ đến bởi Sự Sáng. Sự Sống chỉ có thể đến bởi Sự Sáng. Các người chăn chiên, muốn biết. Các bạn biết đấy, khi có một vua mới ra đời, họ hát mừng, và mang những đồ quý giá đến, khi vua được sanh ra. Vậy thì, Ngài được sinh ra một cách rất âm thầm lặng lẽ, và được sanh ra trong chuồng súc vật,

trong một—một cái máng để cho gia súc và ngựa ăn, nhưng Ngài là Vua. Và các—các Thiên sứ giáng xuống hát những bài thánh ca cùng với những kẻ chăn chiên, trong Ánh sáng.

Các Thiên sứ, chính họ, là những ánh sáng mà tỏ cho thấy với Lời của Đức Chúa Trời. Họ có Lời Đức Chúa Trời, phán với họ, “Hôm nay, tại thành Đa-vít, ở Bết-lê-hem, đã sanh cho các người một Đấng Cứu Thế là Christ.” Các Thiên sứ có Lời, và Lời đến bởi Sự Sáng, dẫn đường. Và họ đã lần theo Lời của các Thiên sứ, đến với Sự Sáng Đời đời. Họ thấy Con Trẻ ở đó, được bọc bằng khăn, như lời các Thiên sứ đã nói. Vì, các bạn thấy, Sự Sống chỉ đến bởi Sự Sáng.

⁹⁸ Để ý, Ngài là Lời làm nên Sự Sáng, hay là trở nên Ánh Sáng. Lời trong thời đại đó, Ngài là Ánh Sáng Lời của thời đại đó, bởi vì các tiên tri thời xưa đã nói về Ngài, và ở đây Ngài đến và chứng thực Ngài là Ánh Sáng của Lời được phán ra của Đức Chúa Trời. Hiểu không? Hết thấy lời các tiên tri đã—đã nói, đều đã được ứng nghiệm trong Ngài, đây, các tiên tri trở lại đây với Lời.

Giống như Đức Chúa Trời từ lúc ban đầu, khi Ngài phán, “Hãy có sự sáng,” và sự sáng đến.

Vậy thì đấng tiên tri nói, “Một nữ đồng trinh sẽ chịu thai, sanh ra một Trai. Người ta sẽ gọi Danh Ngài là Em-ma-nu-ên, vì Nó sẽ là Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta.” Vậy thì, họ đã nói điều đó, Lời đã đến; nhưng Ngài là Sự Sáng. Ngài là gì? Sự làm trọn. Halêlugia! Ngài là sự ứng nghiệm của Lời đó. Ngài là sự bày tỏ của Lời đó.

⁹⁹ Ngày nay cũng vậy, Lời của Đức Chúa Trời đã được ứng nghiệm ở thời đại! Đó là Sự Sáng. Đó là Đức Chúa Trời đang bày tỏ chính Ngài. Ngài là Sự Sáng của thế gian.

¹⁰⁰ Và khi các tiên tri, được cảm động bởi Đức Thánh Linh, đã nói, “Vì có một Con Trẻ được sanh ra, cho chúng ta một—một Con được ban cho chúng ta, hay là một Con Trẻ được ban cho; và Danh Ngài sẽ được xưng là ‘Đấng Mưu Luận, Chúa Bình An, Đức Chúa Trời Quyền Năng, Cha Đời Đời,’” thế đấy. Ngài là gì? Sự Sáng mà làm ứng nghiệm Lời đó, a-men, Sự Sáng làm ứng nghiệm Lời đó.

¹⁰¹ Trong Ma-thi-ơ, trong Phúc âm Ma-thi-ơ chương 28, chúng ta thấy. Khi Chúa Jêsus sống lại từ kẻ chết, Ngài cũng là Sự Sáng của Lời được nói của Đa-vít, “Ta sẽ chẳng để linh hồn Người nơi âm phủ; Ta cũng không để cho Đấng Thánh Ta thấy sự hư nát.” Sự chết thì ở trong tối tăm. Nhưng Ngài phá vỡ mở ra cái ẩn của sự chết, và bước vào trong nó, rồi trở ra lại. Ngài là Sự Sáng, Lời được chứng thực, rằng người chết có thể sống lại sau khi họ đã chết. Ngài là như vậy.

¹⁰² Vào Ngày lễ Ngũ tuần, đó là Sự Sáng đã chiếu ra khi Đức Thánh Linh đến.

Ê-sai đã nói, trong Ê-sai chương 28, Ê-sai nói rằng, với, “Giềng mối phải thêm giềng mối; hàng phải thêm hàng; một chút chỗ này, và một chút chỗ kia.” “Điều chi tốt thì giữ lấy.” “Vậy nên Ta sẽ dùng môi lạ lưỡi khác mà phán cùng dân này. Và đây là nơi yên nghỉ, đây là ngày Sa-bát mà Ta sẽ ban cho...Và hết thấy điều này họ sẽ chẳng chịu nghe; bỏ đi, lắc đầu.”

Và khi vào Ngày lễ Ngũ tuần, khi Đức Thánh Linh giáng trên những người đó, và họ hành động giống như những người đàn ông đàn bà say rượu, đi loạng choạng dưới tác động của Thánh Linh. Và người ta bước ra và lắc đầu, và nói, “Những người này say, say rượu mới đó,” và vân vân. Nó hoàn toàn là Sự Sáng, Lời được nói tiên tri, đã được bày tỏ.

¹⁰³ Mỗi thời đại cũng vậy, Lời trở nên xác thịt, đến với Sự sống, là Ánh sáng của thời kỳ đó, ở đó Lời được bày tỏ. Giống như trong Sáng thế ký chương 1, khi Đức Chúa Trời phán, “Hãy có sự sáng,” thì có sự sáng. Khi Đức Chúa Trời phán sẽ có một Con; thì có một Con.

¹⁰⁴ Khi Đức Chúa Trời phán, trong Giô-ên 2:28, “Trong những ngày sau rốt, Ta sẽ đổ Thần Ta trên mọi loài xác thịt; con trai và con gái các ngươi sẽ nói tiên tri; Ta sẽ đổ Thần Ta trên những đầy tớ trai và tớ gái Ta; những kẻ trai trẻ các ngươi sẽ thấy sự hiện thấy; người già cả các ngươi sẽ thấy chiêm bao.” Và tất cả những điều này mà Ngài đã hứa, khi Nó, Thánh Linh giáng xuống, là Sự Sáng đến trên Lời đó. Khi Lời trở nên xác thịt, thì Lời đó trở nên Sự Sáng.

Ngài là Sự Sáng. Ngài là Sự Sáng mà chúng ta sẽ đi theo. Ngài là Sự Sáng duy nhất. Các Thiên sứ tìm thấy Ánh sáng đó, và đi theo Nó mà đến với Ngài.

¹⁰⁵ Vậy thì, trong mọi thời đại, Đức Chúa Trời đều sắp đặt rất nhiều về Lời Ngài cho mỗi thời đại. Đức Chúa Trời luôn đưa đến cho một người nào đấy để Lời đó đi vào con người ấy và bày tỏ ra Ánh Sáng của Nó. Mà, mỗi thời đại, điều đó được lặp lại giống y như vậy, luôn luôn như vậy.

¹⁰⁶ Ngài là sự đầy đủ mọi sự, như tôi đã nói, về tất cả quyền năng Thiêng liêng, thánh khiết của các tiên tri. Họ là các thần nhỏ. Khi Lời của Chúa đến với một người, Chúa Jêsus, chính Ngài, đã phán rằng người đó là một thần. Anh em biết điều đó. Ngài phán, “Nếu luật pháp của các người nói, và các tổ phụ của các người trở lại, gọi họ, là những người mà Lời Đức Chúa Trời đã đến, gọi họ là ‘các thần,’ thì sao các người lên án Ta, nói, khi Ta nói, ‘Ta là Con Đức Chúa Trời?’” Hiểu không?

Khi, Chính Đức Chúa Trời, Đấng đã phán Lời qua các tiên tri, thì Ngài là sự bày tỏ của Lời được phán ra đó. Và nếu tiên tri đó đã được gọi là thần, bởi vì người là sự bày tỏ về Lời của một tiên tri khác, làm sao các bạn có thể lên án Ngài khi Ngài làm điều giống như vậy? Ngài là Con Đức Chúa Trời, như Ngài sẽ được gọi là Con của Đức Chúa Trời.

¹⁰⁷ Ngài là Đấng Mê-si được hứa suốt trong khoảng thời gian dài mà thế gian đã chờ đợi. Ngài là lời hứa của Đấng Mê-si được bày tỏ.

¹⁰⁸ Hãy nhìn xem Ngài khi Ngài đứng đó. Ngài phán, “Nếu Ta không làm những việc của Cha Ta, thì các người lên án Ta.” Hiểu không? “Nhưng nếu các người không tin Ta, thì hãy tin các công việc Ta làm. Chúng làm chứng Ta là Ai. Chúng bảo cho các người biết Ta là Ai.”

Các bạn thấy, thời đại tối tăm, mù lòa mà họ sống trong, họ không nhìn thấy Nó. Họ không thể hiểu được. “Làm sao Ngài có thể là Thế? Làm sao Ngài có thể là Con của Đức Chúa Trời, khi Ngài được sinh ra ở ngay tại Bết-lê-hem?” Nếu như họ chỉ biết, Lời đã phán Nó sẽ đến bằng cách ấy. “Tại sao, cha Ngài, là Giô-sép, là một thợ mộc. Mẹ người, sao, thật ra trong vòng anh

em chúng ta tin rằng Ngài được sinh ra một cách bất hợp pháp.” Thấy không? Nhưng Lời của Đức Chúa Trời đã phán điều đó.

¹⁰⁹ Ngài phán, “Hãy dò xem những lời Kinh Thánh, vì trong Chúng các người tưởng bởi đó các người có được Sự sống Đời đời, và Chúng chính là những Lời làm chứng Ta là Ai vậy. Chúng là những Lời làm chứng về Ta, những lời Kinh Thánh này.” Thế thì Ngài là gì? Sự Sáng của Đức Chúa Trời. Không ngạc nhiên khi Ngài phán, “Ta là Sự Sáng của thế gian.”

¹¹⁰ Ngài không chỉ phán, “Ta là Sự Sáng,” nhưng Ngài còn phán, “Các người là Ánh sáng.” Nếu như Lời Ngài ở trong các bạn, làm chứng về chính Nó, thì các bạn là Ánh sáng của thế gian. Để ý, chúng ta thấy rằng, Ánh sáng của mỗi thời đại được bày tỏ thật giống nhau.

¹¹¹ Thế thì tôi muốn hỏi câu này, khi...trước khi thì giờ của chúng ta sắp hết. Tại sao, tại sao họ...họ gạt bỏ nó? Làm sao họ có thể làm điều đó, khi mà...Chính Kinh Thánh của họ, mà họ đang đọc, đã bày tỏ rất rõ ràng ra trước mặt họ. Bây giờ hãy nghiên cứu thật kỹ giờ này.

¹¹² Bây giờ nhớ rằng, tôi đang nói chuyện với nhiều người vào thời điểm này, anh em biết đấy. Không phải chỉ bốn hay năm trăm người ở đây, nhưng tôi—tôi đang nói chuyện với nhiều ngàn người.

¹¹³ Dừng lại một phút. Bấm dừng cuốn băng ghi âm của bạn lại và hỏi câu này. Tại sao người tin kính, người tốt...Tại sao Giô-sép đặt câu hỏi? Hiểu không? Tại sao Giô-...? Bởi vì ông không hề tra xem Kinh Thánh.

Tại sao những thầy tế lễ thắc mắc? Một lý do họ đã không... họ đã biết điều đó. Ni-cô-đem đã biểu lộ rất rõ điều đó. Ông thưa, “Thưa Thầy, chúng tôi biết Ngài là giáo sư đến từ Đức Chúa Trời. Không ai có thể làm được những điều Ngài làm ngoại trừ Đức Chúa Trời ở cùng người ấy. Chúng tôi nhận biết về điều đó.” Nhưng điều đó là gì? Những truyền thống của họ đã ngăn giữ họ không cho họ làm điều đó.

¹¹⁴ Thế thì tại sao họ, họ lại chối bỏ Đấng Mê-si? Là...Tại sao họ chối bỏ Sự Sáng ấy? Đây là Lời mà họ biết sẽ ứng nghiệm, nhưng

khi Lời trở nên xác thịt để cho thấy rằng Lời của Đức Chúa Trời đã được ứng nghiệm, so sánh điều đó với ngày hôm nay. Hiểu không? Khi mà ở đó, được chép bằng Lời, rằng điều đó sẽ xảy ra, thì tại sao những người kia chối bỏ nó; các giáo sư ấy? Bởi vì họ sống trong ánh hào nhoáng của một sự sáng khác. Chính là điều đó. Họ đang sống trong một ánh sáng hào nhoáng.

Đó là điều họ đang làm như vậy. Họ sống trong...

Lý do mà họ gạt bỏ điều đó là bởi vì họ đang sống trong ánh hào nhoáng của một thứ ánh sáng khác. Hiểu không? Vậy thì, họ sống dựa vào sự hào nhoáng của những gì Môi-se đã nói, họ tuyên bố. Họ đã sống trong sự hào nhoáng của điều mà (thời đại khác) đã qua đi.

Và đó chính là lý do tại sao ngày hôm nay mà Sứ điệp này, rằng, “Chúa Jêsus Christ vẫn không hề thay đổi,” bị gạt bỏ, vì người ta đang sống trong những ánh sáng hào nhoáng của những thời đại khác. Cùng một lý do như vậy, họ sẽ bác bỏ Lời. Bây giờ chúng ta chú ý.

¹¹⁵ Và Webster nói, rằng, “Ánh sáng hào nhoáng là thứ ánh sáng giả tạo. Ánh sáng hào nhoáng là một ánh sáng giả dối; là bất cứ thứ gì mà hào nhoáng.”

Giống—giống như ảo ảnh trên con đường. Các bạn đi trên đường, nhiều bạn lái xe, và nhìn xuống đường phía trước mình. Khi các bạn thấy mặt trời chiếu xuống trên mặt đường, nó phản chiếu một ánh sáng, và giống như một ảo ảnh, trông giống như có nước tràn ra ở trên mặt đường. Nhưng, khi các bạn đi đến đó, thì chẳng có gì ở đó cả. Đó là một ảo ảnh, giả tạo, sự phản chiếu của ánh sáng thật.

Đó là những gì ma quỷ đang làm ngày hôm nay, là cho người ta thấy một ảo ảnh, một Hội đồng Giáo hội, một nhóm các giáo phái, mà sẽ đưa họ đi đến giả dối. Bởi vì, chính là vì có một sự chiếu sáng Ánh Sáng thật. Ánh Sáng thật đó không đang chiếu sáng, thì ảo ảnh không thể ở đó. Ánh Sáng thật chiếu sáng. Và đó là...Họ vẫn sống trong thứ ánh sáng chớp loè hào nhoáng của thời đại khác, của điều khác, vì nó đã đung vào và đi qua.

Vậy thì, ánh sáng hào nhoáng, ảo ảnh này là thứ giả tạo. Đó là một ánh sáng chói của ánh mặt trời.

¹¹⁶ Và đó là cách mà, họ đã làm giống như vậy, một ánh sáng giả của Ánh Sáng thật.

¹¹⁷ Vậy thì, điều đó chứng tỏ rằng Ngài là Sự Sáng thật. Ngài là Sự Sáng. Tại sao họ biết Ngài là Sự Sáng? Làm sao các bạn có thể biết Ngài là Sự Sáng? Bởi vì Lời mà đã được hứa được bày tỏ qua Ngài, vì vậy Ngài là Sự Sáng của Lời đã được phán ra. A-men! Ô, điều đó hầu như làm cho tôi, một tín hữu Báp-tít ngũ tuần, phải la to. Hãy chú ý, hãy nghĩ về điều đó!

¹¹⁸ Ánh chớp hào nhoáng, đấy, sống trong ánh sáng hào nhoáng đó! Nhưng khi Lời chân thật đang sống, đó là Ánh sáng, là những gì mà Đức Chúa Trời đã phán.

Vậy thì, điều gì xảy ra nếu Đức Chúa Trời đã phán, từ buổi ban đầu, “Hãy có sự sáng,” ừm, ờ, rồi có cái gì khác xuất hiện, đấy, chỉ là một ảo ảnh? Đấy, nó hẳn sẽ không có, mặc dầu, điều Đức Chúa Trời đã phán. Không, nó sẽ không có. Điều gì xảy ra nếu Đức Chúa Trời phán, “Hãy có sự sáng,” và sương mù đến? Thấy đó, nó sẽ không phải là sự sáng. Nhưng, lý do sự sáng đến, chính là Lời Ngài được bày tỏ.

Và ngày nay, khi Chúa đã phán những điều như vậy sẽ xảy ra vào lúc này, và các bạn thấy nó đang làm điều đó, (nó là gì?) nó là Sự sáng trên Lời của Đức Chúa Trời. Đó là Lời làm nên là Sự sáng, bày tỏ Chính Nó.

¹¹⁹ Bây giờ, họ nói, “Ngài nói chúng tôi là ai? Tại sao,” anh ta nói, “Ngài cố gắng...Chúng tôi biết rằng Ngài bị điên. Tại sao, Ngài là người Sa-ma-ri; Ngài không có tâm trí tỉnh táo của Ngài. Ô, Ngài sẽ cố...Ai có thể bảo...Chúng tôi biết Ngài sinh ra trong tội lỗi. Chúng tôi không biết Ngài đến từ đâu. Chúng tôi không có báo cáo về chứng thực của Ngài trong nhóm của chúng tôi. Tại sao, Ngài bị điên. Ngài bị quỷ ám.” Hiểu không? Nói, “Sao, Ngài bị mất trí.” Nhưng thực ra Ngài là Sự Sáng chân thật của Đức Chúa Trời, đang chiếu sáng.

Và ánh sáng hào nhoáng mọc ra, mọc mắt của họ. “Chúng ta có Môi-se như người dẫn đường của chúng ta!”

120 Ngài phán, “Nếu các người tin Môi-se, thì các người hẳn biết Ta.”

121 Và nếu các bạn tin Chúa Jêsus và Kinh Thánh, thì các bạn hẳn biết thời đại này mà các bạn đang sống. Họ nói, “Ồ, chúng tôi là Cơ-đốc nhân. Chúng tôi...” Nếu các bạn là vậy, thì các bạn sẽ biết công vụ của Đấng Christ dành cho thời đại này. Đây, các bạn sẽ biết điều đó.

122 Chúa Jêsus phán, “Tất cả các đấng tiên tri đều nói về Ta. Và nếu các người tin lời các đấng tiên tri ấy, ồ, thì các người hẳn biết Ta. Các công việc của Ta chứng minh. Bởi vì, những gì họ nói Ta làm, thì Ta làm điều đó. Và Ai có thể lên án Ta bây giờ về sự không tin?”

123 Và họ vẫn không nhìn thấy điều đó. Tại sao? Mắt họ đang chú về, thứ ánh sáng hào nhoáng; đây, ánh sáng hào nhoáng của điều gì khác mà chúng lấy đi những gì Lời chân thật được phán đã có. Bây giờ hãy suy nghĩ điều đó. Suy gẫm về nó. Họ tuyên bố rằng họ tin Lời đó. Nhưng các truyền thống của họ đã làm cho họ quay mặt khỏi Lời chân thật, để đến với thứ ánh sáng hào nhoáng, cho nên họ không thể nhìn thấy điều thật.

Ngày nay cũng vậy. Mỗi thời đại đều có vậy. Thấy đây, lời—Lời thật soi sáng, nhưng chúng đã bị truyền thống hóa, đến nỗi, họ không thể thấy Lời đó. Họ đang nhìn xem ánh sáng hào nhoáng, và họ bị mù mắt. Về hào nhoáng sẽ làm mù mắt các bạn. Có ánh hồ quang điện làm mù mắt về điều đó. Nó sẽ làm bạn bị mù. Và, nó sẽ, khi...

124 Chúa Jêsus phán, “Các người là kẻ mù, dẫn đường kẻ mù.” Họ lẽ ra có thể nhìn thấy điều đó, nhìn thấy Ngài là Ai. Nhưng họ đã không nhìn biết, bởi vì họ đang sống trong vẻ hào nhoáng giả tạo đó.

125 Vậy thì, ánh sáng hào nhoáng, như tôi đã nói, là ánh sáng giả tạo, một ảo ảnh, một nhận thức sai lầm về Ánh sáng thật. Một nhận thức sai; là một cái gì đó mà—mà được cho là giống như Nó, nhưng thật ra không phải Điều đó.

126 Vậy thì cách duy nhất họ có thể nói sự khác nhau, bởi vì chính những việc mà Chúa Jêsus đã làm chứng minh Ngài là Ai, rằng

Ngài là Sự Sáng. Họ nghĩ họ đã ở trong Sự Sáng. Nhưng bây giờ nếu các bạn dừng lại một phút và xem xét ai đang ở trong Sự Sáng, vào lúc đó.

¹²⁷ Bây giờ, ngày nay! Nếu lỗi lầm nghiêm trọng như vậy do những thành viên giáo hội của thời đó, gây nên một điều trầm trọng đến như vậy, thưa các anh em, các anh em có nghĩ đây là lúc mà chúng ta phải dừng lại và xem xét Ánh Sáng là gì không? Chúng ta hãy dừng phạm lỗi lầm nghiêm trọng như vậy. Nhưng anh em đang làm điều đó. Anh em đã làm điều đó rồi, đấy, mà không biết, giống như họ đã có lúc ấy. Bây giờ hãy dừng lại một phút để tìm thấy Lời phán gì cho ngày hôm nay.

¹²⁸ Nếu họ đã dừng lại và suy gẫm, “Ở đây Ngài đang làm cho ứng nghiệm, đến từng chữ, một cách chính xác những gì Lời phán Ngài sẽ làm.”

Và Ngài đã thách thức họ, như tôi đang thách thức các anh em! Hiểu không? Hiểu không? Tôi đang thách thức anh em nhìn vào Lời, hãy nghiên cứu Kinh Thánh, xem thử đây phải là thì giờ không. Hiểu không? “Các người dò xem Kinh Thánh, vì tưởng trong những Lời ấy các người có Sự sống Đời đời, và Ấy là Chúng làm chứng về Ta vậy.” Ấy là Chúng làm chứng về công việc này ngày hôm nay. Chính những công việc này tự làm chứng rằng nó đã đang được thực hiện, và Kinh Thánh nói nó sẽ được thực hiện, vì vậy đó là Ánh Sáng của thời đại này. Lời Đức Chúa Trời phán vậy.

¹²⁹ Những truyền thống và những điều này kia của các bạn là chính xác những gì Kinh Thánh nói, giống như những người kia lắc đầu và bỏ đi. “Mưa ra ô uest đây bàn tiệc,” Kinh Thánh chép. Và đó là nơi mà họ đã ở. Họ không muốn tin điều đó. Họ lắc đầu bỏ đi. Và, thưa quý ông, quý ông có nhận thấy không? Và, thưa các anh em, anh em có nhận ra điều này, rằng, khi mà anh em chối bỏ chính điều mà Đức Chúa Trời đang chứng thực trước mặt mình, thì anh em đang làm cái điều giống như họ đã làm trước kia, đi trở về với sự nôn mưa truyền thống của mình không?

¹³⁰ “Như chó liếm lại đồ nó đã mưa ra.” Nếu nó đã làm cho anh ta bị đau lần thứ nhất, thì nó sẽ làm anh ta bị đau lần thứ hai. Nếu giáo hội Công giáo, được tổ chức và làm nên cái tổ chức đầu tiên,

đã mang sự đau yếu vào trong hội thánh; thì giáo hội Lutheran, Giám Lý, và những giáo hội khác còn lại, như Báp-tít, Trưởng Lão, hay Ngũ Tuần cũng sẽ vậy. “Chớ liếm lại đồ nó đã mửa ra, heo rửa sạch rồi lại lăn lóc trong vũng bùn.” Hiểu không? Chúng ta hãy suy gẫm đến điều này trong một vài phút, ý Chúa.

¹³¹ Ánh sáng hào nhoáng, bước đi trong ánh sáng hào nhoáng, đây, một ảo ảnh, một sự phản chiếu giả tạo của Ánh Sáng thật. Ngài đã chứng minh rằng Ngài là Sự Sáng.

Bởi vì, Ngài, nằm trong...trong thiểu số, ồ, chao ôi, hàng triệu người chống lại Ngài! Có không tới một phần sáu của dân chúng, một phần chín mươi của dân chúng, trên trái đất, từng được biết Ngài đã có ở đây. Không, tôi đoán, một—một phần trăm dân Do-thái, hay hầu như một phần năm mươi của họ, hay một phần bốn mươi trong số họ, tôi đoán, có lẽ là ít hơn thế, trong đất nước của Chính Ngài, từng nhận biết Ngài đã ở đó. Và những người biết Ngài đã có ở đó, thì coi Ngài như là một người gì đó giả dối, bởi vì giáo phái của họ đã nói với họ Ngài là gì. Hiểu không?

Nhưng tuy nhiên Ngài là Sự Sáng thật mà đã được phán ra từ Sáng thế kỷ, ban đầu, và yêu cầu họ tra xem Kinh Thánh và tìm thấy liệu Ngài có không sống trong thời kỳ đó không; nếu Ngài không, thì những công việc mà Ngài đã làm, không ứng nghiệm chính xác những gì Ngài đã hứa trong thời đó. A-men. Ồ!

¹³² Thật nó là một việc nghiêm trọng, thưa anh em! Chúng ta đang sống trong thời kỳ hết sức khủng khiếp.

¹³³ Ngài đã chứng minh là đúng. Ngài chính là Sự Sáng thật mà họ tuyên bố đang thờ phượng. Họ tuyên bố là đang thờ phượng Sự Sáng đó.

Và ngày nay cũng vậy. Họ tuyên bố họ đang thờ phượng Sự Sáng đó. Ngũ Tuần tuyên bố điều đó. Họ tuyên bố họ đang thờ phượng, và họ quá mù đến nỗi không thể nhìn thấy điều đó. Tại sao vậy? Họ lập nên tổ chức, và, nhưng một thứ ánh sáng hào nhoáng trên mặt họ. Hiểu không? Truyền thống là cái gì mà một số người đặt ra với nhau, và nói, “Chúng ta sẽ đi và làm *điều này* và *điều này*, và *chuyện này* và *chuyện kia*.” Bây giờ chúng ta sẽ đi đến chỗ tại sao điều đó phải xảy ra, ý Chúa.

¹³⁴ Chú ý, công việc của Ngài là Chính Lời hằng sống. Những gì Ngài đã làm là Bản thân Lời hằng sống, bày tỏ Ngài là Sự Sáng mà đã được hứa từ buổi đầu sáng thế. Ngài là Sự Sáng đó. Sự Sáng của Ngài dựa trên Lời hứa của thời đại làm cho Nó sống với chính xác những gì đã phán hứa nói Nó sẽ làm, nhưng họ đã làm Nó làm lạc trong vòng lẩn quẩn cho đến nỗi họ không thể nhận thấy Nó được. Hiểu không? Nhưng Ngài là Ánh Sáng của thời đại đó.

¹³⁵ Ngài là Sự Sáng mà họ tuyên bố mình đang thờ phượng. Họ nghĩ rằng họ đang thờ phượng chính Đức Chúa Trời của sự sáng tạo. Họ đang sống trong và thờ phượng một ánh sáng hào nhoáng, và Chúa Jêsus phán, “Sự các người thờ lạy Ta là vô ích, vì chúng nó dạy theo Giáo lý truyền thống của họ, mà chẳng phải Lời.” Ngài là Lời, và Ngài là Lời được bày tỏ. Họ phải nhận biết điều đó.

¹³⁶ Tôi hi vọng rằng điều đó có thể đột phá, được nghe xuyên khắp nơi, đây, rằng đó là Lời đã được bày tỏ. “Ồ,” nói, “ồ, chúng ta có Lời.” Tại sao, Lời, mọi người mang Kinh Thánh, muốn có điều đó. Nhưng, tiếc thay khi Lời được chứng thực, được bày tỏ!

Tại sao, nói, “Ồ, chúng tôi tin!”

¹³⁷ Vâng, thưa quý vị, họ tin, hoàn toàn vào đó. Sa-tan cũng tin như vậy. Những người Pha-ri-si kia, ai có thể kết tội họ, không tin? Nhưng họ không tin vào Lời dành cho thời đại này. Họ đang tôn thờ một thứ ánh sáng hào nhoáng của điều gì khác.

Ngày hôm nay người ta cũng đang làm giống như vậy. Hiểu không? Họ vẫn giữ lấy những truyền-...những truyền thống của Luther, hay—hay truyền thống của Wesley, và những người còn lại của họ, truyền thống Ngũ Tuần. Nhưng những gì dành cho thời kỳ này thì sao?

Những người Pha-ri-si cứ giữ truyền thống của họ. Nhưng đằng sau truyền thống ấy là Lời chân thật của Đức Chúa Trời đến để soi sáng, và, khi Nó đến, Nó đã làm mù mắt họ. Họ không thể nhìn thấy Nó bởi vì họ đang chăm nhìn điều gì khác.

Ngày nay cũng vậy! Xin Chúa để điều đó lắng xuống, cho đến khi nó thật sự đánh trúng đích những người mà sẽ tin nó. Trễ hơn những gì các bạn tưởng.

¹³⁸ Con trai tôi, Billy Paul, cậu ấy thường nói chuyện trong giấc ngủ, nhưng cậu ấy không thường hay có chiêm bao. Một đêm nọ giấc chiêm bao đã đánh thức nó dậy. Nói nó mơ thấy nó đang ở trong một nhà thờ, và—và họ...Tôi chưa từng đi vào chỗ đó.

Nói, khi tôi bước vào, lửa đang bay ra khỏi mắt, và tôi nói, “Thì giờ là đây. Nó chấm dứt.”

Và mọi người bắt đầu hét to, “Tôi không thể! Các con của tôi!”

¹³⁹ Và ngay cả vợ tôi nói rằng, “Em không thể đưa Sarah đến để cầu xin phước lành tại nơi bàn đó,” và vân vân. Và tôi nói...

Cậu ấy nói, “Con phải đi kiểm Loyce và—và em bé.”

¹⁴⁰ Tôi nói, “Loyce không thể đến bây giờ được. Em bé còn quá nhỏ đâu biết gì. Billy, thì giờ là đây. Chúng ta phải đi thôi.” Tôi nói, “Bây giờ là nửa đêm. Trước khi rạng sáng, Chúa Jêsus sẽ ở đây. Nếu không, thì tôi là một chứng nhân giả dối của Đấng Christ.”

Và ai đó đã lên tiếng, nói, “Không ai biết được phút hay giờ nào.”

¹⁴¹ “Tôi không hề nói phút hay giờ. Tôi nói, ‘Lúc nào đó giữa bây giờ cho đến rạng sáng.’” Và tôi nói, “Chúng ta hãy—chúng ta hãy đi.”...?...Tôi nói, “Nhưng chúng ta ở ngay lúc này. Chúng ta hãy đi.”

Và chúng tôi ngồi vào xe, và khởi hành, và chúng tôi bắt đầu đi lên núi. Và khi chúng tôi đi, dường như ánh sáng đang đến trên bầu trời, nhưng tối mịt cả trái đất. Con trai tôi nói tôi kéo ra khỏi lề đường, giữa tay tôi che ở trên như thế này, ánh lửa vẫn cứ bay ra từ đôi mắt. Và nó nói tôi nói, “Lạy Chúa, con đã làm việc này theo như mạng lệnh Ngài. Con làm điều này chỉ vì Ngài phán bảo con phải làm theo cách này. Con phải làm những việc này theo những gì Ngài đã phán bảo con.”

Và tôi di chuyển đến một ngọn núi đá gra-nit lớn; và một—một Ánh Sáng, không phải bằng bàn tay, đã đục Tảng Đá ra khỏi ngọn núi, nặng hàng trăm tấn, và Nó đến đây. Tôi bảo, “Quay đầu lại đi con; đừng nhìn. Điều đó sẽ qua chỉ trong một vài phút.” Nói,

rồi một sự im lặng thánh khiết lớn đến khắp nơi, khi Tảng Đá này dời đến chỗ.

¹⁴² Có lẽ trẻ hơn chúng ta nghĩ. Ở đó, thấy không, thật chính xác lời Kinh Thánh, các bạn thấy, “Tảng Đá, không phải bằng tay, được đục ra khỏi núi.”

Và vì vậy một trong những ngày này điều đó sẽ xảy ra theo cách ấy, khi các bạn hết to về một việc gì đó. Tôi nói với họ, “Anh em đã có thời gian đó. Chúa đã liên tục cảnh báo anh em, hết lần này đến lần khác. Đúng thế.” Tôi nói, “Thậm chí nếu đó là đứa con của chính tôi, hay là của ai khác, thì giờ là đây. Tôi chỉ có thể nói những gì Ngài cho phép tôi nói, và điều đó sẽ xảy ra ở đó,” và nó đã xảy ra.

Và—và rồi, bất thành linh [Anh Branham vỗ tay với nhau—Bt.], ở đây Ngài đến, “Tảng Đá bị đục ra khỏi núi, chẳng phải bởi bàn tay.” Đa-ni-ên đã nhìn thấy điều đó, anh em biết, trở lại nhiều năm trước. Billy không biết gì về điều đó, nhưng đó là một—nó là giấc chiêm bao của cậu ấy từ Chúa.

¹⁴³ Nào, xem, họ tuyên bố là thờ phượng chính Đức Chúa Trời mà họ làm đang trò cười. Và ngày nay điều đó đã được lặp lại, bởi cùng lý do như vậy, họ đang sống trong ánh sáng ảo thay vì Ánh Sáng thật. Ánh Sáng Lớn đang chiếu sáng. Thật vậy.

¹⁴⁴ Hãy xem sự tối tăm mà chúng ta đang ở trong ngày hôm nay là gì! Hãy nhìn xem những gì đang diễn ra ngày hôm nay! Nhìn xem những vụ ám sát, cưỡng hiếp, tranh chấp! Tại sao vậy, nó ứng nghiệm. Tôi tin chính là Billy Graham đã nói, trong buổi nhóm vừa rồi của ông, “Trong vòng mười năm nữa kể từ bây giờ, mọi công dân của bang California sẽ phải mang theo súng để tự vệ. Các bạn không thể đưa luật ra mà bắt họ thi hành.” Người ta đã trở nên điên rồ; bắn nhau, giết người, và cưỡng hiếp, đủ thứ, đầy. Bước đi một cách hoang dại, đầy, trên đường phố. Thấy không, đó là một—đó là thời đại mà chúng ta đang sống trong, một Sô-đôm thời nay. Hiểu không?

Nhưng có một Ánh Sáng đang chiếu sáng! Nếu như họ chỉ nhìn, nếu họ chỉ thấy, nhìn vào Lời và thấy những gì đã được định cho thời đại này, thì họ hẳn biết điều gì đang cố được thực hiện.

¹⁴⁵ Bây giờ, họ cho rằng mình đang thờ phượng Ánh Sáng đó, họ cũng tuyên bố họ đang tôn thờ Ánh Sáng đó, nhưng họ đang tôn thờ trong ánh hào nhoáng của ánh sáng khác thay vì ánh sáng thật. Hiểu không? Chỉ có Ngài là Sự Sáng.

¹⁴⁶ Những tín điều và truyền thống, trong tình trạng đui mù của họ, đã làm họ quay bỏ Ánh Sáng thật của Lời đã hứa. Lời mà Đức Chúa Trời đã chứng thực, bởi Chúa Jêsus, là Sự Sáng của thế gian, đã đến và làm cho Lời được sống hoàn toàn suốt thời gian của Ngài, chính xác với thời đại. “Ngài sẽ bị cắt đi giữa của bảy mươi tuần lễ, đúng thế, tức là ba năm rưỡi của chức vụ tiên tri Ngài. Đấng Mê-si sẽ đến, Hoàng Tử, và sẽ nói tiên tri, và ba ngày rưỡi về điều này, thì Ngài sẽ bị dứt khỏi sự sống, và làm sự đèn tội.” Và điều đó chính xác. Ngài đã giảng đạo ba năm rưỡi. Và...

¹⁴⁷ Và trong chính Thi thiên mà Đa-vít đã nói, “Đức Chúa Trời Tôi ôi, Đức Chúa Trời Tôi ôi, sao Ngài lia bỏ Tôi?” Thi thiên 22, “Tất cả xương tôi, chúng nhìn chòng chọc vào Tôi. Họ lắc đầu. Họ đi qua Tôi.” Tám trăm năm mươi năm, trước đó, khi Đa-vít hát bài hát ấy trong Thánh Linh, và nó được xem như là lời tiên tri, và được ban cho. Họ đã hát chúng trong đền thờ khi Cửa Lễ ấy bị treo trên thập tự giá, với đôi tay Ngài, và bị đâm thủng. “Và chúng đâm thủng tay Tôi và chơn Tôi.” Thấy không? Thấy ở đó không? Thế thì, tại sao? Họ đang sống trong ánh sáng giả tạo. Họ không nhìn thấy Ánh Sáng thật.

¹⁴⁸ Các bạn có thể tưởng tượng một người nhạy cảm mà làm điều đó không? Tôi không thể tưởng tượng ra một người hiểu biết mà lại chạy xuống tầng hầm và ngồi trong bóng tối u ám, và kéo sập cửa lại, rồi nói rằng, “Tôi từ chối thấy có ánh sáng.” Thật là sự điên rồ.

Và tâm linh của anh ta đã lên đi mất, ở đâu đó rồi, khi một người thấy rằng Kinh Thánh đã hứa điều này, và thấy nó hiện đang sống ngay trước anh ta và được bày tỏ, và rồi vẫn tiếp tục ở lại sống trong những tín điều và các thứ ở ngoài đó mà chối bỏ Nó. Đó là sự chênh mảng thuộc linh. Điều đó hoàn toàn đúng.

¹⁴⁹ Ngài ở đây bây giờ. “Ngài là—Ngài là Sự Sáng của thế gian, và thế gian đã biết...Ngài đã đến với Dân Ngài; nhưng Dân Ngài không nhìn biết Ngài. Ngài đã đến trong thế gian, và thế gian

được tạo dựng nên bởi Ngài, và thế gian không nhìn biết Ngài.”
Hiểu không? “Nhưng hễ ai nhìn biết Ngài, thì Ngài ban cho quyền
phép trở nên con cái của Đức Chúa Trời, với những người mà tin
nơi Ngài.”

¹⁵⁰ Hãy nhớ, chúng ta không thể sống bằng ánh sáng của ngày
hôm qua. Ánh sáng của ngày hôm qua đã qua rồi. Nó không còn
nữa. Nó, ánh sáng của ngày hôm qua, chỉ còn là kỷ niệm. Ánh mặt
trời của ngày hôm qua chỉ còn trong kí ức, hay là, nó thuộc về
lịch sử. Chúng ta không thể sống trong ánh sáng của ngày hôm
qua được, không còn nữa. Và giống như vậy, dù cùng một mặt
trời, cũng mặt trời ấy, nhưng mỗi ngày nó mang đến sức mạnh
của nó càng mạnh hơn, để làm chín mùi hạt giống cho mùa gặt.
Hiểu không?

¹⁵¹ Mặt trời đến ngày hôm nay, chiếu sáng mạnh hơn một chút.
Mỗi ngày nó sẽ trở nên mạnh hơn một chút, mạnh hơn một chút,
cho đến chừng cuối cùng hạt lúa mì, mà đang nằm ở đó, nó sẽ—
nó sẽ nhận lấy sự sống. Sau một thời gian ngắn, sự—sự sống sẽ
đến, rồi mạnh hơn một chút, mạnh hơn một chút. Tháng Ba,
tháng Tư, tháng Năm, tháng Sáu, tháng Bảy, khi ấy nó ở trong
mùa gặt, các bạn thấy đó. Cùng một mặt trời chiếu sáng ngày
hôm nay, vào—vào tháng Giêng hay tháng Mười Hai, thời điểm
đó có tuyết nhiều và nắng chiếu vào sẽ làm tan ra và chảy xuống
trên hạt giống, mang nước đến cho nó; cũng một mặt trời ấy,
nhưng lúa mì đó không thể sống nổi trong ánh sáng mặt trời đó
vào tháng Sáu. Đấy, nó không thể làm điều đó. Thấy đó, mặt trời
đến chiếu mạnh hơn một chút mỗi ngày, và hạt lúa mỗi lúc càng
chín mùi hơn để đón nhận ánh mặt trời.

¹⁵² Đó là vấn đề của ngày hôm nay. Hạt giống mà được gieo
xuống trong thời cha ông trước kia, trở lại trong—trong thời
Luther và Wesley và những người khác, nó rất còi cọc; nó không
thể đón nhận được Con. Con làm chết nó. Nó không muốn lớn
lên. Hiểu không? Ánh mặt trời cắt nó, giống như, nó tự nhận lấy
từ thân cây, và đi qua *đây* và biến chính nó thành một vật nhỏ
bé. Nó trở thành cái vỏ trấu, rồi, và chẳng còn Sự sống ở trong
nó. Hạt thóc sẽ đủ độ chín và trở nên mạnh mẽ hơn, như Con
chiếu mỗi ngày mạnh hơn.

¹⁵³ Bây giờ chúng ta hãy xem một phút. Chúng ta sẽ xem các thời đại hội thánh. Có bảy thời đại hội thánh. Và như các thời đại hội thánh đó, mỗi thời đại, xem Ngài đã phán với họ như thế nào, cách mà hạt giống trở nên lớn lên và đến với thời kỳ cuối cùng này ở đây, thời kỳ cuối cùng này mà chúng ta hiện đang sống đây. Vậy các hội thánh phải làm giống nhau, đây, các hội thánh.

¹⁵⁴ Bây giờ hãy xem, Luther đã gieo một hạt giống, và Luther là một hạt giống và ông ta đã gieo nó. Được rồi. Wesley cũng vậy; và, cũng vậy, Ngũ Tuần cũng vậy; Báp-tít, Nazarene cũng vậy. Nhưng, các bạn thấy, lúc này Luther sẽ không đi trở lại và sống trong ánh sáng của giáo phái đầu tiên, là Công giáo. Không, thưa quý vị; ông là ánh sáng khác. Đó là Đức Chúa Trời làm cho chín mùi điều gì đó. Bây giờ một số ít người đi ra khỏi điều ấy, sự phục hưng Luther đó.

¹⁵⁵ Rồi đến sự Phục hưng Wesley, và rồi, trong đó, sao, họ không thể trở lại và làm những người theo Luther được. Hiểu không?

Và rồi đến những người Ngũ Tuần. Và rồi người Ngũ Tuần tổ chức và cũng làm điều giống như vậy, nhật lấy vỏ trấu. Để ý.

¹⁵⁶ Nhưng hạt thóc vẫn mọc lên. Giờ đây chúng ta ở trong một thời đại khác. Tại sao họ không nhận lấy Nó? Tại sao họ không muốn nhìn thấy hạt giống đó chín mùi? *Đây* là Lời được hứa cho thời kỳ này. [Anh Branham vỗ quyển Kinh Thánh của mình—Bt.] Tại sao họ không nhận thấy Nó? Bởi vì họ đang sống trong ánh hào nhoáng Luther, ánh hào nhoáng Wesley, ánh hào nhoáng Báp-tít, ánh hào nhoáng Ngũ Tuần. Họ đang sống trong ánh hào nhoáng của ánh sáng khác. Đó là lý do tại sao họ không nhận được Sự Sáng của toàn bộ Lời được chứng thực như Đức Chúa Trời đã hứa. Bấy Ấn, nơi mà toàn thể những sự mầu nhiệm được bày tỏ, sẽ trở lại và nói cho biết tại sao những sự mầu nhiệm đó được thực hiện như thế; và, tuy nhiên, khi điều đó xảy đến, họ càng bước đi xa cách Nó hơn trước đây. Họ không có lời biện hộ.

¹⁵⁷ Đức Chúa Trời đã làm điều đó qua Thánh Linh, qua sự mặc khải. Ngài—Ngài đã chứng minh nó một cách hoàn hảo, bằng khoa học và mọi thứ khác, rằng đó là Lẽ thật, rằng đó là Lẽ thật. Và họ vẫn còn muốn sống trong ánh sáng giả tạo Ngũ Tuần, “Tôi là người Phúc âm Ngũ Tuần! Tôi là tín đồ Một Ngôi! Tôi là tín đồ

Hội thánh của Đức Chúa Trời! Tôi là *thế này!*” Đây, sống trong một ánh sáng hào nhoáng của thời đại cách đây bốn mươi, năm mươi năm. Sống trong ánh sáng ảo Luther. Sống trong ánh sáng ảo Wesley, Báp-tít, Trưởng Lão, hay ánh sáng giả tạo của Nazarene, ánh sáng hào nhoáng của thời đại hội thánh khác mà tiến tới rồi lập thành tổ chức và làm một việc như nhau, và chối bỏ và khước từ Ánh Sáng thật khi Nó thật sự soi sáng.

¹⁵⁸ Và quý vị đang sống trong ảo ảnh đó. Tôi nói điều đó một cách tôn kính, đây, nhưng quý vị thì...không làm tổn thương quý vị, nhưng chỉ làm thức tỉnh quý vị. Quý vị đang sống trong ảo tưởng.

Điều gì xảy ra nếu Chúa Jêsus, phán, “Tại sao, các người là kẻ mù, mà dẫn đường cho kẻ mù”? Họ không thể...Ngài cố bảo họ; và đừng làm điều đó. Phán, “Hãy để mặc họ. Nếu kẻ mù dẫn đưa kẻ mù, thì cả hai sẽ cùng té xuống hố.” Đó là thời đại mà tôi nói đến! Nếu họ vẫn cứ tiếp tục đi loạn choạng, tôi không thể giúp được. Tôi chỉ làm tất cả những gì tôi có thể. Tôi đã làm một cách đúng đắn.

Tôi đã thực hiện điều này theo như mạng lệnh của Ngài, Chúa ôi. Ngài làm chứng.

Từ năm 1933, xuống nơi sông, khi Ánh sáng các bạn thấy ở đó, chiếu xuống. Nó đã ở ngay đây trong đền tạm này và đã làm chứng với các bạn, tất cả những năm này. Và mọi sự Nó nói đã xảy ra. Và chúng còn đang tiếp tục. “Hãy để cho kẻ mù dẫn đưa kẻ mù.” Tôi sẽ cứ chờ đợi thì giờ đó; Ngài sẽ đến, một trong những ngày này.

¹⁵⁹ Chú ý, sống trong ánh sáng hào nhoáng của Luther, sống trong ánh sáng của Wesley, sống trong ánh sáng hào nhoáng của họ, đó là lý do họ không thể nhìn thấy được Ánh Sáng thật. Nếu họ dừng lại một vài phút, và lấy Kinh Thánh đọc Lời, họ sẽ thấy rằng...đây là Ánh Sáng đã được hứa cho thời kỳ này.

¹⁶⁰ Bây giờ chúng ta tiếp tục tìm hiểu thêm về những điều này trong một phút. Ngài hứa, theo như Ma-la-chi chương 4, những điều này sẽ xảy ra. Ngài đã hứa, tất cả mọi sự thông qua Kinh Thánh, chúng sẽ xảy ra. Hiểu không?

¹⁶¹ Để ý dân Y-sơ-ra-ên cũng vậy, hình bóng của chúng ta, trong cuộc hành trình. Nhìn xem, họ ăn ma-na, là Sự sống, Sự sáng của họ, đem lại cho họ sức mạnh, Sự sống. Phải như vậy không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Dân Y-sơ-ra-ên không thể ăn ma-na mà ngày hôm qua rơi xuống trên họ. Nó đã bị nhiễm độc. Nó bị thối rữa. Nó không tốt cho họ. Họ sẽ chết, nếu ăn nó. Ma-na mà nuôi sống họ ngày hôm qua sẽ giết chết họ ngày hôm nay. Kinh Thánh nói nó có giòi ở trong đó, bị ô nhiễm. Và ma-na, họ phải nhặt ma-na mới mỗi ngày. A-men.

Và điều đó có ý nghĩa gì? Những người mà sống nhờ vào ma-na của Luther, Wesley, và những người ở trong thời trước, thì quý vị đang ăn thứ bị ô nhiễm mà đang giết chết quý vị, về mặt thuộc linh. Nó đang giết quý vị, chết trong truyền thống của mình.

¹⁶² Ma-na của ngày hôm qua, ma-na của Luther, sẽ không tác dụng cho Giám Lý. Ma-na Giám Lý sẽ không có tác dụng cho Ngũ Tuần. Ma-na Ngũ Tuần sẽ không có tác dụng cho ngày hôm nay. Hiểu tôi muốn nói gì không? Mỗi ngày nó đến, từng ngày một, tươi mới, và Nó cũng đến qua các thời đại hội thánh như vậy.

Ma-na của Luther là sứ điệp về sự xưng công bình. Sứ điệp của Wesley là sự bày tỏ về sự nên thánh. Ngũ Tuần là sự khôi phục các ân tứ. Nhưng đây là đang giới thiệu Vầng Đá Đỉnh, thời kỳ cuối cùng, Cây Nàng Dâu, mà trái ngược với tất cả điều đó, tuy nhiên Nó cùng một Ánh Sáng cho hạt giống tăng trưởng.

Giống như cùng một mặt trời, chiếu sáng ngày hôm nay, sẽ làm chín hạt lúa mì cho mùa gặt vào tháng Bảy. Hiểu tôi muốn nói gì không? Nhưng sự sáng ngày hôm nay sẽ không ích gì trở lại ở đó vào tháng Bảy. Nó mạnh mẽ hơn. Lúa mì phải đạt chất lượng cao hơn; nó sẵn sàng đón nhận nó. A-men. Chắc chắn là vậy. Họ không thể nhận lấy nó bây giờ; có thể lúc đó. Mùa không đúng, lúc ấy; mà là bây giờ.

¹⁶³ Các bạn không thể đi chống đối qui luật tự nhiên của Đức Chúa Trời. Ngài có một luật lệ rõ ràng, và, nếu các bạn đi ngược lại qui luật đó, thì sẽ giết chết cây cối của mình. Các bạn phải hành động theo đúng những luật lệ mà Đức Chúa Trời đã phán ra, và luật lệ Ngài là Lời Ngài. Bất cứ luật lệ nào cũng là lời được

phán ra. Và một lời là một ý tưởng được bày tỏ. Hiểu không? Vậy thì chúng—chúng ta biết rằng điều đó đúng.

¹⁶⁴ Một khái tượng là gì? Lời của Đức Chúa Trời, hay là điều gì đó được nói trước, hoặc là dự báo trước về một sự kiện. Và khái tượng mà các tiên tri đã có, và Chúa Jêsus đã có, Phao-lô đã có, và hết thấy họ, đã nói về thời kỳ này, là một dự báo về những gì sắp sửa xảy ra. Và ở đây chúng ta thấy dự ngôn đó được bày tỏ, và người ta thậm chí không nhận ra điều đó. Hiểu ý tôi nói gì không? Bây giờ, ma-na của ngày hôm qua...

¹⁶⁵ Nhìn ở đây. Các bạn có bao giờ để ý, mặt trời, s-u-n, đã di chuyển, từ Đông sang Tây, như nó đã mọc và lặn mỗi ngày không. Các bạn có để ý điều đó không? Và, để ý, các thời đại hội thánh cũng như vậy. Điều gì? Mặt trời, s-o-...s-u-n, bắt đầu mọc ở phía Đông. Và nền văn minh cũng đồng hành với sự di chuyển của mặt trời, sự sáng được phán ra của Đức Chúa Trời dành cho chúng để sống trong. Chúng đến, và đi theo mặt trời, nhìn xem nó đã đi về đâu.

¹⁶⁶ Cuộc đời tự nó, khi các bạn mới sinh ra, cũng giống như mặt trời. Các bạn cứ sống, cho đến khi mặt trời lặn, từ sự chào đời của các bạn cho đến khi mặt trời lặn.

¹⁶⁷ Con người luôn luôn, di chuyển về hướng Tây. Nền văn minh cổ nhất chúng ta có là Trung Hoa, ở những quốc gia phương đông. Giê-ru-sa-lem...Và, chú ý, nó vẫn luôn hướng về phương tây khi nó đi, và như nó cứ tiếp tục đi, về phương Tây.

¹⁶⁸ Thời đại hội thánh cũng đi lại cùng một con đường, bởi C-o-n của Đức Chúa Trời. Hãy xem, Phao-lô, hội thánh đầu tiên, đã khởi đầu ở phía Đông; nó đi ra từ đó, vượt qua—qua—qua—qua biển, sang nước Đức. Nó làm thành ba nhánh. Nhìn ở đây. Từ châu Á, đi vào—vào xứ Palestine, và từ đây nó nhảy qua đại dương đến nước Đức; đó là Luther. Và nó nhảy từ Luther, sang Eo biển Anh quốc, vào trong nước Anh; bởi Wesley. Và từ Wesley, nó nhảy sang Bờ biển miền Tây, đến Hoa Kỳ. Và đây, nếu các bạn đi xa hơn nữa, thì nó trở lại phương Đông lần nữa. Đây là lúc chiều tối rồi.

¹⁶⁹ Nhìn xem các thời đại hội thánh đã tranh chiến thế nào. Luther...Phao-lô, trước tiên, trở về thời đại ban đầu; sau đó đi xuống đến nước Ai-len, với Irenaeus, và vân vân; đi tiếp vào nước Pháp; từ đó, đi qua vào nước Đức; qua nước Anh; tiếp tục đi đến phương Tây.

Và bây giờ thì chúng ta không thể đi xa hơn được nữa. Đây là thời đại cuối cùng rồi. Và Kinh Thánh nói gì về thời kỳ cuối cùng này? Hãy xem, theo địa lý, các nhà niên đại học, và hầu hết con đường nào mà các bạn muốn tìm hiểu. Căn cứ theo Kinh Thánh, trước tiên; Kinh Thánh, dĩ nhiên, trước tiên. Chứng cứ, về mặt lịch sử, bất cứ con đường nào các bạn muốn lấy nó, chúng ta đang ở vào thời kỳ cuối cùng, thời đại hội thánh cuối cùng.

¹⁷⁰ Và, hãy xem, khi nó đi tới nó phát triển càng lúc càng mạnh mẽ hơn. Và số ít chân thật, nhỏ bé của Hội thánh thật cũng phát triển từ sự xưng công bình, sự nên thánh, phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, và bây giờ đến Hòn Đá Đỉnh, đang hình thành nên chính nó. Không một tổ chức nào nữa sau nó. Sẽ không có nữa. Thấy đó, không thể có, đấy, chúng ta đang ở phương Tây.

¹⁷¹ Chỉ cho các bạn thấy, qua tất cả hình bóng và mọi thứ khác. Nhìn vào ba bước nhảy đó, và ba nhánh. Chúng ta sẽ đi sâu vào điều đó tối nay, đấy, đấy, chúng ta ở vào thời kỳ cuối cùng này như thế nào. Đó chỉ là...

¹⁷² S-u-n đã di chuyển như S-o-n; S-o-n giống như s-u-n. Hội thánh đã đến giống như vậy, từ Bảy Thời đại Hội thánh, và vân vân. Nền văn minh di chuyển sang phương Tây, và Hội thánh cũng di chuyển về đúng phương Tây. Và bây giờ nếu chúng ta đi xa hơn những gì chúng ta hiện có bây giờ, thì chúng ta sẽ trở về lại hướng Đông. Các bạn rời khỏi bờ Duyên hải phía Tây, thì các bạn đi trở lại ngay Trung Hoa, Nhật Bản, quay trở lại nơi xuất phát. Băng qua bảy ngàn dặm, các bạn quay trở lại phương Đông. Vì vậy, Đông và Tây đã gặp nhau, tất cả chỉ thế thôi. Chúng ta đang ở trong kỳ cuối cùng. Chẳng có gì còn để lại.

¹⁷³ Và sự việc như vậy đã xảy ra, ngày hôm nay, điều đó xảy ra trở lại ở đó. Cùng một sự việc mà chúng ta đã gặp phải ở phương Tây thì bây giờ chúng ta gặp lại ở phương Đông. Người ta sống trong thứ ánh sáng hào nhoáng của ánh sáng khác mà nó cố gắng

hết sức để cho thấy Ánh Sáng thật đã đến, và chối bỏ Nó, bởi vì họ đón nhận ánh sáng giả tạo thay vì Ánh Sáng thật. Ôi! “Và có Ánh Sáng lớn trong xứ của dân Ngoại; đất Sa-bu-lôn, Nép-ta-li; thuộc Ga-li-lê,...ở Ga-li-lê, xứ thuộc về dân Ngoại.”

¹⁷⁴ Đây là thời đại hội thánh thứ bảy. Nên nhớ, và mỗi lần mà mặt trời bắt đầu soi sáng ở phương Đông, là cùng mặt trời đó chiếu sáng ở phương Tây. Và đồng một Thánh Linh ấy đã được ban xuống qua tất cả các thời đại, như thế, cũng là Con ấy ngày hôm nay. Chỉ có, đó là gì? Cũng giống hệt như sự chín muồi, đúng mùa. Mặt trời mà có bây giờ, cũng sẽ là mặt trời mà làm cho hạt lúa chín trong mùa thu này, mùa thu này, đấy, nhưng (đó là gì?) đó là mặt trời này cộng thêm với những gì nó sẽ có. Và ngày hôm nay, trong thời kỳ cuối cùng này, là những gì họ đã có, cộng thêm Điều này.

Và tuy nhiên họ muốn sống trở lại thời đó, như một người lùn, chạy xuống trong một tầng hầm hệ-...hệ phải cùng tín điều cũ rích, đầy bụi bẩn, và kéo màn che phủ sự mù loà của họ, nói rằng, “Tôi không muốn thấy Ánh sáng đó. Nó hoàn toàn vô lý.” Và khi chính Kinh Thánh, mà họ tuyên bố tin, đang được chứng thực bởi đồng một Thánh Linh mang đến Ánh Sáng trong những ngày sau rốt!

¹⁷⁵ Các bạn để ý không? Và xem thật kỹ trong Ma-la-chi, người trông mong điều đó như thế nào, “Đức Tin của cha trở lại cùng con cái, và lòng con cái trở lại cùng cha.” Đấy, đồng một Thánh Linh mà Nó đã dấy lên thời ấy, thì ngày nay Thánh Linh ấy dấy lên trở lại, cùng một việc. Thấy đấy, thật ngược lại, một cách chính xác, đặt ngay lại giống y như thời trước. Vì, tại sao? Đông và Tây đã hội ngộ. Thật chính xác ngay trước mặt chúng ta, và cho đến bây giờ họ không nhìn thấy điều đó. Tại sao? Không lạ gì Chúa Jêsus đã phán, “Thế thì, cứ để mặc họ. Họ bị mù, dẫn đưa kẻ mù, thì tất cả sẽ cùng té xuống hố.”

¹⁷⁶ Ánh sáng của những thời kỳ khác chỉ phản chiếu Ánh Sáng thật này. Hiểu không? Mặt trời ngày hôm nay chỉ phản chiếu, là sự phản chiếu của mặt trời mà sẽ chiếu vào tháng Bảy hay tháng Tám, nếu Đức Chúa Trời...cho mùa gặt. Và Con, của Luther, Martin Luther, và Wesley, và Sankey, Finney, Knox, Calvin,

Moody, và hết thấy những người khác nữa, họ là những bậc vĩ nhân trở lại trong thời mà có sự sáng ấy; và John Smith của giáo hội Báp-tít, và Alexander Campbell, giáo hội Campbellite, và cái gọi là Môn đồ của Đấng Christ, Giáo hội Cơ-đốc, và còn nhiều danh xưng khác mà họ chọn đặt cho giáo hội của mình. Hết thấy họ quay trở lại nơi đó, trong thời đại của họ, là chỉ phản ánh những gì Nó sẽ có ở thời kỳ cuối cùng ở đây.

¹⁷⁷ Và rồi ở đây, con cháu của họ, ngay lập tức sau họ là những người sáng lập, chúng làm gì? Chúng không còn đứng vững trên cái thân đó. Chúng bị lôi kéo đi xa khỏi Nó và biến mình thành cái vỏ khô nhỏ bé ở ngoài đây. Là cái mà, chỉ có hình thức bên ngoài nhưng đánh mất nguồn Sự sống thật sự ở bên trong, các bạn không còn Sự sống nữa. Các bạn lấy vỏ trấu ra khỏi hạt, và đi gieo trồng trên đất, thì nó sẽ nằm im ở đó và thối rữa. Và các bạn cũng vậy, cố ăn lấy ma-na thối rữa của họ trong thời kỳ trước còn lại.

Mùa gặt thì chín! Chúa Jêsus có một cái bàn trải dài, nơi mà các thánh đồ của Chúa ngồi ăn Thức Ăn chín mùi trong thời đại, bởi Ánh sáng Phúc âm chứng thực và chứng minh rằng Ngài ở đây hôm nay. A-men. Các thánh đồ ăn Bánh.

¹⁷⁸ Cứ suy nghĩ. Cái vỏ trấu cũ của ngày hôm qua, đấy, đừng trông nó lại ở đó. Nó đã thối rữa rồi. Nó không thể, nó không thể ở lại với nó. Không, thưa các bạn. Nó sẽ không có ích gì. Nó sẽ không mọc lên được. Nó chẳng còn Sự sống; và Lời là Sự Sống. Đúng thế. Cái vỏ trấu tróc ra, cái mầm nhỏ trong hạt thóc cũng rơi ra khỏi vỏ, và những việc như vậy. Nó chỉ tự lập thành giáo phái và rơi rụng. Nó từ chối không bước đi với Sự Sống.

Nhưng Ánh sáng chứng thực Nó. Ồ, chao ôi! Vâng, thưa quý vị.

¹⁷⁹ Hạt giống của ngày hôm qua, ồ, ôi chao, thật chúng ta phải nhìn nhận sự việc đó! Đấy, rằng, những thứ bị thối rữa của ngày hôm qua, đừng ăn nó hôm nay nữa. Hiểu không? Nó đã có giới trong đó rồi. Các bạn có biết những con giới mà tôi hay gọi chúng không? Tôi không biết. Tôi—tôi không biết nhiều về đời sống vi khuẩn, nhưng tôi biết chúng ta thường hay gọi chúng là con giới. Nó xuất hiện ở bất cứ thứ đồ ăn gì mà hơi bị thối rữa. Hiểu

không? Tôi không thích nó. Nếu các bạn cảm thấy thỏa mãn với nó, thì cứ tiếp tục, nhưng tôi thì không. Nhưng hãy nhớ...

Các bạn nói, “Thế thì tại sao ngày hôm qua nó tốt lành?”

¹⁸⁰ Nếu các bạn biết rằng cái vỏ bọc nhỏ xíu đó đã ở trên hạt lúa mì ngay từ ban đầu, nếu nó đeo dính theo hạt, thì nó làm cho hạt thóc mạnh hơn. Đó chính là cái mà làm cho lúa mì trở bông, là những gì của ngày hôm qua; nhưng nếu nó tách rời khỏi hạt, và không tăng trưởng, thì nó bỏ đi. Hiểu không? Nhưng nếu nó đi qua tiến trình, tiến trình ban cho sự sống, khi nó chết đi nó chỉ quỳ vào một thứ khác và làm thành hạt thóc. Nếu không, thì nó từ đâu ra? A-men. Anh chị em hiểu điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

¹⁸¹ Giống như Nữ hoàng nước Anh, có lần, đi đến một công ty giấy lớn, và bà nói bà muốn xem qua nhà máy giấy. Vậy họ chỉ cho bà những phân xưởng làm giấy, cách đây nhiều năm trước khi người ta làm giấy từ bột cây gỗ và các thứ, vì vậy họ tìm thấy...làm giấy ra từ nó. Vì vậy họ, ồ, sau một lúc, bà đi vào một căn phòng mà chẳng có gì cả ngoài một đồng giẻ rách to đơ bẩn, và bà nói, “Thứ này đâu ra vậy? Cái gì thế này? Ôi,” bà nói.

Chủ—chủ—chủ tịch nhà máy nói, “Đây là—là thứ mà chúng tôi sẽ làm ra giấy từ nó, những giẻ rách bẩn thỉu này.”

Bà hỏi, “Thứ đó, mà làm ra giấy ư?”

“Vâng.” Vì vậy bà khó lòng mà tin nổi.

¹⁸² Vậy sau khi bà đi khỏi, người này dồn hết đồng giẻ rách đó, và đưa chúng qua một qui trình xử lý nào đó, và mang chúng ra thành những tờ giấy sạch sẽ, trắng tinh, các bạn biết, nó đã được đi qua một qui trình xử lý và làm thật...Và đưa hình bà vào in lên giấy đó, và gửi nó đến bà, phản ánh chính bà trong những gì bà gọi là “giẻ rách bẩn thỉu.”

¹⁸³ Vậy thì đó là những gì chúng ta đề cập đến. Những thứ đã chết của ngày hôm qua, sứ điệp của Luther, sứ điệp của Wesley, sứ điệp của Ngũ Tuần, nếu nó chỉ có thể đi qua tiến trình xử lý của Thánh Linh của Đức Chúa Trời và Lời của sự chứng thực, thì nó sẽ mang đến sự phản chiếu Chúa Jêsus Christ, là Vua. A-men.

Nhưng nếu các bạn để nó nằm im đó, thì nó vẫn chỉ là đồng rác rưởi. Hiểu không?

¹⁸⁴ Nó phải được hun đúc thành thứ gì khác. Luther phải được hun đúc thành Wesley, và Wesley phải được hun đúc thành Ngũ Tuần, và Ngũ Tuần phải được hun đúc thành Đấng Christ. Nó đi qua một tiến trình. Phúc âm cũng đi qua một qui trình như vậy. Nó đang xử lí. Thời đại Luther, của sự xưng công bình, chúng ta tin điều đó; thời đại Wesley, về sự nên thánh, chúng ta tin điều đó; thời đại Ngũ Tuần, của sự khôi phục các ân tứ, cho Đức Thánh Linh, chúng ta tin điều đó, dĩ nhiên rồi. Nhưng, hun đúc tất cả điều đó với nhau, các bạn sẽ cho ra cái gì? Chúa Jêsus, đúng, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không bao giờ thay đổi. Ồ! Nó sẽ cho ra với Chúa Jêsus.

¹⁸⁵ Khi một người ở trong một xưởng đúc đang đúc một cái chuông, ông ta phải chọn một âm thanh nào đó để đưa vào nó. Khi ông ta đặt cái khuôn và đổ sắt của mình vào, ông bỏ vào rất nhiều đồng thau, rất nhiều thép, rất nhiều đồng đỏ. Tại sao vậy? Ông biết chính xác phải bỏ vào đó bao nhiêu, để làm, cho nó có một âm thanh thích hợp.

Và đó là những gì Chúa Jêsus đã làm bởi Nàng Dâu của Ngài. Ngài đã đặt vào đó rất nhiều Luther, rất nhiều Giám Lý, và rất nhiều Trưởng Lão, rất nhiều Ngũ Tuần, vào trong nó. Nhưng Ngài đi ra với cái gì? Sự phản ảnh của Chính Ngài.

Đó là gì? Giống như Sứ điệp hình kim tự tháp, các bạn thấy, nó chất lên thành đồng cao, thế này, cho đến khi nào nó đi đến với một số ít, với Hòn Đá Đỉnh. Chức vụ của Chúa Jêsus, trên đất, phải giống như chức vụ của Ngài đã có, nếu không Ngài không thể đến với điều đó. Giống hệt cái đầu, đến chân. Cái đầu...Chân không phải là đầu, nhưng đầu mang cả chân, hay là làm thành chân, nói nó đi đến đâu. Các bạn hiểu điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Thật tuyệt, đó là Ánh Sáng của thời đại.

¹⁸⁶ Wesley là một Ánh sáng lớn. Như Ngài phán với Giảng Báp-tít, “Người là một Ánh sáng lớn cho thời đại của người.” Chắc chắn, là vậy.

¹⁸⁷ Không. Vâng, thưa quý vị, những miếng giẻ sạch...Hay là, những miếng giẻ bẩn của ngày hôm qua, nếu các bạn cứ giữ nó theo cách đó, nó phải...nó sẽ trở thành những miếng giẻ rách bẩn thỉu luôn. Nó được dùng với mục đích của nó, như vải, nhưng bây giờ nó trở thành giấy.

Sự xưng công bình phục vụ thời gian của nó, trong sự xưng công bình dưới thời Luther, rồi nó trở nên sự nên thánh qua thời Wesley. Và sự nên thánh phục vụ trong thời của nó, cho đến khi nó trở thành phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Và báp-têm bằng Đức Thánh Linh đã phục vụ thời của nó; cho đến khi Thánh Linh (mà, chỉ có một Đức Chúa Trời) hòa nhập vào Hội thánh, và Hội thánh hòa nhập vào Đấng Christ, và nó làm cho Chúa Jêsus Christ phản chiếu ra trên đất, những gì Ngài đã hứa ở đây trong Kinh Thánh. Có thể không tin điều đó; tôi không thể làm cho các bạn tin điều đó. Tôi chỉ chịu trách nhiệm về Lời. Hiểu không? Đúng thế.

¹⁸⁸ Vậy các bạn hiểu điều đó không? Các bạn có thấy điều đó không? Nếu các bạn thấy, nó sẽ giống như—một lần một người có lần đi đến...trong suốt thời gian, đi qua xứ Wales, suốt thời kỳ phục hưng xứ Wales. Một nhóm người đến từ nước Mỹ. Vậy họ đi xuống, và nói rằng họ muốn tìm thấy tòa nhà nào mà người ta đang tổ chức buổi nhóm phục hưng xứ Wales này. Nhiều người trong anh em chắc còn nhớ sự phục hưng xứ Wales, là một cuộc phục hưng lớn nổ ra giữa—giữa những người dân Wales ở xứ Wales. Vậy những người này, những vị mục sư truyền đạo vĩ đại này, và vân vân, đến từ nước Mỹ, họ là những tiến sĩ thần đạo. Họ muốn đi qua đó để xem điều lớn lao gì mà người ta đã làm, các bạn biết đấy.

Vì vậy họ đã đi xuống phố, và họ nói...gặp một viên cảnh sát già đang đứng ở góc đường, cầm chiếc dùi cui quay tít, các bạn biết, và ông ta huýt gió một—một bản thánh ca, như thế. Họ bảo, “Ồ, ông ấy đang huýt gió một bản thánh ca kia. Có lẽ chúng ta nên đi đến, xem ông ấy, xem ông ấy sẽ làm gì.Ồ, hỏi ông ta một câu.”

Vậy họ đi đến chỗ người đó, và hỏi, “Thưa ông, buổi nhóm phục hưng xứ Wales ở đâu?”

¹⁸⁹ Ông ta lấy mũ xuống; ông nói, “Thưa quý ông, cuộc phục hưng xứ Wales được tổ chức ở trong đây,” trong lòng ông.Ồ, vậy đó, ông ta là cuộc phục hưng xứ Wales.

Ôi lạy Chúa, ước gì chúng con có thể chỉ—chỉ hiểu được rằng chúng con là sự phản chiếu của Chúa Jêsus Christ, Lời Ngài được bày tỏ. Các bạn là sự phản chiếu về Lời Ngài. Hiểu không?

“Cuộc phục hưng xứ Wales được tổ chức tại đâu? Nó nằm trong tòa nhà nào?”

Ông ấy trả lời, “Thưa ông, nó ở trong lòng tôi đây.” Ông chính là cuộc phục hưng xứ Wales đó. Đúng vậy.

¹⁹⁰ Và ngày nay Hội thánh phải là Chúa Jêsus Christ đang thi hành chức vụ trên đất. “Bởi vì Ta sống, thì các người cũng sống; và Sự Sống của Ta sẽ ở trong các người. Các việc mà Ta làm, các người cũng sẽ làm.” Hiểu không? Hội Thánh cũng phải đứng vào vị trí đó. Và Ngài đã hứa nó sẽ làm điều đó, thì nó sẽ như vậy. Nó phải xảy ra theo cách đó. Vậy, anh em thấy, đó là những gì xảy ra. Chúng ta, chúng ta phải ở trong cách đó.

Ngài là Sự Sáng.

¹⁹¹ Nô-ê cũng là Ánh sáng trong thời của ông. Ông là Ánh sáng. Nô-ê là Ánh sáng đó. Ông là Ánh sáng để làm gì? Để rao giảng Lời của Đức Chúa Trời, “Ta sẽ hủy diệt loài người trên mặt đất, mà Ta đã tạo dựng nên. Hãy đóng một chiếc tàu, và hết thảy những ai muốn được vào trong đó sẽ được cứu.”

Nô-ê đi ra đó, nói, “Chỉ còn có một cách, và đó là con tàu.”

¹⁹² Họ bảo, “Lão già cuồng tín bị điên.” Ông là Lời được bày tỏ. Nô-ê là Ánh sáng của thời đại, chắc chắn vậy. Ngày của ông, thời đại ông, ông phát ra Ánh sáng.

¹⁹³ Môi-se là Ánh sáng trong thời ông. “Ta chắc chắn sẽ thăm viếng ngươi,” Đức Chúa Trời phán với Áp-ra-ham. “Ta sẽ giáng xuống, và Ta sẽ đem dân Ta ra khỏi, với bàn tay mạnh mẽ, và Ta sẽ tỏ quyền phép Ta trong xứ Ê-díp-tô.”

Và khi Môi-se đi đến đó gặp một bụi gai đang cháy ở đó, và thấy Đấng TA LÀ ở trong bụi gai ấy, Môi-se đã đi đến nơi đó, và ông là Ánh sáng ấy. A-men. Không lạ gì ông có thể hốt bụi đất trên tay, và vãi nó lên trời và nói, “Hãy hóa thành bọ chét trên

khắp đất.” Ông có Lời của Đức Chúa Trời. Điều gì đã xảy ra? Bụi đất đỏ bèn bay, và hóa ra bọ chết tràn khắp đất. Halêlugia! Tại sao vậy? Ông là một sự bày tỏ Ánh sáng của Lời Đức Chúa Trời, “Ta sẽ giáng tai hoạ trên Ê-díp-tô.” Ông là một tiên tri. Những gì ông nói đã xảy ra. Ông là Ánh sáng của thời đại đó. Ông là Ánh sáng của Đức Chúa Trời.

¹⁹⁴ Pha-ra-ôn có thể có mọi thứ mà ông muốn, và những người còn lại của họ, tất cả các thầy tế lễ có những gì họ muốn, nhưng Môi-se là Ánh sáng. Tại sao? Ông đang tỏ cho thấy Lời của Đức Chúa Trời, bày tỏ. Chúa hứa, “Ta sẽ đem các ngươi ra khỏi, dưới một bàn tay mạnh mẽ, và Ta sẽ làm cho chính Ta được vinh hiển.” Đó là những gì Ngài đang làm.

Đó là lý do Môi-se chứng minh rằng ông có thể tạo ra. Không phải bởi vì ông muốn tạo ra; bèn là vì Đức Chúa Trời bảo ông làm như vậy. “Và với điều đó, ‘Hãy đi đến với hội chúng, nói rằng, “Ngày mai...”’ Chúa là Đức Chúa Trời có phán với ta, ‘Hãy hốt bụi đầy trong tay ngươi và ném tung nó lên trời, như thế này, và kêu cầu cho điều đó.’ Chẳng có chút nào ở đây, nhưng nó sẽ có ở đó.” A-men!

Ồ, tôi hi vọng anh em không buồn ngủ.Ồ! [Anh Branham vỗ tay với nhau lần nữa—Bt.] Sự bày tỏ!

¹⁹⁵ Ông nói, “Ta được sai đến. Đức Chúa Trời đã phán với tổ phụ của chúng ta, chắc chắn Ngài sẽ thăm viếng chúng ta ở đây và dẫn chúng ta ra khỏi. Ta đến để chứng minh với các ngươi thì giờ đã gần rồi. Hãy từ bỏ những điều mà các người có. Chúng ta hãy đi!” Vâng.

¹⁹⁶ Một số người trong bọn họ nói, “Ồ, tôi tin...” Đa-than nói, “Tôi nghĩ chúng ta chẳng nên vội vã chi. Chúng ta không nên hào hứng về điều này.” Và điều đó trông giống như đã thất bại, bốn hay năm lần. Nhưng, đồng thời, cứ đi.

¹⁹⁷ Họ suy nghĩ. Họ đi ra và nói, “Chúng ta sẽ ném đá Môi-se này! Đuổi hẳn ra khỏi chúng ta! Chúng ta không cần hẳn ở trong nhóm của—của chúng ta ở đây.”

Môi-se vẫn cứ tiếp tục tiến lên, dù thế nào đi nữa, bởi vì ông đã có Sự sống, ông là Ánh sáng của thời đại. Những gì ông có, và

điều đó là gì? Đức Chúa Trời bày tỏ Lời hứa của Ngài qua Môi-se, và Môi-se là Ánh sáng.

198 Ê-li cũng là Ánh sáng trong thời của ông. “Hãy đi ra và ngồi trên đồi đó! Ta đã truyền cho chim quạ nuôi người.” A-men! Vâng, thưa quý vị.

199 Ông trở lại đó với CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. “Sương móc sẽ không rơi từ Trời xuống cho đến khi ta kêu cầu.” A-men! “Mặt trời có thể chiếu sáng, các người có thể kêu cầu những đám mây, và làm bất cứ điều gì mình muốn, nhưng sương móc từ trên trời chẳng sa xuống đến khi ta cầu xin điều đó.” Ông là gì? Ánh Sáng! Halêlugia! Ông là Ánh sáng. Ánh sáng thật! Ông là Lời của Đức Chúa Trời được bày tỏ.

200 Họ nghĩ ông bị điên, ngồi ở trên đó. Ông được chim quạ nuôi; còn họ bị nạn đói đến chết. Họ muốn sống trong truyền thống của họ; thì cứ việc. Không chỉ Môi-se, hay không chỉ Ê-li, ông sống ngay trong Ánh sáng. Ngồi trên đó bên mạch nước, khe Ê-rít chảy ra, và có một thời gian tuyệt vời; và được tiếp trợ các bữa ăn, và được một người nào đó chăm sóc, và mọi thứ. Họ nghĩ ông bị điên, nhưng ông là—ông là Ánh sáng.

201 Họ nói, “Hừ, cái gì làm cho chúng ta có lão thánh giết gân đó ở đây? Ồ, các bạn biết gì không? Người nào đó đang săn bắn ngày nọ, và nói họ nhìn thấy ông ta ngồi trên đó gần con đường, đường đi lên đỉnh núi. Tôi biết chắc cái lão già ấy sắp bị chết khô, vào lúc này.” Ồ, không. Ông là Ánh sáng. Ông là Ánh sáng. Ông là Ánh sáng của Đức Chúa Trời, trong thời đại ông.

202 Giảng, khi ông đến với thế gian, và đi vào đồng vắng để nhận sự dạy dỗ từ nơi Đức Chúa Trời, không phải trường dòng. Ông phải giới thiệu về Đấng Mê-si. Vì vậy khi ông đến, Chúa Jê-sus phán, “Người là Ánh sáng chiếu ra và rực rỡ.” Halêlugia! Tại sao? Ông là Lời được bày tỏ.

Ê-sai đã nói vậy. Chính là điều đó. Đúng thế. “Ngài sẽ sai đến một tiếng trong đồng vắng, kêu lên, rằng, ‘Hãy dọn đường cho Chúa, hãy mở cổng Ngài, ban bằng đường cái.’ Người sẽ kêu khóc, một...tiếng của người kêu trong đồng vắng.” Ở đây người đến. Người là gì? “Tiếng của một người kêu trong đồng vắng.”

Ông là gì? Là sự bày tỏ của Lời, là Ánh sáng. Cũng chính Đức Chúa Trời đã phán trong Sáng thế ký; phán điều này, và ở đây Ánh sáng đến. Như Ngài phán, “Phải có sự sáng, cho mặt trời,” thì mặt trời xuất hiện; Ngài phán sẽ có “tiếng của người kêu trong đồng vắng,” thì ở đây nó xuất hiện. Ông là Ánh sáng của thời đại bây giờ.

203 Ngài cũng đã phán, trong những ngày sau rốt! A-men! Ấy là Ánh sáng của thời đại, kêu trong đồng vắng của Babylon, “Hỡi dân Ta, hãy ra khỏi nó, kéo các người dự phần tội lỗi của nó. Đừng đụng đến đồ ô uế của nó! Hãy ra khỏi nó! Hãy trốn khỏi cơn thanh nộ hầu đến!”

204 Giảng đã nói giống như vậy. “Cái búa đã để kề rễ cây.” Không có học vấn, không nói giống như một thầy giảng. Ông nói về con rắn, về cây gậy, về cây cối, về búa rìu, và những cái khác, những gì ông thường nói, trong đồng vắng. Ông không được dạy lên trong số những người vĩ đại, lớn lao mà họ có ngày hôm nay, giống như họ đã có trong thời đó. Ông đến bằng thứ ngôn ngữ riêng của mình. Ông không đứng lên và nói rằng, “Chà-ôi chào,” và không dùng những cách nói cường điệu. Ông đến từ, ra từ đồng vắng, thô lỗ mộc mạc. Nói, “Các người đừng nghĩ rằng, ‘tôi thuộc về điều này và tôi thuộc về điều kia.’ Đức Chúa Trời có thể khiến đá này sanh ra con cái cho Áp-ra-ham.”

205 Các bạn đừng suy nghĩ bởi vì các bạn là người Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, mà các bạn hãy nắm chắc Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời có thể lấy những người bán rượu lậu và điểm đi ngoài phố phường, và làm cho họ nên các con của Đức Chúa Trời. Người nào đó sẽ nghe Nó, và người nào đó sẽ tin Nó.

206 Ông cũng đã nói, “Cái búa đã để kề rễ cây. Vậy hễ cây nào không tin, thì bị đốn và quăng vào lửa.” Vì thế đó là sứ điệp của ông. Ông là Ánh sáng của thời đại ấy.

207 Chúa Jêsus phán, “Người là Ánh sáng chiếu sáng rực rỡ, và các người bằng lòng vui tạm nơi ánh sáng của người.”

208 Và Giảng đáng tiên tri ấy, đã nói gì? “Ngài đang đứng ngay giữa các người bây giờ. Ta chẳng xứng đáng để mở dây giày Ngài. Và ngay khi Ngài đến, ta sẽ đi.”Ồ, chào ôi! Vì, Ngài là Sự Sáng.

Không có hai hay ba Sự Sáng, cũng không có bốn hay năm tổ chức khác nhau. Chỉ có một Sự Sáng. Chẳng có Giám Lý, Báp-tít, Lutheran, Trưởng Lão. Đấng Christ là Sự Sáng, và Sự Sáng là Sự Sống. Và Lời được bày tỏ là Sự Sáng của thời đại.

209 “Hãy có sự sáng, thì có sự sáng.” Vâng, thưa quý vị. “Hãy có Sự Sáng,” thì có Sự Sáng! Ngài phán sẽ có Ánh Sáng trong thời kỳ này, và có Ánh Sáng. Ngài đang đến. Tôi tin điều đó. Hãy nhìn vào lời hứa cho thời đại này. Ôi, chao ôi!

210 Mỗi Ánh Sáng đã từng chiếu sáng, những thời đại hội thánh này, chúng ta thấy cách mà họ...Thật—thật là cảnh đáng thương khi thấy, sự chối bỏ. Khải huyền chương 3, tôi đã viết ra đây, Khải huyền 3, và tôi biết những—những gì tôi nhắc đến sau đó.

211 Hãy xem lời hứa cho thời đại này, những gì chúng ta đang sống trong; một Ánh Sáng bị bác bỏ. Họ đã làm gì? Họ chối bỏ Nó. Tại sao? Vì họ đang sống trong thứ ánh sáng hào nhoáng giả tạo. Và ngày hôm nay họ đang làm gì? Cũng y như vậy.

212 Ô, bạn—bạn là Cơ-đốc nhân phải không? “Tôi là tín đồ Lutheran. Tôi là tín đồ Báp-tít. Tôi là tín đồ Trưởng Lão.”

Điều đó chẳng có ý nghĩa gì. Chỉ có thể nói bạn là một “con heo, con lợn,” hay bất cứ cái khác mà bạn muốn gọi chính mình. Hiểu không? Đó là, điều đó hầu như có ý nghĩa thật nhiều. Vậy thì chẳng—chẳng nghĩa lý gì đối với bạn, nhưng nếu bạn đưa nó đến phần cơ bản của nó, thì điều đó đúng.

Tôi hỏi câu này, “Một Cơ-đốc nhân à?” Đó là Đấng Christ ở trong bạn. Và nếu Đấng Christ ở trong bạn, thì Lời ở trong bạn. Và rồi nếu Lời ở trong bạn, khi Ánh Sáng đang chiếu sáng, bạn sẽ bước ra khỏi Nó như thế nào? Đấy, đó là câu hỏi. Đó là điều mà ở trong bây giờ, Ánh sáng. Ánh sáng chiều tối đang chiếu. Cây Nàng Dâu đang nở hoa.

213 Ô, các bạn nhớ, họ chặt bớt Cây cũ đó. “Và cái gì sâu keo còn để lại, cào—cào cào ăn; và cái gì cào cào còn để lại, sâu lột vỏ ăn.” Cái gì Giám Lý để lại, Báp-tít ăn; cái gì Báp-tít còn để lại, Ngũ Tuần ăn. Ngài phán, “Cây này đã bị,” Giô-ên ở đó, “đã bị chặt đến tận gốc,” nhưng ông muốn biết liệu nó có thể sống lại được chẳng.

Ồ, vâng! Ngài đã bảo tồn Cây đó. Ngài bảo tồn Cây đó, vâng, thưa quý vị, vì nó là Nàng Dâu của Ngài.

Và Ngài phán, “‘Ta sẽ phục hồi,’ Chúa phán.” Đó là gì? “Ta sẽ sanh nó ra, tất cả những cái mà tín đồ theo Lu-ther đã ăn, và tín đồ theo Wesley đã ăn, và hết thảy chúng. Và Ta sẽ khôi phục nó, vì tất cả những thứ đó vẫn còn nằm trong rễ của Cây.” Hiếu không?

Nó đang nằm ở dưới đất. Giống như nhựa cây đi xuống rễ, như tôi đã nói về người chị đó, đang nằm ở đấy. Và một ngày nào đó, tiếng kèn của Đức Chúa Trời trời lên, và những tín đồ Lutheran, Giám Lý, Báp-tít được chọn, mà chẳng có liên quan gì với bất cứ tổ chức nào...

²¹⁴ Luther không hề tổ chức cái gì cả. Moody không bao giờ tổ chức điều gì. Chính là nhóm Rickys đó, sau ông, là những kẻ làm ra tổ chức, lấy vỏ trấu khô. John Smith không tổ chức gì. Không một ai trong số những người còn lại của họ đã tổ chức; đó là Ánh sáng của thời đại. Luther, Wesley, hay những người còn lại khác chẳng một ai trong họ; chính là nhóm đến sau đó, đến gần, mà làm thành tổ chức.

²¹⁵ Đức Thánh Linh không bao giờ tổ chức điều gì trong lễ Ngũ tuần. Ngũ tuần là một kinh nghiệm, không phải là một giáo phái. Nó không hề tổ chức cái gì cả.Ồ, không. Nhưng người mà tuyên bố là ngũ tuần, đã tổ chức nó. Đó là cái vỏ trấu khô, sắp chết. Thay vì in nó vào tờ giấy, để làm nên một hình bóng đầy đủ về Chúa Jêsus Christ đến thế gian; không, họ lại tự đẩy chính mình ra ngoài, vì vậy họ chẳng có liên quan gì trong Nó cả. Cứ để mặc họ.

²¹⁶ Nhưng chúng ta thấy bây giờ, Sự Sáng này, Cây này, Đấng Christ, bị bác bỏ bởi giáo hội. Tại sao? Vì giống như mục đích mà họ đã làm lúc đầu tiên, cái ánh sáng giả tạo hào nhoáng cũ kĩ của thời kỳ khác. Và “Ngài hôm qua, ngày nay, và đời đời không bao giờ thay đổi.” Hê-bơ-rơ 13:8 nói Ngài là vậy. Ngài là Đấng không hề thay đổi ngày hôm nay cũng như Ngài đã có lúc đó, bởi vì Ngài làm điều giống như Ngài đã làm. Lời không hề thay đổi, Đấng Christ đó.

217 Hãy lắng nghe, tôi muốn hỏi các bạn bây giờ, và hãy để điều này là cho cá nhân. Tôi không biết, tôi có một...-quyết định liệu có nên tắt cái đó lúc này hay không, đây, cho băng ghi âm đó. Tôi sẽ để nó ở lại đó. Hiểu không? [Hội chúng vui mừng—Bt.]

218 Tôi muốn hỏi các bạn đôi điều. Hãy nhìn, xem điều này. Đây, “Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Hãy xem. Các công việc của Ngài, mà Ngài đã làm, bày tỏ chính nó. Nào hãy nghe kỹ. Khi Ngài đứng đó, trong Giăng 14:12, Ngài phán, “Kể nào tin Ta cũng sẽ làm việc Ta làm. Lại cũng làm những việc lớn hơn nữa, vì Ta đi về cùng Cha Ta.” Vậy thì, Ngài đã phán điều đó. “Trời đất này sẽ qua đi, nhưng Lời đó sẽ không bao giờ qua đi.” Vậy nếu chúng ta ở vào thời kỳ cuối cùng, thì “công việc lớn hơn” sẽ đến đâu? Hiểu không? Chúng ta đang ở đây. Chúng ta không có...

219 Hãy lắng nghe, nếu như lịch La-mã đúng, chúng ta còn -sáu... chúng ta còn lại ba mươi sáu năm. Cứ mỗi hai ngàn năm, thế giới đương đầu với sự cuối cùng của nó. Hai ngàn năm đầu tiên, thế gian bị hủy diệt bằng nước; hai ngàn năm thứ hai, Đấng Christ đến. Đây là năm 1964 sắp đến; ba mươi sáu năm. Bây giờ, lịch thiên văn của người Ai-cập nói rằng chúng ta ra ngoài mười bảy năm, “tức là qua trước mười bảy năm kể từ đó,” vậy là còn lại mười chín năm.

Chúa Jêsus phán, “Việc ấy sẽ giảm bớt, vì có những người được Chọn, nếu không sẽ không có loài xác thịt nào được cứu.” Chúng ta đang ở đâu?

220 “Công việc Ta làm các ngươi cũng sẽ làm. Cùng một việc, nhưng việc các ngươi làm, sẽ lớn hơn.” Bây giờ hãy xem. Nghe kỹ. Tập trung...Tôi cầu xin Đức Chúa Trời sẽ mở lòng và tâm trí các bạn, để hiểu được, để các bạn sẽ hiểu mà không cần phải nói quá nhiều ở đây. Chú ý. Ngài đã phán một ngày nọ...

Chúng ta hãy nhìn một số việc “lớn” Ngài đã làm. Chúng ta hãy dừng lại một chút. Chúng ta hãy suy gẫm xem.

Lần nọ, Ngài phán rằng, “Các ngươi phải cho họ ăn cái gì đó.”

Họ thưa, “Chúng tôi không có gì cả.”

Chúa phán, “Các người có gì? Hãy mang cho Ta những gì các người có.”

Và họ thưa, “Chúng tôi có năm cái bánh lúa mạch và hai con cá.”

Ngài phán, “Hãy mang đến cho Ta.”

²²¹ Và Ngài đã lấy năm ổ bánh lúa mạch đó và bắt đầu bẻ ra. Và, từ những cái bánh ban đầu đó, Ngài đã làm ra nhiều bánh. Nó nuôi năm ngàn người ăn. Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Rồi Ngài phán, và Ngài lấy một con cá, “Hãy trao cá cho Ta.” Từ một con cá, ban đầu. Và Ngài bẻ ra, con cá đó, nó tăng lên nhiều con cá khác, nuôi năm ngàn người ăn. Đúng thế không? [“A-men.”]

Nhưng trong thời sau rốt Ngài không có gì cả. Ngài chỉ phán, và nói, “Hãy nói thì nó sẽ có ở đó,” và nó đã ở đó, mà không có cái gì trong đó cả. Ngài không hề có con sóc nào; chẳng có con nào ở đó cả. Ngài chỉ phán, “Hãy có,” thì có. Hiểu không? Ồ, Lời Ngài là không thể sai lầm, và Nó phải được ứng nghiệm.

²²² Tôi có thể kể với các bạn những việc mà sẽ làm các bạn rung động. Hiểu không? Nó có khi Ngài phán nó có ở đó. Hãy để Ngài phán vậy. Đây, thật chính xác.

²²³ Hãy xem, phương Đông, phương Tây ở đây đã trở về và gặp lại phương Đông. Đó là Môi-se, hốt cát bụi trên tay, và nói, “Hãy có bọ chết,” đại loại như thế, “trên khắp đất.” Nhưng trong thời kỳ cuối cùng này Ngài không lấy bất cứ điều gì; đây, chỉ có Lời. “Hãy có,” và nó có. Những gì được phán ra, thì đó là cách nó sẽ có.

Tôi muốn làm chứng một số điều tối hôm nay, đây, đây, về những gì đã xảy ra, để anh em có thể thấy Ngài vẫn là Đức Chúa Trời. Lời Ngài không thể...

“Những việc này mà Ta làm thì các người cũng sẽ làm, lại còn làm những việc lớn hơn nữa. Ta lấy cá làm nên cá; các người thậm chí không phải có cá mà vẫn làm cho có cá.” Hiểu không? Ngài vẫn là Đức Chúa Trời, vẫn là Con ấy. Con Đức Chúa Trời không hề thay đổi ấy đã hóa cá ra từ cá, đó cũng chính là Con Đức Chúa Trời ngày hôm nay. “Những việc này mà Ta làm thì các người cũng sẽ làm. Thậm chí các người sẽ làm lớn hơn.” Nó

sẽ được phóng đại lên, “Các người sẽ làm lớn hơn điều này nữa.” Và dân sự từ chối thấy điều đó. Hừ! “Những việc lớn hơn!”

²²⁴ Một ánh sáng giả tạo. Các bạn biết, tôi vừa suy nghĩ về điều gì đó. Tôi tham khảo rất nhiều về nước Anh, nhưng tôi suy nghĩ về một ánh sáng giả tạo. Cách đây không lâu, tất cả các bạn còn nhớ băng cướp lớn nhất mà—mà nước Anh từng có, mà đã được thực hiện. Đó là một vụ cướp bảy triệu đô-la. Tôi nghĩ chưa từng có một vụ cướp nào trên thế giới so sánh với nó. Một vụ cướp lớn nhất, mới đây, bảy triệu đô-la, ngay cả Cảnh sát Hoàng gia nước Anh cũng không thể hình dung ra.

Các bạn biết họ làm điều đó như thế nào không? Bởi một ánh sáng giả tạo. Họ đưa thứ ánh sáng đó vào đường ray xe lửa, cảnh báo, chiếu xuống cho đến khi nó chuyển sang đèn đỏ, để làm xe lửa dừng lại. Và ở đó vụ cướp diễn ra, ngay đúng vị trí. Một ánh sáng giả tạo đã tạo ra vụ cướp lớn nhất mà các nước đã từng biết đến. Nó cướp các nước. Về vụ cướp đường lớn nhất, băng cướp lớn nhất, nó được thực hiện bởi một ánh sáng giả tạo.

²²⁵ Và vụ cướp lớn nhất mà hội thánh của Đức Chúa Trời từng có là một ánh sáng giả tạo, một thứ ánh sáng hào nhoáng, giáo phái của họ. Nó cướp họ khỏi năng quyền của Đức Thánh Linh. Nó lấy hội thánh ra khỏi chính vành đai Sự Sống. Nó cướp họ khỏi Lời, khi họ chấp nhận một tín điều thay vì chấp nhận Lời. Nó đã cướp họ.

Ồ, họ quả quyết có Lời. Lời chính Nó sống dành cho thời đại; Lời tự Nó bày tỏ ra. Họ quả quyết họ cũng có Lời, trở lại trong thời Chúa Jêsus. Nhưng Lời đó nói, “Họ đã thấy một Ánh Sáng lớn,” và họ đã chối bỏ Nó. Họ đã nhìn thấy Nó, nhưng chối bỏ Nó.

²²⁶Ồ, ánh sáng giả tạo, vâng, nó khiến hội thánh đã trả giá bằng một vụ cướp lớn nhất đã từng có. Những tín điều giáo phái lạnh lùng, thưa anh em, nó sẽ không làm chín mùi Lời được chứng thực, là hạt. Kinh Thánh chép, Chúa Jêsus phán, “Lời của Đức Chúa Trời là một—một Hạt giống mà người gieo giống đã gieo.” Hiểu không? Và những tín điều lạnh lùng kia sẽ không làm chín mùi Lời đó. Không, không!

Những ngày lạnh lẽo tuyết giá sẽ không làm chín lúa mì. Không, thật vậy! Nó đón nhận được sự ấm áp của ánh nắng mặt

trời, bởi vì nó là Lời được phán ra của Đức Chúa Trời để làm việc như vậy.

Và nó sẽ lấy Lời được phán của Đức Chúa Trời, ngày nay, để bày tỏ cho các thánh đồ của Đức Chúa Trời thấy rằng Chúa Jêsus Christ sống. Ngài như vậy ngày hôm qua, cũng giống như Ngài ngày hôm nay. Những tín điều và giáo phái sẽ không bao giờ làm điều đó. Họ lạnh lùng và lãnh đạm, và hạt thóc sẽ bị thối rữa ngay trong đất. Nó không thể sanh sản dưới điều kiện đó.

²²⁷ Đó là lý do, ngày hôm nay, chúng ta có những gì chúng ta muốn. Giống như Anh Billy Graham quý mến của chúng ta, nhà phục hưng vĩ đại. Tôi nghĩ Đức Chúa Trời đang sử dụng con người này. Nhưng hãy nhìn những gì ông làm; đi ra trong số họ những tín hữu Báp-tít và Trưởng Lão. Anh em làm gì? Lấy một đám người gia nhập giáo hội.

²²⁸ Thấy chỗ mà tín đồ Báp-tít phương Nam đang reo mừng dưới đó bởi vì họ có những hệ phái lớn mạnh nhất, hay là, giáo phái của họ phát triển mạnh mẽ hơn bất cứ giáo hội Tin Lành nào khác không? Người Công giáo đón nhận gần như, hết thầy họ, năm ngoái. Các bạn thấy điều đó trên báo không? Chắc chắn có. Đừng lo, nó sẽ nhận lấy hết thầy họ, bởi vì nó đã nhận Báp-tít và tất cả, cùng với nhau. Và họ hợp tất cả làm một, mà không biết điều đó.

Hội đồng giáo hội, Hội đồng các Giáo hội, đưa hết thầy họ vào cùng một thứ. Giáo phái đặt...Tại sao, tại sao các bạn muốn ở lại *đây* hay qua *đây*? Chùng nào mà các bạn chối bỏ *Điều Này*, thì điều đó có gì quan trọng? Chẳng phải các bạn đang sử dụng cùng những cái đuôi giáo phái, giống như khi các bạn ở vào một chỗ? Một, là con thú; và một cái khác, là dấu hiệu. Vì vậy, các bạn thấy, vì vậy không có sự khác nhau nào.

²²⁹ Đó là chỗ ông đã có. Ông đập mạnh dấu ấn sự tán thành của mình, và các bạn nhận lấy nó. Và ở đó nó dẫn dắt tất cả, đi thẳng đến Nhà Trắng, đến Washington, DC, và—và Hội đồng Giáo hội, và các bạn đấy. Các giáo sĩ dẫn họ quay trở lại, đúng với những gì Kinh Thánh nói họ sẽ làm. [Anh Branham gõ sáu lần trên bục giảng—Bt.]

Chà, ước gì chiếc đồng hồ đó đừng chạy quá nhanh! [Hội chúng nói, “Anh cứ nói.”—Bt.]

230 Giờ đây, hãy suy nghĩ chúng ta đang ở đâu. Hãy nhìn vào lời hứa cho thời đại này, lại bị bác bỏ. Cách mà giáo hội đã làm trong thời kỳ cuối cùng này, ánh sáng hào nhoáng giả tạo hệ phái!

231 Sống trong ánh sáng giả dối ấy là lý do mà Nó sẽ không trưởng thành. Đó là lý do mà, Lời này, các bạn không nhìn thấy những phép lạ.

232 Một linh mục phồng vắn tôi, cách đây không lâu, và ông ta hỏi, “Ông Branham này,” ông ấy nói, “ông sẽ làm phép báp-têm như thế nào?” Một—một cô gái nào đó ra khỏi hội thánh này; rồi bị sa ngã và đi cưới một anh chàng Công giáo, và đi nhà thờ Công giáo. Và anh ta định đưa cô ấy vào giáo hội đó.

233 Tôi nói, “Tôi làm báp-têm cho cô ấy bằng phép báp-têm Cơ-đốc.”

Ông ta trả lời, “Giám mục muốn biết.”

Tôi nói, “Được rồi, là như vậy đó.”

Nói, “Anh thề với điều này không?”

234 Tôi đáp, “Tôi không thề gì cả.” Và ông ta tiếp... “Đúng thế,” nói, “nếu ông không thề tin lời tôi nói ra, ồ, thì cũng không sao cả. Vì, tôi không thề. Kinh Thánh dạy, ‘Đừng chỉ trời mà thề; vì đó là ngôi của Đức Chúa Trời; cũng đừng chỉ đất mà thề vì là bề chơn của Ngài. Cái gì có thì nói “có,” và không, thì nói, “không.”’” Tôi nói, “Ông ấy sẽ phải tin lời tôi vì điều đó.”

Ông ta nói, “Ồ, ông—ông nói, ‘phép báp-têm Cơ-đốc,’ ý ông là gì qua việc đó, bởi—bởi việc nhấn chìm xuống nước à?”

235 Tôi đáp, “Đó là cách làm phép báp-têm duy nhất của Cơ-đốc giáo được thực hiện.” Tôi nói, “Tôi làm báp-têm cho cô gái ấy tại sông Ohio; nhấn cô ta xuống nước, như Danh Chúa Jêsus Christ, và đem cô ta lên. Tôi làm báp-têm cho cô ấy trong ‘Danh Chúa Jêsus Christ,’ là phép báp-têm duy nhất mà Cơ-đốc giáo làm.”

Ông ta nói, “Vâng, thưa ông.” Ông ta quy cho điều đó như thế. Và nói, “Lạ quá!” Nói, “Anh biết không, giáo hội Công giáo trước đây thường làm báp-têm theo cách đó.”

Tôi hỏi, “Khi nào vậy?”

Và ông ấy nói. Cứ tiếp tục nói, và cuộc thảo luận tiếp tục trong một lúc. Và ông ấy nói, “Vâng, chúng ta là Công giáo nguyên thủy.”

²³⁶ Tôi biết, nằm ngay ở đó những—những cuốn sách, các bạn biết, và lịch sử về nó, tôi nói, “Điều đó đúng, nhưng,” tôi hỏi lại, “tại sao các ông không làm thế ngày hôm nay?”

Ông đáp, “Chúng tôi có quyền năng xóa tội.” Nói, “Chúa Jêsus, chẳng phải Ngài đã phán với các môn đồ Ngài đó sao, ‘Kẻ nào mà các người tha tội cho, thì tội sẽ được tha; còn kẻ nào các người cầm tội lại, thì sẽ bị cầm lại cho kẻ đó?’”

Tôi nói, “Vâng, thưa ông. Ngài đã phán như vậy.”

Ông ta tiếp, “Thế thì chẳng phải điều đó cho giáo hội thẩm quyền hay sao? Phi-e-rơ là người đứng đầu của giáo hội.”

²³⁷ Tôi nói, “Nếu giáo hội sẽ tha tội theo cách Phi-e-rơ làm.” Tôi nói, “Vậy thì, khi họ hỏi, ‘Chúng tôi phải làm gì để được cứu?’ Người nói, ‘Hãy hối cải, ai nấy phải nhân danh Đức Chúa Jêsus Christ chịu phép báp-têm, để được tha tội mình.’” Tôi nói, “Nếu ông làm thế, thì tôi sẽ đồng ý với ông.”

“Ồ,” ông ấy đáp, “ông đang cố dùng Kinh Thánh để biện hộ.”

Tôi nói, “Đó là Lời.”

Ông ta nói, “Đức Chúa Trời ở trong hội thánh Ngài.”

Tôi nói, “Đức Chúa Trời ở trong Lời Ngài. ‘Mọi người, lời nói của những người khác, đều là lời giả dối; Lời Ngài là Lẽ thật.’” Hiểu không?

²³⁸ Vì vậy chẳng có cách nào khác cho ông ta thấy được. Nhưng họ—họ hành động thế đấy, đi ngay vào sự tăm tối. Và những người Tin Lành, bởi hàng ngàn người, sa ngã vào trong đó. Đây này, họ đang thâm nhập sâu vào các tín điều của họ và các thứ khác, họ bước ngay vào trong. Lời hầu đến ngay, chứng minh việc đó, Chúa Jêsus Christ bày tỏ chính Ngài, “hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không bao giờ thay đổi.” Trong ánh sáng giả tạo giáo điều đó, họ di chuyển dần vào sự tối tăm. Giống như họ đã làm trong thời kỳ Nô-ê vậy, giống như họ đã làm trong mọi

lúc, họ lặp lại điều đó ngày hôm nay, bước ra ngay trong nơi tối tăm! Tại sao? Vì họ bác bỏ Ánh Sáng thật bởi các tín điều đã làm mù mắt họ.

²³⁹Ồ, thật ngày nay chúng ta đang ở trong một thời kỳ hết sức đen tối! Ư-m! Vâng, họ khước từ Ánh Sáng thật Đời đời của Đấng Christ, và đó là những gì họ làm.

²⁴⁰Những giáo phái nguội lạnh có thể không bao giờ mang Sự sống đến cho Lời của Đức Chúa Trời, bởi vì nó mang sự sống đến với giáo hội của họ mà thôi. Chúng ta có những tín hữu Cơ-đốc đã xưng nhận nhiều hơn ngay bây giờ...Hãy xem ở đây, nếu Cơ-đốc nhân...

Tôi đã hỏi linh mục này điều này, “Nếu...Tôi sẽ đồng ý với ông, rằng Giáo hội Công giáo đã có, lúc ban đầu, ở lễ Ngũ tuần,” không phải là Nicaea, Rô-ma. Hội thánh không hề bắt đầu ở Nicaea, Rô-ma. Nó bắt đầu từ lễ Ngũ tuần. Hiểu không? Tại Giê-ru-sa-lem là nơi Hội thánh bắt đầu. Nhưng tôi nói...

²⁴¹Ở đây, tôi sẽ chấp nhận rằng những người này, họ những người nô lệ và những người khác, mà đã có Đức Thánh Linh, họ là các giáo sư lớn đã thấy quyền phép của họ và các thứ, những gì họ đã làm; vực kẻ chết sống lại, nói tiếng lạ, đuổi quỷ, nói trước các sự việc. Và các tiên tri ở giữa họ, và vân vân, đi ra với tấm da cừu che thân; ăn các loài thảo mộc, đi đến với Hội đồng Nicaea đó, và vân vân, và những người đó thật vĩ đại biết bao! Và họ đã đi ra khỏi đó, đi đến Hội đồng Nicaea, đấu tranh cho Lời ấy.

Nhưng, mười lăm ngày đẫm máu, họ chấp nhận “Đức Cha, Đức Con, và Đức Thánh Linh” như một tín điều, thay vì giáo lý Kinh Thánh, “trong Danh Jêsus Christ.” Qua điều đó đến tất cả các giáo hội Tin Lành, được sinh ra ngay trong nó, đều giống nhau, tất cả những sự việc kia. Nhận thức sai về Thánh Linh; họ nhận, dự tiệc thánh, uống rượu, “Đó là lễ *ban thánh thể*, mà có nghĩa là, “Thánh Linh.” Linh mục ban điều đó cho các bạn.

²⁴²Vậy thì, Kinh Thánh không ghi rằng, “Khi Ngày lễ Ngũ tuần đến, thầy tế lễ đi ra đường, cổ áo bẻ ra chung quanh, và nói, ‘Hãy thè lưỡi ra và nhận lễ ban thánh thể.’” Không, Nó không nói, “Tất cả anh em chạy lên đây và đưa cho tôi bàn tay phải của sự thông

công, anh em Báp-tít, Giám Lý, và Báp-tít, tôi sẽ ghi tên các bạn. Hãy mang đến một lá thư từ nơi nào đó.”

²⁴³ Ông nói, “Hết thấy họ ở trong một chỗ, đồng một lòng. Và đột nhiên có một tiếng từ Trời đến như luồng gió thổi ào ào, và nó ngập đầy cả căn phòng mà họ đang ngồi. Họ được đầy dẫy Đức Thánh Linh, và bắt đầu nói thứ tiếng, theo như Thánh Linh cho mình nói. Và ở đó...” Rồi họ đi ra ngoài đường, bước đi loạng choạng như mấy kẻ say, Ma-ry và những người còn lại, ở dưới sự cảm động của Đức Thánh Linh.

Tại sao, người ta nói, cười nhạo bọn họ, mà rằng, “Những người này say rượu mới đó.” Họ là gì? Bị mù bởi tín điều.

²⁴⁴ Thầy giảng đạo nhỏ bé ấy đứng lên ở đó, tên là Phi-e-rơ, ông nói, “Hỡi các ngươi là người Giu-đa và mọi người ở tại...mọi người ở tại thành Giê-ru-sa-lem, ở tại xứ Giu-đa, hãy biết rõ điều này, và lắng tai nghe lời ta. Những người này không phải say đâu. Nhưng để ta nói cho các ngươi biết lời Kinh Thánh nói gì. Đây là Sự Sáng. Đây là Lời được bày tỏ.” A-men.

Cũng xảy ra như vậy ngày nay, và họ rất thích những gì họ đã làm, lắc đầu bỏ đi. Phán, “Hãy để mặc họ; kẻ mù dẫn đưa kẻ mù, cả hai cùng té xuống hố.”

²⁴⁵ Ồ, nhận lấy Đấng Christ, Sự sống Đời đời, mang Lời của Sự Sống đến với sự chứng thực, trở nên xác thật. Ôi, chà, tuyệt vời! Lấy Lời...nhận lấy Đức Thánh Linh để vận hành Lời của Đức Chúa Trời.

²⁴⁶ Khi Chúa Jê-sus phán, “Hãy đi khắp thế gian, giảng Tin Lành cho mọi người.” Nào hãy xem, Mác 16, mạng lệnh cuối cùng của Ngài. “Khắp thế gian, khắp thế gian,” lời đó chưa đi khắp, đấy. “Khắp thế gian, và giảng Tin lành cho mọi người. Kẻ nào tin,” trong cả thế gian, “và được báp-têm thì sẽ được cứu rỗi; còn ai không tin thì sẽ bị đoán phạt. Và những dấu lạ này sẽ theo những người nào tin.”

“Họ sẽ bắt tay với thầy giảng-...”? Không. “Họ sẽ là những thành viên tốt trong giáo hội”? Không.

“Nhơn Danh Ta họ sẽ đuổi quỷ; họ sẽ nói tiếng mới; họ sẽ bắt rắn trong tay; hay là, uống những thứ độc, cũng sẽ không hại gì;

nếu họ đặt tay trên người đau, thì người đau sẽ được lành.” Ồ, chào ôi!

²⁴⁷ Xa chừng nào? “Mọi người.” Bao nhiêu người? “Khắp thế gian,” cho đến chừng Ngài trở lại. “Những dấu hiệu này sẽ...” “Người nào tin Ta, cũng sẽ làm những việc Ta làm. Lại cũng làm những việc lớn hơn nữa, vì Ta đi về cùng Cha Ta.”

²⁴⁸ Ồ, làm sao chúng ta có thể đi xa khỏi Điều đó hơn những gì tôi có thể nói! Chúng ta bây giờ còn ở trong sự tối tăm hơn họ ngày trước nữa. Bây giờ tôi còn hai câu nữa ở đây, vì tôi muốn kết thúc càng sớm càng tốt....Chúng ta hiện giờ ở trong sự tối tăm hơn họ ngày trước.

Tôi biết tôi làm các bạn mệt mỏi ở đây, khoảng một tiếng rưỡi đồng hồ. [Hội chúng nói, “Không!”—Bt.] Nhưng, đây, cuốn băng này vẫn còn đang tiếp tục ghi âm ở trong đó. Hiểu không? Hiểu không?

²⁴⁹ Họ ở trong sự tối tăm hơn chúng ta. Tôi đã tuyên bố, điều đó. Tại sao? Các giáo hội, trong ánh sáng hào nhoáng này, đang bị lừa dối, nó trông giống như Lễ thật vậy. Vậy thì, Chúa Jêsus há chẳng đã nói điều đó sao? Chúng ta hãy xem Ma-thi-ơ 24, đây. Ma-thi-ơ 24, Chúa Jêsus phán rằng, “Trong những ngày sau rốt, hai linh sẽ rất gần gũi đến nỗi nếu có thể được nó cũng dễ dành chính những người được Chọn.” Sẽ có một nhóm được chọn ra để làm thành Hội thánh, trong kỳ cuối cùng. Và những tổ chức này, với cái mà họ gọi là Lễ thật của họ, sẽ rất gần như Lễ Thật chân thực, nó sẽ lừa dối chính những người được Chọn, ngay cả những người Ngũ tuần.

²⁵⁰ Bây giờ, anh em biết mình không dẫn một tín hữu Ngũ Tuần và phỉnh dỗ anh ta bằng học thuyết Giám Lý hay Báp-tít nào đó. Anh em sẽ không nói với anh ta điều đó. Anh ta biết rõ hơn. Anh em cũng sẽ không lừa người Báp-tít nào đó bằng giáo lý Luther. Hiểu không?

Và các bạn cũng sẽ không tin nhận Sứ điệp, lừa dối Sứ điệp bây giờ trong Lời này, bằng giáo lý Ngũ Tuần nào đó, một “Đức Cha, Đức Con, và Đức Thánh Linh,” sai lầm và hết thảy những điều tương tự như vậy, và trở lại trong những tín điều của họ là

cái mà họ thiết lập nên trong tổ chức đó. Không, thật vậy. Các bạn sẽ không bao giờ lừa dối được họ, bởi vì những người được Chọn sẽ không bị lừa dối.

251 Đó là gì? Đó là gì? Sự lừa dối. Những thứ ánh sáng giả tạo, chúng đang làm gì? Chúng dẫn hội thánh đi đến hàng làm thịt hội đồng, bởi ánh sáng hào nhoáng của nó. Đó là sự tàn sát cuối cùng, khi nó và Rô-ma kết hợp lại với nhau. Khi họ lập nên hình tượng đó của con thú, đó là sự sát hại cuối cùng. Và những ánh sáng giả tạo mà các bạn đang có hiện nay, hãy xem những gì nó đang làm, dẫn dắt người ta. Nó là con dê.

252 Dê luôn dẫn chiên đi đến hàng làm thịt. Các bạn đã thấy điều đó trong lò mổ súc vật. Con dê sẽ chạy ngay đến chỗ ấy và dẫn chiên đi, rồi nó nhảy đi ra ngoài và để cho con chiên cứ đi vào. Đó là những gì nó làm. Nó luôn luôn làm vậy.

Chính là những con dê dẫn Chúa Jêsus, là Chiên Con, đến hàng làm thịt. Những con dê La-mã! Đúng vậy.

Chính là—là những con dê giáo phái ngày hôm nay đang dẫn chiên vô tội đi đến lò giết thịt. Ghi tên mình, tên của họ vào sổ, và họ xong việc. Đó là dấu ấn của con thú. Như Danh Chúa, tôi nói. Tôi đã nắm giữ điều đó trong một thời gian dài. Điều đó là thật. Chính xác vậy. Con thú là gì? Con thú là gì? Đó là hàng giáo phẩm La-mã, tổ chức đầu tiên. Dấu ấn của nó là gì? Cũng y như vậy, rõ ràng, giống như vậy hoàn toàn như thế. Lò giết thịt, đến ánh sáng giả tạo!

253 Nhưng đối mặt của sự tăm tối hiện tại, chúng ta vẫn nhìn thấy Ánh Sáng của Đức Chúa Trời soi sáng xuyên qua đó. Chúng ta thật cảm tạ về điều đó!

254 Hãy nghe kỹ. Chúng ta đã nhìn thấy Ánh Sáng, Lời Ngài mà Ngài đã hứa cho thời kỳ này, được minh chứng và chứng thực. Nó là Lễ thật, Ánh Sáng của thời đại. Ôi, chao! Tôi rất vui mừng. Không có điều gì sai trái. Không có gì.

255 Cách đây không lâu một mục sư nói rằng ông ta đi xuống Florida, và ông có một—một chiếc xe hơi, tôi tin nó là chiếc Chevrolet, và sự việc xảy đến với ông. Ông ta không thể làm cho nó đứng yên. Ông đi vào một ga-ra sửa xe, người thợ sửa máy

nằm xuống dưới nó rồi bên trên nó, và đục chung quanh; nhưng ông ta vẫn không điều khiển được. Và ông—ông ta thử cách *này*, nó vẫn không hoạt động. Rồi ông ta lại thử cách khác; nó vẫn không hoạt động. Ông vặn máy phát điện, vặn cái *này*, và cắm phứt vào, cắm vào các ổ cắm; ông không thể làm cho chiếc xe khởi động được. Ông thật sự không thể làm gì với nó.

Cuối cùng, một người đàn ông ăn mặc lịch sự bước đến. Người đó nói, “Tôi có thể giúp ông lời khuyên không?”

²⁵⁶ Người thợ sửa máy này có đủ ý thức để nói, “Vâng, thưa ông.”

Người này nói, “Anh lấy cái *này*, và điều chỉnh cái *này* và cái *này*, và,” ông ấy nói, “đặt mấy cái đó vào cùng một lần và thử xem.” Và ông ta lấy cái *này* điều chỉnh cái *kia*, và đặt chúng với nhau, và nó hoạt động.

²⁵⁷ Người thợ sửa máy quay lại, và nói, “Này, ông là ai vậy?” Ông ấy là kỹ sư, kỹ sư trưởng của Tổng Công ty Mô-tô. Ông ấy chế tạo ra các chi tiết máy. Ông ấy là người thiết kế nó.

²⁵⁸ Và, ngày hôm nay, khi chúng ta nói về Giám Lý, Báp-tít, và Trưởng Lão. Thợ Máy Trưởng là đây; Đấng Thiết Kế của Lời Ngài, Người Mà đã dựng nên trời và đất, và thiết lập Hội thánh Ngài! Ngài biết nhiều hơn về những gì nó làm cho Sự Cất Lên, hay giáo hội Giám Lý hay Báp-tít biết nhiều hơn về những gì nó nhận lấy không? Ngài là Đấng Thiết Kế. Ngài chắc chắn biết được nó. Ngài ăn mặc cao trọng trong Quyền năng phục sinh của Ngài. Halêlugia! Ngài đang đi giữa chúng ta, ngày hôm nay, trong Quyền năng phục sinh của Ngài.

Ngài biết phải lấy cái gì để đưa Hội thánh vào trong trật tự Sự Cất Lên. Ngài đã thiết kế Nó, và đặt những phần này với nhau ở đây trong Kinh Thánh. A-men! Hãy để cho Dòng thời gian chảy qua Nó, xem Nó hoạt động lúc này. Để cho niềm tin, vào Lời hứa của Ngài cho ngày hôm nay, thì các bạn sẽ thấy Nó hoạt động. Tại sao? Ngài thiết kế sự vật. Ngài thiết kế Hội thánh của Ngài bằng Lời. Đó là những gì Ngài đặt để với nhau. Không phải bởi Giám Lý, hay Báp-tít, hay Trưởng Lão, hay tổ chức Ngũ Tuần; nhưng là bởi Lời Ngài. “Người ta sống không phải chỉ nhờ bánh mà thôi, bèn là mọi Lời phán ra từ miệng Đức Chúa Trời.” Vâng, thưa quý vị.

²⁵⁹ Hãy ra khỏi những thứ ánh sáng giả tạo ấy, giữa bóng tối, thời kỳ tối tăm này mà chúng ta đang sống đây. (Chỉ còn khoảng năm phút nữa thôi.) Ở giữa sự tối tăm, ai sẽ mang Nàng Dâu nhỏ bé ra khỏi đó? Ai nhận biết về Điều đó? Thiết Kế Trưởng. Ồ, vâng. Từ trong sự lẫn lộn của thứ ánh sáng hào nhoáng này!

Ở đây, ánh sáng Giám Lý là một cách, Báp-tít kiểu khác, và Trưởng Lão kiểu khác, và Ngũ Tuần là kiểu khác, tất cả các thứ ánh sáng ấy đan xen chung quanh. Họ chạy đi, đặt cái tên của mình trên *đây*, trong ánh sáng ở *đây*; họ đến để tìm thấy, điều gì đó khác ở chỗ kia. Và cứ chạy qua *đây*; và điều gì ở đó. Đi qua *đây*...

²⁶⁰ Giống như tôi nói với linh mục đó rằng, “Nếu hết thầy các ông là hội thánh gốc, và các ông đi theo giáo lý của những người này ngồi cùng nhau tại Nicaea, tại sao các ông không có quyền năng mà họ đã có như lúc ban đầu? Hiểu không? Tại sao ông không làm những việc như họ đã làm, là những việc mà Chúa Jêsus đã phán?”

Đáp rằng, “Ồ, chúng ta bây giờ có nhiều người hơn. Chúng tôi, chúng tôi sống trong một thời đại khác.”

²⁶¹ Tôi nói, “Nhưng Lời không thay đổi. Ngài phán, ‘Những dấu hiệu này sẽ theo họ luôn trong mọi thời kỳ. Trời đất sẽ qua đi, nhưng Lời Ta sẽ không bao giờ qua đi.’ Chính là thế.”

Ông nói, “Ồ, ông đang nói về Kinh Thánh.”

²⁶² Tôi đáp, “Vâng, ngôi Lời, mà là Đấng Christ.” Đúng vậy. Và các bạn thấy đấy. Hiểu không?

²⁶³ Và trong ánh sáng giả tạo này, Giám Lý cho thấy học thuyết của mình, Báp-tít phô bày học thuyết của họ, và Trưởng Lão phô bày sự dạy dỗ của họ, mỗi giáo hội càng ngày càng phát triển lớn hơn, luôn mọi lúc.

Nàng Dâu nhỏ bé tội nghiệp, Nàng ở đâu? Nàng đi đến đó với Ngũ Tuần Một Ngôi, một lúc; Nàng ghi tên Nàng vào đó, và Nàng nói, ồ...Đến để thấy, nhìn những gì họ làm. Họ chạy qua chỗ này, và nói, “Các bạn phải thuộc về chúng tôi. Nếu các bạn không thuộc về giáo hội chúng tôi, thì các bạn không ở trong Nàng Dâu. Các bạn chẳng phải là gì cả.” Đi qua đây chỗ Phúc âm

Ngũ Tuần, và nhìn những gì họ có; các bạn lại ở đó. Đi xuống với những người Báp-tít, xem điều họ làm. Nhìn xem Trưởng-...

²⁶⁴ Điều gì sẽ xảy ra với Nàng tội nghiệp này? Hiểu không? Nhưng Nàng đang đến. Các bạn đừng lo. Nàng sẽ ở đó.

²⁶⁵ Một anh chàng nọ đã nói, cách đây khoảng hai năm. Anh ta ở New Mexico. Tôi tổ chức một buổi nhóm ở đó gần với hang động Carlsbad Caverns. Các bạn chắc có nghe về họ ở nơi đó, một nơi lớn...Và họ dẫn một người đàn ông và vợ anh ta, và đám con cái, đi trên thang máy, đi tất cả các con đường đến tận đáy hang. Và khi họ đi xuống đó, họ tắt hết các ngọn đèn. Và khi họ tắt hết tất cả các đèn, thì tối như nửa đêm.

Tôi nhờ họ làm việc đó ở đây trong các khu vườn này, và vào một lần ở tại Colorado, vợ tôi và tôi, trở lại nơi đó, và ở trong đó. Và họ bật đèn lên.Ồ, các bạn đưa bàn tay như thế này, nhưng các bạn không thể nhìn thấy gì hết.

Và có một cô bé đứng ở đó, và cô bắt đầu hét lên, “Ồi!” Hét lên. Cô bé, bé gái ấy sợ đến chết, dưới đó quá tối. Cô bé tội nghiệp này cứ bám víu hết chỗ này đến chỗ khác, và cố hét to lên để cầu cứu ba, mẹ của mình, ở khắp nơi. Nó không thể đứng ở đó, vì quá tối. Nó chưa bao giờ nhìn thấy sự tối tăm như vậy.

²⁶⁶ Và đó gần như là cách mà nó xảy ra bây giờ. Đúng thế. Trời quá tối nên các bạn không biết đi đâu. Các bạn đi đến Giám Lý, đi đến Báp-tít, đi đến Trưởng Lão, tất cả đều như nhau, đấy, đang ăn ma-na cũ bị thối rữa, có giòi trong đó. Đấy, cùng một thứ, tín điều nào đó, “Hãy đến và gia nhập vào giáo hội này, và gia nhập giáo hội nọ, kia,” tín điều cũ rích và mọi thứ. Các bạn không thấy Đấng Christ trong đó. Hiểu không? Ồi, các bạn thấy những người tự xưng công bình, tôi muốn nói vậy. Nhiều người tốt trong đó lúc này, ở trong những giáo phái ấy. Tôi đang nói về hệ thống, không phải những người ở trong đó. Nhưng, các bạn thấy, đó là những gì họ đang ăn. Hãy nói với họ về điều đó!

Và Đây là Thức Ăn tươi mới!

²⁶⁷ Và cô bé này đứng ở đó, nó hét lên, giọng to hết cỡ, gần như bị cuồng loạn; gần như Nàng Dâu nhỏ bé vậy. Nhưng các bạn biết gì không? Em trai của cô bé này la lên, nói, “Chị ơi, đừng sợ.” Bởi

vì, cậu ấy đứng ngay bên cạnh người kỹ sư. Nói, “Có một người ở đây có thể bật các ngọn đèn lên.”

Đừng sợ, hỡi Chị nhỏ, có một Người ở đây Mà có thể bật Đèn lên. Ngài có thể làm cho Lời này sống. Chúng ta không biết Ngài đến như thế nào. Chúng ta không biết cách nào, khi nào Ngài đến. Tôi không biết gì về điều đó cả. Nhưng Ngài ở đây, và Ngài có thể bật những Ngọn Đèn lên. Bằng cách nào chúng ta sẽ ra khỏi nó? Tôi không biết. Nhưng Ngài ở đây, và Ngài là Đấng mà có thể bật những Ngọn Đèn lên. Vâng, thưa quý vị. Ngài là Đấng ấy. Ngài là Sự Sáng. Ngài bày tỏ chính Ngài, đó là cách mà Ngài bật Đèn lên. Hoàn toàn chính xác.

Nó nhận lấy Đấng Christ, sáng loè ra trên những Ngọn Đèn của Ngài, rồi mọi bóng tối tan dần. Ngài phân rẽ. Ngài đang kéo Nàng Dâu nhỏ bé của Ngài ra. “Ta sẽ lấy một dân ra từ các dân Ngoại, vì Danh Ta, dân đó sẽ mang lấy Danh Ta.” Danh Ngài là gì? Được rồi. Không phải Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, Lutheran. Đó là Jêsus Christ. Đúng thế.

²⁶⁸ Ngài là Sự Sáng, là Lẽ thật; Sự Sáng, và không có sự tối tăm nào ở trong Ngài. Và Ngài làm cho sự tối tăm tan đi khi Ngài đến, bởi vì Ngài là Lời. Lời là Sự Sáng. Đúng vậy. Bởi vì, Ngài phán và nói rằng, “Hãy có Sự Sáng,” đó là Lời trở thành sự sáng. Khi Ngài phán *Điều Này*, mỗi lần, ấy là Ánh Sáng của thời đại đó.

Bây giờ Ngài ở đây, không phải ở trong—trong một ánh hào nhoáng; song người ta đang sống trong ánh sáng hào nhoáng. Nhưng Ngài là Lời được chứng thực. Ngài hoàn toàn là ánh—Ánh Sáng trong thời kỳ tối tăm. Vâng, thưa quý vị. Tất cả những thứ ánh sáng giả tạo này và các thứ sẽ mờ dần. Vâng, thưa quý vị. Ngài ở đây. Đừng sợ. Bật Đèn lên, Lời được hứa của Ngài. Nó sống. Nó làm cho...

“Kể nào tin Ta, thì các việc Ta làm, các người cũng làm.” Thế thì, đó là Lời. “Như Cha đã sai Ta thế nào, Ta cũng sai các người thế ấy.” Cha đã sai Ngài, đến trong Ngài. Thì Chúa Jêsus sai các bạn, cũng đến trong các bạn. Và các việc mà Ngài đã làm lúc đó, thì bây giờ Ngài cũng làm y như vậy, bởi vì (tại sao?) Lời đã trở nên xác thịt, trong xác thịt con người, bày tỏ chính Nó như là Ánh sáng của thời đại. Chúng ta đây. Thế đấy. Nó thật sự tỏ ra

con đường đi đến Sự Sáng, trong Sự Sáng. Người khôn ngoan, là người không bị mù bởi các tín điều và giáo phái, sẽ bước đi trong Ánh sáng đó.Ồ, chao ôi!

²⁶⁹ Có một Người ở đây có thể bật Đèn lên, đúng lắm. Ngài làm gì? Bởi sự tỏ bày Lời Ngài cho thời kỳ này. Chúa Jêsus, là Con của Đức Chúa Trời, là Đấng phán hứa Lời cho thời đại này, ở ngay đây với chúng ta.

Đừng sợ. Đừng quan tâm đến những gì họ đang làm; các bạn làm vậy, thì các bạn sẽ bước đi trong sự tối tăm.

Hãy khôn ngoan. “Người nào khôn ngoan,” Đa-ni-ên nói, “trong những ngày sau rốt này, họ sẽ làm nên những thành tích vẻ vang cho Đức Chúa Trời của họ.” Hiểu không? Hiểu không? Họ sẽ bước đi trong Sự Sáng, như Ngài ở trong Sự Sáng.

²⁷⁰ Đừng lo sợ. Có thể là tối tăm, giống như họ sẽ đi đến để bắt buộc mỗi người, trong chúng ta. Tất cả những điều này, các bạn thấy những lời tuyên bố được đưa ra, “Tất cả những giáo hội nhỏ này và các thứ phải đi vào bây giờ. Các bạn phải đi vào,” hay là họ định dồn ép các bạn lại. Họ sẽ làm điều đó.

²⁷¹ Giờ đây chúng ta muốn đụng đến điều đó thật khó, tối nay, khi tôi đến với thì giờ này, đây.

²⁷² Bây giờ, họ, “Chúng ta sẽ kết thúc.” Các bạn phải là một trong họ, hay không. Các—các bạn hoặc là gia nhập vào đó với họ, hoặc là không thể làm gì cả, thậm chí không thể mua hoặc bán. Thật vậy. Các bạn không dám cầu nguyện cho người đau. Nếu các bạn nắm lấy chức vụ chăm sóc người đau hay một người nào đó có vấn đề tâm linh, thì các bạn bị đầu phục luật lệ liên bang, bị hành quyết. Điều đó hoàn toàn đúng. Hiểu không? Các bạn biết điều đó. Đúng thế. Nó có trong giấy tờ của họ hằn hoi. Vâng, thưa quý vị. Vì vậy, quý vị không thể làm điều đó, quý vị phải thuộc về sự thờ cúng tôn giáo.

Thưa anh em, xin cho tôi nói với anh em đôi điều. Tốt hơn là anh em nên nhận lấy Đấng Christ chắc chắn trong lòng mình ngay giờ này, bởi vì thì giờ gần đến rồi và là lúc mà anh em sẽ thật sự cần Nó. Anh em đừng chần chờ. Hãy nhớ rằng, khi cái ấn đó mở ra, thì đó là điều tốt lành. Hiểu không? Vì vậy, anh em

đừng làm điều đó. Đừng tin vào những thứ đó. Anh em hãy đến với Đấng Christ ngay giờ này, là Lời. Vâng, thưa quý vị.

²⁷³ Chứng thực Lời, và tỏ cho thấy rằng Nó là Ánh Sáng của thời đại. Đó là cách mà chúng ta biết Ngài là Sự Sáng, bởi vì Ngài là Sự Sáng bày tỏ chính Nó trong xác thịt.

Làm sao chúng ta biết? Ngài là Lời của Đức Chúa Trời đã trở nên xác thịt. Đây, Lời của Đức Chúa Trời tự bày tỏ Nó, chứng thực chính Ngài, khi Đấng Mê-si đến, những gì Ngài sẽ làm.

²⁷⁴ Người đàn bà nói, ở bên giếng, “Khi Đấng Mê-si đến, Ngài sẽ làm những việc này. Ngài phải là Đấng Tiên Tri đó, là Lời, nói trước cho chúng tôi biết những việc này.”

²⁷⁵ Ngài phán rằng, “Ta là Đấng đó.” Hiểu không? Thế là đủ. Ánh Sáng chiếu trên Lời đã phán hứa. Đó là Ánh Sáng.

²⁷⁶ Bà chạy ngay vào trong thành, nói, “Hãy đến, xem Người Mà đã nói với tôi những việc tôi đã làm. Chẳng phải đây chính là Đấng Mê-si sao?” Quả thật vậy. Hiểu không? Cho dù người khác nói thế nào, bà nhận biết đó là Đấng Mê-si.

²⁷⁷ Nhớ rằng, trong mọi thời kỳ, trong thì giờ tối tăm, Đức Chúa Trời luôn luôn có Lời Ngài để phân định Sự sáng ra khỏi sự tối tăm.

Ngài đã có Lời đó cho thời Luther, khi giáo hội Công giáo có mọi thứ; Ngài sai Luther đến như một Ánh sáng chiếu soi, và Luther đã phân rẽ Lễ thật ra khỏi sự tối tăm.

Và khi những tín đồ theo Luther đi sai trật, Ngài đã lập nên John Wesley, và ông đã phân rẽ Sự sáng ra khỏi sự tối tăm.

Và trong thời ngũ tuần khi những người theo Wesley trở nên...và Giám Lý, rồi Báp-tít, và Trưởng Lão, hết thầy trở nên tệ liệt. Ngài đưa đến sứ điệp ngũ tuần để phân Sự sáng ra cùng sự tối.

Ngũ Tuần quay lại sự tối tăm cũ, như thế, trong tổ chức của họ, nhận lấy tín điều và những thứ khác.

Giờ đây thì giờ đã đến cho Lời này được chứng thực. Ngài ban Ánh Sáng đến, Lời được tỏ tường, giống như Ngài làm lúc ban đầu; ban Lời đến, và Lời chứng minh chính Nó. Có Ánh Sáng,

và Ngài luôn phân rẽ ra. Bây giờ cũng vậy, như những Ánh sáng Đòi đòi buổi ban đầu.

²⁷⁸ Nhìn xem hỡi các con trẻ, như tôi nói, tôi đã quá năm phút lúc này. Nhưng cho tôi nói thêm một điều này.

Có một Người hiện diện! Đừng sợ, cho dù người ta nói gì đi nữa. Tôi nhìn thấy điều đó đi đến một điểm mà tôi không biết rồi nó sẽ đi đâu tiếp đến, nhưng Ngài luôn hiện diện. Sự Hiện diện ấy không bao giờ dứt, Ngài luôn luôn ở đó. Ngài có thể bật Đèn lên. Vâng, thưa quý vị. Ngài đang chờ đợi, thấy những gì các bạn sẽ làm. Ngài có thể bật công-tắc bất cứ lúc nào Ngài muốn. Vâng, thưa quý vị.

²⁷⁹ Có một Người ở đây có thể bật Đèn lên. “Những kẻ ngồi trong miền của bóng sự chết,” một số người ngồi dưới bóng bệnh ung thư, một số người ở dưới sự chết của giáo phái, một số ở dưới sự chết của những tín điều, một số thì ở dưới sự chết truyền thống, và tất cả mọi thứ của sự chết, “và họ đã nhìn thấy một Ánh Sáng lớn.” Con Người mà lóe ra Ánh Sáng lúc ấy, cũng là Đấng Mà đã phán, lúc ban đầu, “Hãy có sự sáng.” Đức Chúa Trời không hề thay đổi ấy, “hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời,” và Ngài đang hiện diện ngày hôm nay, ngay giờ này ở đây. Đừng sợ hãi. Ngài có thể bật Đèn lên.

Khi sự bách hại đến, đừng hoảng sợ. Có một Ánh Sáng, Ngài đã phán rằng Ngài sẽ dẫn dân sự Ngài ra khỏi. Nàng sẽ không trải qua cơn hoạn nạn. Nàng sẽ không hề bị như vậy. Ngài phán là Nàng sẽ không. Nàng sẽ được cất lên. “Làm sao mà họ sẽ làm được như vậy, Anh Branham? Trông tối tăm kinh khủng!” Cho dù nó có tăm tối đến đâu đi nữa, anh em không thể thấy được bàn tay mình phía trước, cứ nhớ rằng, có một Người ở đây có thể bật Đèn lên. Ngài sẽ Cất lên Hội thánh đó.

Các bạn nói, “Ô, tôi đúng...”

²⁸⁰ Vâng, Sa-đơ-rắc, Mê-sác, và A-bết-nê-gô, bị quăng vào lò lửa hực, nhưng có một Người ở đó Mà có thể thổi luồng không khí mát vào. Vâng, thưa các bạn. Ngọn Gió thổi ào ào xuống vào ngày lễ Ngũ tuần, Ngài sẽ thổi Nó lại và quạt những cái cặn bay đi xa

khỏi họ, tắt cả ngọn lửa. Có một Người ở đó; Ngài được gọi là “Người thứ tư.”

²⁸¹ Có Đấng đó ở đây hôm nay. Ngài là Đấng duy nhất! Halêlugia! Ngài cầm giữ công-tắc Đền trong tay Ngài. “Những người ngồi trong miền của bóng sự chết, Ánh Sáng lớn đã mọc lên.” Đừng chối bỏ Nó. Hãy đón nhận Nó, như Danh Chúa. Trong khi chúng ta cúi đầu một lúc.

Chúng ta sẽ bước đi trong Ánh Sáng, Ánh Sáng
tuyệt diệu,

Đến nơi những giọt sương của lòng nhưn từ
rực rỡ;

Chiếu sáng chúng ta quanh đêm luôn ngày,
Chúa Jêsus, Sự Sáng của thể gian.

Chúng ta sẽ bước đi trong Ánh Sáng, Ánh Sáng
tuyệt diệu như vậy,

Đến nơi những giọt sương của lòng nhưn từ
rực rỡ;

Chiếu sáng chúng ta quanh đêm luôn ngày,
Chúa Jêsus, Sự Sáng của thể gian.

Hãy đến, hỡi anh em xưng nhận thánh đồ của
Sự Sáng,

Chúa Jêsus, là Sự Sáng của thể gian;

Rồi chuông thiên đàng sẽ rung lên,

Jêsus, Sự Sáng...

Đó là gì? Lời được chứng thực là Chúa Jêsus ngày nay.
Ngài là Lời.

Chúng ta sẽ bước đi trong Ánh Sáng, Ánh Sáng
tuyệt diệu như vậy,

Đến nơi những giọt sương của lòng nhưn từ
rực rỡ;

Ồ, chiếu sáng chúng ta quanh đêm luôn ngày,

Chúa Jêsus, Sự Sáng của...

²⁸² Với đầu anh chị em cúi xuống. Tôi tự hỏi có bao nhiêu người muốn bước đi trong Ánh Sáng này, dưới sự lãnh đạo của Đức Thánh Linh, là Lời được chứng thực của ngày hôm nay? Hiểu

không? Lời mà Đức Chúa Trời đã hứa ban cho ngày hôm nay, thấy Nó được bày tỏ!

Chẳng phải đó là những gì Đức Chúa Trời đã có lúc ban đầu sao? Ngài là Lời. Con được sinh ra; Ngài là Lời. Ngài là Đấng Mê-si; Ngài là Lời đã được chứng thực. Vậy thì Lời, Đức Chúa Trời đã phán-...sự chấm dứt từ ban đầu.

²⁸³ Bây giờ có Lời cho thời kỳ này, và Ngài đang chứng thực Lời đó.

Ở giữa sự hỗn loạn, sự tăm tối và ánh sáng giả tạo, nó trông giống hệt như Ánh Sáng thật, nhưng không phải. Nó không chứng minh là Lời; nó là tín điều.

²⁸⁴ Chúa Jê-sus phán, “Nếu Ta đuổi quỷ bởi ngón tay quyền năng của Đức Chúa Trời, thì các người đuổi chúng ra bởi ai?” Họ không thể đuổi quỷ ra. Hiếu không? “Nhưng, không, nếu Ta đuổi quỷ bằng ngón tay của Đức Chúa Trời, thì Nước Đức Chúa Trời hẳn đã đến gần các người rồi.”

Ồ, chúng ta hãy suy nghĩ về điều đó, khi chúng ta đưa tay lên. Một cách chậm rãi giờ này, và suy nghĩ, thật yên lặng.

Chúng ta sẽ bước đi trong Ánh Sáng,
Nó đến nơi những giọt sương của...

Hãy xưng nhận tội lỗi mình. Hãy tin nơi Đức Chúa Trời giờ này.

Chiếu sáng chúng ta quanh đêm luôn ngày,
Chúa Jê-sus, Sự Sáng của thế gian.
Chúng ta sẽ bước đi trong Ánh Sáng, thật là
Ánh Sáng tuyệt diệu,
Đến nơi những giọt sương của lòng nhơn từ
rực rỡ;
Chiếu sáng chúng ta quanh đêm luôn ngày,
Chúa Jê-sus, Sự Sáng của thế gian.

²⁸⁵ Trong khi họ tiếp tục dạo đàn, tôi muốn hỏi. Mọi thời đại đều giống nhau. Trong thời Nô-ê, những kẻ chối bỏ Sự Sáng, họ đã làm gì? Bước vào sự đoán xét của Đức Chúa Trời. Những gì xảy ra đối với Pha-ra-ôn trong thời kỳ Ánh Sáng của bụi gai cháy, mà đã có trong thời Môi-se? Đi vào biển chết. Điều gì xảy ra với

Đa-than là người mà bắt đầu và rồi chối bỏ Sự Sáng đó? Đi vào kẻ nứt của trái đất; nó nuốt chửng ông. Điều gì xảy ra trong mọi thời đại, với những kẻ mà không bước đi trong Ánh Sáng, Ánh Sáng của thời đại?

Ấy là Chúa Jêsus luôn mọi lúc. Chính là Chúa Jêsus ở trong các thời đại của những con người đó. Chính là Chúa Jêsus ngày hôm nay, vì Ngài là Lời, và Lời đã làm lên Sự Sáng. Đó là Sự Sáng của thời đại.

Hãy suy nghĩ điều đó giờ này, thật yên tĩnh, trong khi chúng tôi, với lòng thành thật, hỏi, anh em đang bước đi trong Sự Sáng không? Trong khi chúng ta ngân nga bài hát này lần nữa. [Anh Branham và hội chúng bắt đầu ngân nga, *Jêsus, Sự Sáng Của Thế Gian*—Bt.]

...Ánh Sáng tuyệt diệu,
Đến nơi những giọt sương của lòng nhơn từ
rực rỡ;
Soi sáng chúng ta quanh đêm luôn ngày,
Ôi Chúa Jêsus, Sự Sáng của thế gian.

Xin mời hết thầy chúng ta giờ này đứng lên, tại chỗ.

²⁸⁶ Con cầu xin Cha trên Trời để Sứ điệp này lắng đọng sâu sắc vào trong lòng mỗi người đang hiện diện ở đây, và cả những ai sẽ nghe Nó qua băng ghi âm. Và nguyện xin Ánh Sáng đến trên Lời, là Hạt giống, và sanh ra mọi Hạt giống đã định từ trước được trồng ra ở đây trong những ánh sáng hào nhoáng và các tổ chức khác nhau. Xin cho họ nhìn thấy giống như Ni-cô-đem, thậm chí nếu họ phải “đến lúc ban đêm,” đến với Sự Sáng. Xin nhậm lời, Cha ơi.

²⁸⁷ Cầu xin ở đó đến sự ban phát lớn này, của Tảng Đá này mà bị đục ra khỏi núi, không bởi bàn tay con người. Nó sẽ nghiền nát những vương quốc dân Ngoại xuống đất, tất cả những vương quốc này, những vương quốc thuộc linh và vương quốc tự nhiên. Và Tảng Đá sẽ bao phủ trên toàn bộ trái đất; nó sẽ là công việc hoàn toàn thánh khiết. Những ai mà Tảng Đá nghiền sẽ bị nát bột ra trên đất; những ai rơi xuống trên Tảng Đá ấy sẽ có một nền tảng vững chắc.

²⁸⁸ Lạy Đấng Christ, xin để con, như đây tớ Ngài, chết trên Văng Đá này, Văng Đá của Lời Ngài. Ôi Chúa là Đức Chúa Trời, xin cho con đứng, như Đa-vít, và những chiến binh của thời xưa đã chiến đấu cho Đa-vít, xin cho con chiến đấu cho Lời ngày hôm nay trong khi con nhìn thấy Nó bị chối bỏ bởi các giáo phái. Nó đang nằm trong một nơi ẩn dật nào đó. Ôi lạy Chúa, con...Xin ban cho chúng con có sức lực và lòng can đảm, và Đức Thánh Linh, để đứng lên, vì thì giờ càng ngày càng trở nên tăm tối.

Nhưng xin cho chúng con nhớ rằng Ngài luôn hiện diện để bật lên Đèn lên. Vào bất cứ lúc nào mà Ngài muốn, Ngài có thể bật Đèn lên, Cha ôi. Vì vậy chúng con cầu xin...

²⁸⁹ Như Ngài đã phán, “Các người là Sự sáng của thế gian.” Xin nhậm lời, Chúa ôi, hầu cho Đèn của chúng con, là những người hầu việc Ngài, sẽ chiếu sáng rất rực rỡ cho những người khác, để họ sẽ thấy được Sự Sáng của Phúc âm như chúng con sống, Chúa ôi, ngày qua ngày, phản chiếu với họ Đời Sống của Chúa Cứu Thế Jêsus như Ngài đã sống trên đất; đây sự khiêm nhường và êm dịu, tuy nhiên với Lời vẫn sống ngay qua Ngài. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

Vì, chúng con đang mong đợi Ngài, Đấng vĩ đại với chiếc công-tắc trong tay. Ngài nắm giữ thế gian này trong tay Ngài. Ngài nắm giữ mọi sự trong tay Ngài, và nắm giữ thế gian này bởi Lời Ngài.

Ôi Cha ôi, xin cho chúng con tiếp nhận Lời; xin Ngài, vui lòng, hỏi Chúa? Xin cho đó là lời chứng và sự khát khao của mỗi tấm lòng ở đây.

²⁹⁰ Cha ôi, khi chúng con hát những bài thánh ca này...Như Đa-vít đã hát những bài thánh ca, chúng trở thành lời tiên tri. Chúng là lời tiên tri, và Ngài thừa nhận chúng, là lời tiên tri. Khi chúng con hát bài này, lạy Chúa, xin cũng để lời đó vào lòng chúng con, như chúng con hát, “Chúng ta sẽ bước đi trong Sự Sáng.” Xin được như vậy, Chúa ôi.

Đây là Ánh Sáng đẹp đẽ. Nó là Lời. Đó là Đấng Christ sống ở giữa chúng con. Không phải những gì Ngài đã có; mà những gì Ngài hiện có, và, chúng con biết rằng Ngài chỉ phản chiếu những

gì Ngài hiện có. Và chúng con cầu xin, Cha ôi, để những người ở đây sẽ hiểu được và bước đi trong Ánh Sáng đẹp đẽ này. Chúng con cầu xin trong Danh Chúa Jêsus.

²⁹¹ Trong khi chúng ta vẫn đứng giây lát, tôi muốn chúng ta cùng hát.

²⁹² Giờ này tại đây có tín đồ Trưởng Lão, Giám Lý, Công giáo. Đây là một cử tọa nhiều thành phần, khi nó đến với giáo phái.

²⁹³ Bây giờ hãy nhớ, hãy để được biết, rằng tôi không giảng điều gì chống đối lại những người ở trong những ánh sáng hào nhoáng này. Nhưng tôi chứng minh nó, với Kinh Thánh, để thấy chúng là những thứ ánh sáng giả tạo. Nếu không, Đấng Christ sẽ làm như Ngài đã hứa, với họ. Hiểu không? Nhưng họ khước từ Điều đó. Hiểu không? Và khi các bạn đến đó, các bạn tìm thấy gì? Một “sự gia nhập giáo hội, đọc thuộc lòng một bài tín điều.” Và nó ra từ điều gì? Đi đến cuối con đường, các bạn mới tìm ra đó là ảo ảnh, giả tạo.

Đấng Christ là Lời. Ngài là Sự Sáng. Hãy sống giờ này, đương khi các bạn có thể sống. Các bạn sống vì điều gì đó.

²⁹⁴ Các bạn đang sống cho điều gì? Để các bạn có thể chết. Mỗi người trong các bạn, chúng ta đang làm việc để làm gì? Để ăn. Các bạn ăn để làm gì? Để sống. Các bạn sống để làm gì? Để chết.

Vậy thì tại sao không sống để sống? Tại sao không sống để sống? Thế thì, con đường duy nhất các bạn có thể sống là tin nhận Lời. Vì, “Người ta sống không phải chỉ nhờ bánh mà thôi,” là thứ mà chúng ta đổ mồ hôi trán làm ra, “bèn là mọi Lời phán ra từ miệng Đức Chúa Trời.” Bây giờ Lời phán ra từ miệng Đức Chúa Trời đang được bày tỏ ra ngay ở đây trước chúng ta, bởi Thánh Linh. Sống bởi Nó, phải không các bạn?

²⁹⁵ Bây giờ tôi muốn, trong khi chúng ta hát lại bài này, chúng ta cứ đứng nguyên ở vị trí của mình, quay qua và nắm lấy tay của người nào đó bên cạnh, và nói, “Anh ơi, chúng ta hãy cùng bước đi trong Sự Sáng này,” trong khi chúng ta hát bài *Bước Đi Trong Sự Sáng*. Được chứ? Hãy cầu nguyện cho nhau khi anh em bắt tay nhau, trong lúc chúng ta cùng hát bài hát này với nhau; nhắm mắt lại, càng lâu càng tốt.

Chúng ta sẽ bước đi trong Sự Sáng, Sự Sáng
tuyệt diệu như vậy,
Nó đến nơi những giọt sương của lòng nhơn từ
rực rỡ;
Soi sáng chúng ta quanh đêm luôn ngày, (Nó là
Ai?)
Chúa Jêsus, Sự Sáng của thế gian.

Bây giờ chúng ta hãy giơ tay lên.

Chúng ta sẽ bước đi trong Ánh Sáng, Ánh Sáng
tuyệt diệu,
Hãy đến với những giọt sương của lòng nhơn
từ rực rỡ;
Chiếu sáng chúng ta quanh đêm luôn ngày,
Ô Chúa Jêsus, Sự Sáng của thế gian.
Hãy đến, tất cả anh em xưng nhận, thánh đồ
của Sự Sáng, (Nó là gì?)
Chúa Jêsus, là Sự Sáng của thế gian;
Rồi chuông Thiên đàng sẽ vang lên,
Chúa Jêsus, Sự Sáng của thế gian.

Tất cả chúng ta, hãy hát lại nào.

Chúng ta sẽ bước đi trong Sự Sáng, và Sự Sáng
thật tuyệt diệu,
Đến nơi những giọt sương của lòng nhơn từ
rực rỡ;
Soi sáng chúng ta quanh đêm luôn ngày,
Chúa Jêsus, Sự Sáng của thế gian.

²⁹⁶ Chúng ta cúi đầu giờ này. Hãy nhớ khi dân Y-sơ-ra-ên đi trong
đồng vắng, họ ăn ma-na mỗi ngày, họ đi trong Ánh Sáng của Trụ
Lửa. Trụ Lửa ấy chính là Chúa Jêsus Christ. Kinh Thánh nói là Nó.
Và ngày nay Ngài cũng ở với chúng ta; chúng ta có Nó. Chúng ta
biết Ngài hiện ở với chúng ta, cũng Trụ Lửa ấy, làm những việc y
như Ngài đã làm khi Ngài còn ở trên đất này, để làm ứng nghiệm
Lời Ngài.

²⁹⁷ Khi chúng ta đi từ đây, chúng ta hãy nhớ, giữ bài hát đó trong
lòng khi chúng ta trở về nhà, khi lái xe thì ngân nga bài hát.

Trước khi các bạn ăn tối, cúi đầu và cảm tạ Chúa vì ban đến sự sáng để đem lại những thức ăn này trên đất, làm bổ dưỡng thể chất của anh em. Rồi cũng cảm ơn Chúa vì đã ban cho chúng ta Sự Sáng thuộc linh, là Lời Ngài, để Ngài có thể ban Thức Ăn cho linh hồn. “Vì người ta sống không chỉ nhờ bánh mà thôi, song nhờ mọi Lời phán ra từ miệng Đức Chúa Trời.”

²⁹⁸ Cứ luôn hát bài thánh ca này với chính mình, khi ở trong nhà, ở giữa những người của mình, và chúng ta gặp lại nhau tại đây vào lúc sáu giờ ba mươi, tối nay, để nhận thể cầu nguyện và vân vân. Chúng tôi sẽ gặp lại anh chị em lúc đó. Cho đến lúc đó, xin anh chị em cúi đầu.

²⁹⁹ Tôi sẽ mời Anh Neville, mục sư chúng ta, sẽ lên đây bây giờ, và dâng lời cầu nguyện kết thúc buổi nhóm.

CÓ MỘT NGƯỜI Ở ĐÂY CÓ THỂ BẬT ĐÈN LÊN VIE63-1229M

(There Is A Man Here That Can Turn On The Light)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marriion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 29 tháng Mười hai, năm 1963, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Tiếng Đức Chúa Trời Được Ghi Âm.

VIETNAMESE

©2017 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org